

JURISPRUDENTIE

**College van Beroep
voor het hoger onderwijs**

2010

Inhoud register 2010

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau College van Beroep voor het hoger onderwijs

Lange Voorhout 9-13
2514 EA Den Haag
Postbus 636
2501 CP Den Haag
Tel: 070-3765400
06-31749275
Fax: 070-3563275
E-mail: info@cbho.nl
Website: www.CBHO.nl

TREFWOORDENREGISTER

Trefwoord	Uitspraaknummer
A	
Aard of belang van onderwijs	10/021
Advies Nuffic	09/055
Advies	
- studentendecaan	10/010
- studieadviseur	09/048
Afdoening buiten zitting	10/026, 10/027
Afstudeerdatum	09/057
Algemeen verbindend voorschrift	09/037, 09/049
Anonieme verklaring	10/015
B	
BaMa-structuur	10/043.1
Bekendmaking	09/041
Belang	10/026, 10/027
Beleidsbepaling	10/007
Beleidsvrijheid	09/037, 09/043, 09/055, 10/007
Beoordelingsvrijheid	10/039
Besluit	09/049, 10/032
Betalingsherinnering	09/049
Bevoegdheid	10/008, 10/045.1, 10/046
Bewijsvoering	10/015
Bijzonder rechtsmiddel	10/011.4
Bijzondere omstandigheden	09/028, 10/007, 10/010, 10/039, 10/072
	10/072.1
Bindend negatief studieadvies	10/008, 10/029, 10/068, 10/068.1, 10/072
	10/072.1
Buitenlands getuigschrift	09/055, 10/037, 10/037.1
Buitenwettelijk begunstigend beleid	09/057
C	
CBE	
- positie secretaris CBE	10/072, 10/072.1
- procedure	10/072, 10/072.1
- procespartij	10/045.1, 10/072, 10/072.1
- tijdstip uitspraak CBE	10.045.1, 10/046
Collegegeld	
- differentiatie instellingscollegegeld	09/042, 09/043
- hoogte instellingscollegegeld	09/043
- instellingscollegegeld	09/037, 09/041, 10/022, 10/043.1
- leeftijdsgrens	10/022
- voldoening collegegeld	10/020
- wettelijk collegegeld	10/022, 10/043.1
Communautair recht	09/042
Consistente toepassing beleid	09/057
CHRIHO	10/043.1
D	
Decentrale selectie	
- nadere selectie	10/018, 10/040
- selectiecriteria	10/007, 10/018, 10/040
Diploma	
- fraude (meewerken aan)	10/032
- ontbreken	10/028
Discriminatie	09/042
Doorzending	10/046
E	
Evenredigheid	10/029

Extraneus	10/021
F	
Feiten en omstandigheden [nieuwe]	10/011.4, 10/037.4
Financiële ondersteuning	09/035, 10/001, 10/010, 10/039
Fraude	10/015, 10/032
G	
Gebruikmaken onderwijsvoorzieningen	10/020
Gedragingen	10/015
Geheimhouding	10/015
Geldigheidsduur toets	10/037, 10/037.1
Gelijkheidsbeginsel	09/057
Gelijkwaardig getuigschrift	09/055, 10/037, 10/037.1
Graad	10/043.1
H	
Hardheidsclausule	09/042, 10/039
Herhaling aangevoerde gronden	10/008.2
Herziening	10/011.4, 10/021.4, 10/037.4
Huis- en ordemaatregel	10/029, 10/044, 10/044.1
I	
Informatie	
- verstrekking	09/057
- voorziening	10/010
Inschrijving	09/035, 10/021
- beëindiging	09/054
- niet-inschrijving	10/028
- wettelijke grondslag beëindiging inschrijving	10/032
Invloed op leerklimaat	10/044
K	
Kennelijk misslag	10/021.4
Klachtencommissie	10/029
L	
Leeftijdsgrens	10/022
M	
Machtigingsformulier	09/049
Mandaat	09/041
Mededeling	09/049
Misdragingen jegens personeel	10/044.1
Motivering	10/015, 10/018, 10/032, 10/040, 10/051
N	
Ne bis in idem	10/044
Niet-EU/EER studenten	09/042
Noodsituaties	10/013
O	
Onbillijkheid van overwegende aard	10/022
Onderwijsprestatie instelling	10/023
Ongewenst en intimiderend gedrag	10/029, 10/044
Openbaarmaking	09/043
Opleidingseisen	10/028
Oproepen deskundige	10/028
Overgangsrecht	10/022, 10/045.1
P	
Persoonlijke omstandigheden	10/013
Postbehandeling [adequate]	10/035
Procesbelang	10/008

R	
Rechtszekerheidsbeginsel	09/041
Restitutie collegegeld	09/054, 09/057, 10/023
Restitutie gronden	10/023
S	
Samenloop WHW en strafrecht	10/044.1, 10/044
Samenstelling	10/072, 10/072.1
Sanctie	10/029
- punitieve karakter	10/044.1
Schadevergoeding	10/020
Schorsing	10/029
Stage buitenland	10/035
Strafrechtelijk veroordeling	10/044
Studentenhuis	10/035
Studiefinanciering	10/001
Studielink	09/054
Studievertraging	09/028, 09/048, 10/010, 10/017
T	
Tegemoetkomen aan bezwaar	10/026, 10/027
Termijnen	10/068, 10/068.1
- bezwaartermijn	10/008
- indieningstermijn	10/051
- termijnoverschrijding	09/028, 10/051
- tijdig instellen beroep	10/005.2
Terpostbezorging	10/051
Terughoudende toetsing	09/057
Tijdstip aanvraag	09/057
Toegang onderwijs	09/037
Toelating post-propedeutische fase	10/013
Toepassing hoofdstuk 3 Awb	09/041
Toerekening EC aan periode behaald	10/017
Toets 21+	10/037, 10/037.1
Toezegging	10/020
Tweede inschrijving	10/022
Tweede opleiding	10/043.1
U	
Uitschrijving	09/057
V	
Verschoonbaarheid	09/028
Vertrouwensbeginsel	09/041
Verwerende procespartij	10/072, 10/072.1
Verwijtbaar gedrag	10/029
Verzet	10/005.2, 10/008.2
Vooringenomenheid	10/013
Vooropleiding	10/037, 10/037.1
Voorlopige voorziening	10/037.1, 10/043.1, 10/044.1, 10/045.1
	10/068, 10/072.1
Voortgezette opleiding	10/043.1
Vrijstelling	10/037, 10/037.1
W	
Wederprestatie	09/037
Wetsgeschiedenis	10/021
Wetsinterpretatie	10/017, 10/043.1
Z	
Zaakwaarnemer	10/035
Zelf voorzien in zaak	10/032

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

art. 7.8b	10/008, 10/068, 10/068.1, 10/072 10/072.1
art. 7.24	09/055, 10/037, 10/037.1
art. 7.24 lid 2	10/028, 10/032
art. 7.28	09/055
art. 7.28 lid 2	10/037, 10/037.1
art. 7.29	10/037, 10/037.1
art. 7.32 lid 1	10/020
art. 7.34 lid 1	10/021
art. 7.36	10/021
art. 7.37 lid 1	10/021
art. 7.37 lid 2	10/020
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel c	09/054
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel e	10/039
art. 7.43 lid 1	09/042, 10/022
art. 7.43 lid 3	09/041
art. 7.44	09/037, 09/041, 09/043
art. 7.45	10/043.1
art. 7.51	09/048
art. 7.51 lid 1	09/028, 10/001, 10/010, 10/017
art. 7.51 lid 1 aanhef en onderdeel a	09/035
art. 7.54	10/013
art. 7.57e	10/007, 10/018, 10/040
art. 7.57h	10/015, 10/029, 10/044, 10/044.1
art. 7.60	10/068, 10/068.1
art. 7.61	10/008, 10/068, 10/068.1
art. 7.61 lid 3 [zoals dat artikel luidde vóór 1 september 2010]	10/051
art. 7.62	10/072, 10/072.1
art. 7.66 [oud]	10/008, 10/046
art. 7.66 [nieuw]	10/046, 10/068, 10/068.1
art. 7.66 lid 1	10/045.1, 10/072, 10/072.1

Awb

art. 1:3 lid 1	09/049
art. 3:4 lid 2	10/029
art. 3:14	10/035
art. 6:15	10/046
art. 6:7	10/035
art. 6:8	10/035
art. 6:9	10/051
art. 6:11	10/035, 10/051
art. 7:3 aanhef en onderdeel a	10/035
art. 7:12	10/015, 10/018, 10/032
art. 8:2 aanhef en onderdeel a	09/049
art. 8:29	10/015
art. 8:54	10/008, 10/026, 10/027
art. 8:55	10/005.2, 10/008.2
art. 8:72 lid 4	10/032
art. 8:72 lid 5	10/068, 10/068.1
art. 8:81	10/043.1, 10/045.1, 10/068 10/068.1
art. 8:84	10/043.1
art. 8:86	10/068, 10/068.1
art. 8:88	10/011.4, 10/021.4, 10/037.4
AWB Hoofdstuk 3	09/041

EVRM
art. 8 09/055

EVRM Eerste protocol
art. 2 09/042

Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind
art. 3, 9 en 10 09/055

IVESCR
art. 13 09/042

WSF 2000
art. 2.2 onderdeel c 09/042

Hogeschool van Amsterdam

OER opleiding IB&M
art. 2.5 lid 6 10/037, 10/037.1

Procuratieregeling
art. 11 09/041

Reglement van orde CBE 10/072, 10/072.1

Studentenstatuut
art. 1.6 lid 2 10/029
art. 3.10 lid 1 09/042
art. 7.1 lid 4 10/029
art. 7.2 10/029
art. 9.1 lid 9 10/072, 10/072.1
art. 9.12 10/072, 10/072.1
art. 11.1 09/042
art. 12 10/029

Hogeschool INHOLLAND

Studentenstatuut INHolland 2009-2010
art. 41 10/015

Studiegids
art. 12 onderdeel 2 10/020
art. 41.2 10/044

Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Regeling afstudeersteun
art. 1 lid 1 09/035

Hogeschool Zeeland

Onderwijs- en Examenregeling Hogeschool Zeeland
art. 8.2 10/068, 10/068.1
art. 8.3 10/068, 10/068.1

Open Universiteit

Inschrijvingsvoorwaarden OUNL 2009-2010
art. 12c 10/023
art. 13b 10/023
art. 13c 10/023

Radboud Universiteit Nijmegen

Regeling decentrale selectie geneeskunde 2010-2011
art. 1 en 2 **10/007**

Rijksuniversiteit Groningen

Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010
art. 2 **09/048**
art. 4.2 lid 1 **09/048**
art. 4.2 lid 2 **10/010**

Afstudeerfondsregeling RUG 2008-2009
art. 5 lid 2 **010/017**

Uitvoeringsbesluit RUG 2009-2010
art. 4 aanhef en onderdeel e **10/039**

Technische Universiteit Delft

Regeling Afstudeersteun Studenten
art. 1.10 **10/001**
art. 3.1 **10/001**

Universiteit van Amsterdam

Inschrijvingsbesluit 2008-2009
art. 14 lid 2 **09/054**
art. 14.3 **09/057**
art. 16.4 **09/057**

Inschrijvingsbesluit 2009-2010
art. 4.2 **10/022**
art. 6.1 **10/022**
art. 19.1 **10/022**
art. 19.2 **10/022**
art. 20 **10/022**

Universiteit Utrecht

Regeling toelating postpropedeuse Diergeneeskunde en Geneeskunde
art. 4 onderdeel c **10/013**

Vrije Universiteit Amsterdam

Regeling financiële ondersteuning studenten 2006-2007
(Deel I Overmacht)
art. 3 **09/028**
art. 5 lid 1 en 2 **09/028**

Zakenregister

2009/028	11 januari 2010
2009/035	18 januari 2010
2009/037	11 januari 2010
2009/041	15 februari 2010
2009/042	22 februari 2010
2009/043	15 februari 2010
2009/048	22 maart 2010
2009/049	22 februari 2010
2009/054	19 april 2010
2009/055	22 maart 2010
2009/057	17 mei 2010
2010/001	19 april 2010
2010/005.2	21 juni 2010
2010/007	25 maart 2010
2010/008	18 februari 2010
2010/008.2	17 mei 2010
2010/010	17 mei 2010
2010/011.4	21 juni 2010
2010/013	20 september 2010
2010/015	21 juni 2010
2010/017	19 juli 2010
2010/018	21 juni 2010
2010/020	19 juli 2010
2010/021	19 juli 2010
2010/021.4	15 november 2010
2010/022	16 augustus 2010
2010/023	16 augustus 2010
2010/026	4 oktober 2010
2010/027	4 oktober 2010
2010/028	8 oktober 2010
2010/029	20 september 2010
2010/032	8 oktober 2010
2010/035	4 november 2010
2010/037.1	30 augustus 2010
2010/037	30 augustus 2010
2010/037.4	27 september 2010
2010/039	20 december 2010
2010/040	20 december 2010
2010/043.1	29 september 2010
2010/044.1	8 oktober 2010
2010/044	20 december 2010
2010/045.1	26 oktober 2010
2010/046	20 december 2010
2010/051	15 november 2010
2010/068.1	22 december 2010
2010/068	22 december 2010
2010/072.1	22 december 2010
2010/072	22 december 2010

INSTELLINGSREGISTER

Instelling

Uitspraaknummer

Hogeschool van Amsterdam	09/037, 09/041, 09/042, 09/043 10/021, 10/029 10/037, 10/037.1
Hogeschool Inholland	09/055, 10/015, 10/020, 10/026 10/027, 10/028 10/032, 10/044, 10/044.1
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	09/035
Hogeschool Rotterdam	10/043.1
Open Universiteit	10/023
Radboud Universiteit Nijmegen	10/007
Rijksuniversiteit Groningen	09/048, 09/049, 10/010, 10/017 10/018, 10/035 10/039, 10/040
Technische Universiteit Delft	10/001, 10/046
Universiteit van Amsterdam	09/054, 09/057, 10/022, 10/046
Universiteit Maastricht	10/008
Universiteit Utrecht	10/013
Vrije Universiteit Amsterdam	09/028

College van beroep voor de examens (CBE)

CBE Universiteit van Amsterdam	10/051
Radboud Universiteit Nijmegen	10/045.1
Hogeschool van Amsterdam	10/072, 10/072.1
CBE Hogeschool Zeeland	10/068, 10/068.1

Zaaknummer : 2009/028
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak : 11 januari 2010
Partijen : Appellant tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, studievertraging, termijn overschrijding, verschoonbaarheid
Artikelen : WHW artikel 7.51 lid 1; Regeling financiële ondersteuning studenten VU 2006-2007 (Deel I Overmacht) artikel 3 en 5 lid 1 en 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.8. Hetgeen appellant heeft aangevoerd ten betoge dat deze termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht, is hiertoe onvoldoende. Dat hij de ontstane situatie beschamend vond en dat, zoals hij ter zitting heeft betoogd, hij destijds in de veronderstelling was dat zijn vader de opgelopen studievertraging financieel wel zou opvangen, maakt niet dat niet van hem kon worden verwacht dat hij tijdig, bijvoorbeeld in het gesprek op 2 maart 2007 met zijn studentendecaan, op enigerlei wijze gewag zou maken van de desbetreffende familie-omstandigheden. Voor het oordeel dat verweerder de termijnoverschrijding ten onrechte onverschoonbaar heeft geacht, bestaat derhalve geen grond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2009 heeft verweerder een aanvraag van appellant om vaststelling van studievertraging ten gevolge van bijzondere familieomstandigheden afgewezen.

Bij besluit van 8 juli 2009 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 27 juli 2009, bij het College ingekomen op 3 augustus 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 21 september 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2009, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet:

- a. de student is aan de desbetreffende instelling ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd,
- b. de student geniet of heeft in verband met het volgen van de opleiding, bedoeld onder a, dan wel het volgen van dezelfde opleiding aan een andere instelling, studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 genoten,
- c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een in de bijlage van deze wet onder a tot en met g opgenomen instelling studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en

d. de in onderdeel c bedoelde bijzondere omstandigheden hebben tot studievertraging geleid of zullen dat naar verwachting doen.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel wordt bij de toepassing van het eerste lid, onder meer, bijzondere familieomstandigheden in aanmerking genomen als bijzondere omstandigheid.

In de Regeling financiële ondersteuning studenten 2006-2007 (Deel I Overmacht) (hierna: de Regeling) heeft verweerder nadere regels vastgesteld met betrekking tot het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten. Hierin is, voor zover thans van belang, het volgende bepaald.

In artikel 3 is bepaald dat bijzondere familie-omstandigheden worden aangemerkt als bijzondere omstandigheden van de student.

In artikel 5, eerste en tweede lid, is bepaald dat de student iedere bijzondere omstandigheid die tot studievertraging heeft geleid, moet melden of laten melden bij een studentendecaan van het Centrum voor Studie en Loopbaan. De melding dient zo spoedig mogelijk, maar in ieder geval binnen twee maanden na het ontstaan van de bijzondere omstandigheid die tot studievertraging heeft geleid, plaats te vinden. In het vierde lid is bepaald dat in het geval van niet tijdige aanmelding, een aanspraak alleen dan ontstaat indien de termijnoverschrijding naar het oordeel van het College van Bestuur verschoonbaar is.

2.2 Aan zijn aanvraag heeft appellant – samengevat weergegeven – ten grondslag gelegd dat hij een verstoorde verhouding heeft met zijn vader vanaf het moment dat deze in april 2005 zijn moeder verliet. Sinds januari 2009 is appellant onder behandeling van een psychologe in verband met de emotionele problemen en concentratieproblemen die daaruit voortvloeien. Appellant heeft op 2 maart 2007 en 17 februari 2009 gesprekken gehad met zijn studentendecaan over studievertraging. De desbetreffende familieomstandigheden heeft hij eerst in het gesprek op 17 februari 2009 gemeld. De door appellant opgegeven duur van de studievertraging bedraagt zeven maanden en heeft betrekking op het studiejaar 2007-2008.

2.3 Verweerder heeft zich in het besluit van 8 juli 2009, gelezen in samenhang met het primaire besluit van 27 april 2009, op het standpunt gesteld dat de aanvraag niet voor inwilliging in aanmerking komt, omdat appellant de studievertragende omstandigheid niet binnen twee maanden heeft gemeld bij een studentendecaan. Voor verschoonbaarheid van deze termijnoverschrijding bestaan volgens verweerder geen aanknopingspunten.

2.4 In beroep betoogt appellant dat verweerder de niet tijdige melding van de familie-omstandigheden ten onrechte niet verschoonbaar heeft geacht. Hiertoe voert hij aan dat hij zich reeds jaren niet volledig kan richten op zijn studie als gevolg van de problemen met zijn vader en dat hij de situatie dusdanig beschamend vindt dat hij moeite heeft om erover te praten. Verder wijst erop dat hij zich in januari 2009 tot een psychologe heeft gewend om te proberen het contact met zijn vader te herstellen, hetgeen zonder resultaat is gebleven.

2.5 In het verweerschrift heeft verweerder zijn standpunt gehandhaafd. Hierbij heeft hij er nog op gewezen dat studenten een eigen verantwoordelijkheid hebben om actie te ondernemen wanneer vertraging dreigt op te treden en dat vanuit de onderwijsinstelling op allerlei manieren informatie wordt verspreid over de regelgeving betreffende financiële ondersteuning bij studievertraging.

2.6 Het College overweegt als volgt.

2.7 Niet in geschil is dat appellant de door hem gestelde familieomstandigheden niet binnen de in artikel 5, tweede lid, van de Regeling gestelde termijn bij een studentendecaan heeft gemeld.

2.8 Hetgeen appellant heeft aangevoerd ten betoge dat deze termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht, is hiertoe onvoldoende. Dat hij de ontstane situatie beschamend vond en dat, zoals hij ter zitting heeft betoogd, hij destijds in de veronderstelling was dat zijn vader de opgelopen studievertraging financieel wel zou opvangen, maakt niet dat niet van hem kon worden verwacht dat hij tijdig, bijvoorbeeld in het gesprek op 2 maart 2007 met zijn studentendecaan, op enigerlei wijze gewag zou maken van de desbetreffende familieomstandigheden. Voor het oordeel dat verweerder de termijnoverschrijding ten onrechte onverschoonbaar heeft geacht, bestaat derhalve geen grond.

- 2.9 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.
- 2.10 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2009/035
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke, Borman
Datum uitspraak : 18 januari 2010
Partijen : Appellant tegen Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden : Financiële ondersteuning, inschrijving eerste opleiding
Artikelen : WHW artikel 7:51 lid 1, aanhef en onderdeel a; Regeling
afstudeersteun Hogeschool voor de Kunsten Utrecht artikel 1
lid 1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.7. Uit een door verweerder bij het verweerschrift
overgelegd overzicht blijkt dat appellant tot en met 31 maart 2009
was ingeschreven aan verweerdere hogeschool. Hetgeen in de e-
mail van de studentendecaan van 19 mei 2009, waarnaar in
beroep is verwezen, is vermeld, vormt onvoldoende grond om niet
van deze uitschrijfdatum uit te gaan.
Hieruit volgt dat appellant ten tijde van zijn aanvraag van 1 april
2009 niet langer aan verweerdere hogeschool was ingeschreven,
zodat niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 7.51, eerste lid,
aanhef en onder a, van de WHW en artikel 1, eerste lid, van de
Regeling. Reeds hierom komt de aanvraag niet voor inwilliging in
aanmerking. Hetgeen appellant overigens in beroep heeft
aangevoerd, maakt dit niet anders.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, gevestigd te Utrecht,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juni 2009 heeft verweerder een aanvraag van appellant om
afstudeersteun vanwege studievertraging ten gevolge van een onvoldoende studeerbare opleiding
afgewezen.

Bij besluit van 14 juli 2009 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte
bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 22 augustus 2009, bij het College ingekomen
op 25 augustus 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 21 september 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2009, waar appellant in
persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. C. de Vos, werkzaam bij verweerder, zijn
verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7:51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en

wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student die aan de desbetreffende instelling is ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd.

In de Regeling afstudeersteun Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (hierna: de Regeling) heeft verweerder nadere regels vastgesteld met betrekking tot het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten.

In artikel 1, eerste lid, is, voor zover thans van belang, bepaald dat voor afstudeersteun in aanmerking komt de student die voldoet aan de eis dat hij aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht is ingeschreven als eerste inschrijver, voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd.

2.2 Aan zijn aanvraag van 1 april 2009 heeft appellant – kort weergegeven – ten grondslag gelegd dat hem in verband met een opgelopen studieachterstand ten onrechte eerst bij zijn examen een vervangende opdracht is opgelegd, ondanks eerdere toezeggingen dat voormelde achterstand niet zou hoeven worden ingehaald. De door appellant opgegeven duur van de studievertraging bedraagt zes maanden.

2.3 In het besluit op bezwaar van 14 juli 2009 heeft verweerder het standpunt ingenomen dat de aanvraag niet voor inwilliging in aanmerking komt, omdat appellant ten tijde van de aanvraag niet meer bij verweerdere hogeschool was ingeschreven als eerste inschrijver voor een opleiding waarvoor hij het afsluitende examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd.

2.4 In beroep betoogt appellant dat hij ten tijde van het indienen van de aanvraag nog wel bij verweerdere hogeschool was ingeschreven. Hij wijst in dit verband op een aan hem gerichte e-mail van zijn studentendecaan van 19 mei 2009, waarin deze vraagt of het nog steeds de bedoeling is dat hij ingeschreven staat. Voorts betoogt hij dat deze afwijzingsgrond hem niet eerst in het besluit op bezwaar had mogen worden tegengeworpen, dat zijn decaan en zijn tutor hem hebben geadviseerd te wachten met het aanvragen van afstudeersteun tot na zijn examen en dat de afwijzing van zijn aanvraag niet in verhouding met de nalatigheid van verweerdere hogeschool.

2.5 In het verweerschrift heeft verweerder zijn standpunt gehandhaafd dat appellant niet in aanmerking komt voor afstudeersteun, omdat hij ten tijde van het indienen van de aanvraag niet meer ingeschreven stond.

2.6 Het College overweegt als volgt.

2.7 Uit een door verweerder bij het verweerschrift overgelegd overzicht blijkt dat appellant tot en met 31 maart 2009 was ingeschreven aan verweerdere hogeschool. Hetgeen in de e-mail van de studentendecaan van 19 mei 2009, waarnaar in beroep is verwezen, is vermeld, vormt onvoldoende grond om niet van deze uitschrijfdatum uit te gaan.

Hieruit volgt dat appellant ten tijde van zijn aanvraag van 1 april 2009 niet langer aan verweerdere hogeschool was ingeschreven, zodat niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW en artikel 1, eerste lid, van de Regeling. Reeds hierom komt de aanvraag niet voor inwilliging in aanmerking. Hetgeen appellant overigens in beroep heeft aangevoerd, maakt dit niet anders.

2.8 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.9 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2009/037
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak : 11 januari 2010

Partijen	: Appellanten tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, beleidsvrijheid, instellingscollegegeld, toegang onderwijs, wederprestatie
Artikelen	: WHW artikel 7.44
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Ingevolge voormeld artikel 7.44 van de WHW heeft verweerder beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de deeltijd opleidingen verschuldigde collegegeld. Dat de daadwerkelijk voor die opleidingen gemaakte kosten niet zouden overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat verweerder gehouden is de desbetreffende opleidingen tegen het oude tarief aan te bieden en een overgangsregiem voor zittende studenten te treffen. Het College overweegt in dat verband dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant I, en
[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant II,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 26 juni 2009 hebben appellanten bij verweerder bezwaar gemaakt tegen de brief van 17 juni 2009 waarin hun de vaststelling van het instellingscollegegeld deeltijdopleiding HBO-Rechten voor het studiejaar 2009-2010, werd meegedeeld.

Bij besluit van 4 augustus 2009, heeft verweerder de bezwaren ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit hebben appellanten bij brief, bij het College ingekomen op 15 september 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 19 oktober 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2009, waar appellant I in persoon en hun gemachtigde mr. H.C. Lennaerts, advocaat te Breda, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat een verschil bestaat tussen het wettelijk collegegeld, dat door de overheid wordt vastgesteld, en het instellingscollegegeld, dat ingevolge artikel 7.44 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) door verweerder wordt vastgesteld. Voor de deeltijd opleiding van het onderwijs zijn studenten het instellingscollegegeld verschuldigd. Verweerder heeft het bedrag voor die deeltijd opleiding vastgesteld op bedrijfseconomische gronden, waarbij tevens rekening is gehouden met het feit dat studenten die de deeltijd opleiding volgen eigen inkomsten genieten. Verweerder ziet geen aanleiding en geen mogelijkheid om van de hoogte van het instellingscollegegeld af te wijken en handhaaft het besluit van 4 augustus 2009.

2.2. In beroep heeft appellant, samengevat weergegeven, aangevoerd dat verweerder geen hoger bedrag in rekening kan brengen voor de deeltijd opleiding dan dat van het studiejaar 2008-2009, daar verweerder met de term 'bedrijfseconomische gronden' onvoldoende heeft gemotiveerd waarom van de hoogte van dat instellingscollegegeld is afgeweken. Voorts heeft appellant nog het volgende aangevoerd:

“Als deeltijdstudent hebben appellanten destijds bewust gekozen voor de deeltijdopleiding HBO-Rechten aan de HvA. De meeste studenten zijn hierover tot nu toe tevreden en studeren graag verder aan de HvA. Appellanten zijn zich ervan bewust dat het zo kan zijn – en sommigen vinden dat zelfs normaal – dat een onderwijsinstelling haar tarieven per jaar enigszins kan verhogen. Echter een verhoging van 38% in één jaar zou – mede gelet op de gegeven feiten, omstandigheden en argumenten – als buitengewoon disproportioneel moeten worden aangemerkt en is daarmee – in ieder geval ten opzichte van studenten die midden in hun opleiding zitten en geen bewuste keuze voor een dergelijk tarief hebben gemaakt – op geen enkele wijze te rechtvaardigen.”

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het beroep gemotiveerd weersproken.

2.4. In artikel 7.44, eerste lid, van de WHW, is bepaald dat voor de inschrijving als student voor een deeltijdse opleiding aan een hogeschool het instellingsbestuur het collegegeld vast stelt. Het collegegeld bedraagt ten minste € 567,23.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel is het derde lid van artikel 7.43 van overeenkomstige toepassing.

2.5. Uit de gedingstukken en het onderzoek ter zitting is, samenvattend weergegeven, gebleken dat verweerder het oude instellingscollegegeld van € 1.173,00 voor deeltijd onderwijs aan de hogeschool voor het studiejaar 2009/2010 heeft verhoogd tot € 1.620,00 en appellanten heeft bericht dat zij alleen kunnen worden ingeschreven na betaling van dit bedrag

2.6. Ingevolge voormeld artikel 7.44 van de WHW heeft verweerder beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de deeltijd opleidingen verschuldigde collegegeld. Dat de daadwerkelijk voor die opleidingen gemaakte kosten niet zouden overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat verweerder gehouden is de desbetreffende opleidingen tegen het oude tarief aan te bieden en een overgangsregiem voor zittende studenten te treffen. Het College overweegt in dat verband dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat.

2.7. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het verweerder was toegestaan het collegegeld in rekening te brengen naar een bedrag als ten aanzien van appellanten is geschied. Het beroep zal ongegrond verklaard worden.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2009/041
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak	: 15 februari 2010
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bekendmaking, instellingscollegegeld, mandaat, toepassing hoofdstuk 3 Awb, rechtszekerheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.43, derde lid, 7.44; Awb hoofdstuk 3; Procuratieregeling HvA artikel 11
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.7. (...) Ingevolge voormeld artikel 7.43, derde lid, van de WHW is verweerder gehouden de vastgestelde instellingscollegegelden tijdig voor aanvang van het nieuwe studiejaar bekend te maken. In het geval van appellante is het in april 2009 vastgestelde collegegeld eerst in september 2009 aan haar bekend gemaakt, hetgeen naar het oordeel van het College niet kan worden gezien als een tijdige bekendmaking in de zin van voornoemd artikellid.

2.8. Met betrekking tot het bestreden besluit overweegt het College voorts dat het hierbij gaat om een besluit, waarbij een eerder foutief besluit wordt hersteld. Doordat appellante na ontvangst van de acceptgiro met het bedrag van € 1.250,- dat bedrag had betaald en ook overigens aan alle inschrijvingsvoorwaarden had voldaan, was haar inschrijving voor het studiejaar 2009-2010 tot stand gekomen. Met het bestreden besluit wordt daarop in feite teruggekomen. Het College is van oordeel dat het verweerder weliswaar in beginsel is toegestaan een gemaakte fout te herstellen, doch slechts indien en voor zover, gelet op de omstandigheden van het geval, dit niet in strijd komt met algemene rechtsbeginselen of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het College neemt bij de beoordeling hiervan het volgende in aanmerking. Verweerder heeft nagelaten het in april 2009 vastgestelde collegegeld tijdig openbaar te maken en, zoals door verweerder ter zitting is erkend, kon appellante op geen enkele manier weten dat het van haar in juli 2009 gevraagde collegegeld niet juist was. Dit collegegeld was reeds € 100,- hoger dan het collegegeld voor het voorgaande studiejaar, hetgeen temeer de indruk vestigt dat het een opnieuw vastgesteld collegegeld betreft. Voorts had appellante ten tijde van het bestreden besluit het collegegeld reeds betaald en is de correctie van het collegegeld pas aan appellante kenbaar gemaakt na de aanvang van het nieuwe studiejaar. Gelet op dit laatste volgt het College verweerder niet in de opvatting dat de gemaakte fout mocht worden hersteld, omdat dit reeds na zeer korte tijd is gebeurd.

Nu appellante na de toezending van de acceptgirokaart er op mocht vertrouwen dat het daarop vermelde bedrag juist was heeft verweerder met het bestreden besluit het gerechtvaardigde vertrouwen van appellante dat het juiste bedrag was vermeld, geschonden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 17 september 2009 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het besluit van begin september 2009 (verder: het bestreden besluit), waarin aan haar werd medegedeeld dat zij voor de inschrijving voor de door haar gevolgde deeltijdopleiding voor het studiejaar 2009-2010 alsnog een hoger bedrag aan instellingscollegegeld diende te betalen dan het eerder aan haar kenbaar gemaakte en reeds door haar betaalde bedrag van € 1.250,-.

Bij besluit van 5 oktober 2009 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 19 oktober 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 2 november 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 8 december 2009 heeft appellante van repliek gediend.

Bij brief van 16 december 2009 heeft verweerder van dupliek gediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 januari 2010, waar appellante in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde mr. J.M. Smits, werkzaam bij SRK Rechtsbijstand, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat aanvankelijk in juli 2009 door de Centrale Studentenadministratie (CSA) een foutief collegegeld in rekening is gebracht, hetgeen bij het bestreden besluit is hersteld.

2.2. In beroep heeft appellante, samengevat weergegeven, aangevoerd dat verweerder niet of onvoldoende heeft onderbouwd op welke gronden de verhoging van het collegegeld is gebaseerd. Tevens stelt zij niet tijdig op de hoogte te zijn gebracht van de verhoging van het collegegeld voor het studiejaar 2009-2010 van € 1.150,- naar € 1.620,-. Zij acht het onjuist dat zij na reeds het in juli 2009 gevraagde collegegeld te hebben betaald nog weer een naheffing heeft gekregen. Het besluit tot vaststelling daarvan is ook niet op de voorgeschreven wijze als bedoeld in artikel 3:40 en 3:42 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bekend gemaakt. Voorts betwist appellante dat het hoofd CSA bevoegd was tot inning van collegegeld over te gaan.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder onder meer het volgende aangevoerd:
"Totstandkoming collegegeldbesluit

5. Bij verweerder wordt het collegegeldbesluit elk jaar voorbereid door de centrale stafafdeling Planning en Financiën die hierover een voorstel uitbrengt. Dat voorstel wordt vervolgens besproken in het centraal bestuurlijk overleg (CBO). Dit is het overleg tussen het college van bestuur en de voorzitters van de zeven domeinen van verweerder. Een domein is te vergelijken met de faculteit van een universiteit. Vervolgens stelt het college van bestuur het collegegeldbesluit vast en betreft daarbij de opmerkingen die daarover zijn gemaakt door de domeinvoorzitters. Het collegegeldbesluit voor het studiejaar 2009- 2010 is in april 2009 vastgesteld.

6. Na de vaststelling van het collegegeld wordt dit besluit door de Centrale Studenten Administratie verwerkt in de correspondentie die naar studenten en aankomende studenten wordt gezonden. Dit is ook gebeurd in het geval van appellante, zoals ook blijkt uit haar beroepschrift waarin zij aangeeft "*in de zomervakantie*" een factuur te hebben ontvangen. Bij de opleiding HRM - waar appellante aan verbonden is - is echter door de Centrale Studenten Administratie abusievelijk in eerste instantie een verkeerd bedrag in rekening gebracht. Toen de fout werd ontdekt zijn alle studenten van die opleiding rond 1 september jl. hierover geïnformeerd en is hen verzocht het resterende bedrag te voldoen. Anders dan door appellante wordt gesuggereerd hoeft deze "*naheffing*" niet in één maand te worden voldaan, maar kan dit bedrag ook - als men daarom verzoekt - in termijnen worden voldaan."

2.4. In artikel 7.44, eerste lid, van de WHW, is bepaald dat voor de inschrijving als student voor een deeltijdse opleiding aan een hogeschool het instellingsbestuur het collegegeld vast stelt. Het collegegeld bedraagt ten minste € 567,23.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel is het derde lid van artikel 7.43 van overeenkomstige toepassing, op grond waarvan het instellingsbestuur tijdig voor aanvang van het studiejaar zorg dient te dragen voor openbaarmaking van de vastgestelde instellingscollegegelden.

2.5. Uit de gedingstukken en het onderzoek ter zitting is gebleken dat verweerder het instellingscollegegeld in april 2009 heeft vastgesteld. Volgens verweerder is dit aan de studenten door vermelding op de acceptgirokaarten ter voldoening van het instellingscollegegeld bekend gemaakt. Tevens staat vast dat het instellingscollegegeld voor de opleiding van appellante in juli 2009 foutief op de aan haar toegezonden acceptgirokaart is vermeld en verweerder bij brief van begin september 2009 aan appellante alsnog het juiste bedrag heeft bekendgemaakt met het verzoek het verschil te voldoen.

2.6. Het College overweegt dat het beroep van appellante op de onbevoegdheid van het hoofd CSA om het bestreden besluit te nemen moet worden verworpen. Niet alleen is aan het hoofd CSA ingevolge artikel 11 van de Procuratieregeling volmacht verleend om besluiten omtrent de betaling van collegegeld te nemen, maar ook geldt dat, zelfs als er sprake zou zijn van onbevoegdheid van het hoofd CSA, dit gebrek geheeld is doordat de beslissing op bezwaar wel bevoegd namens verweerder is genomen.

2.7. Hetgeen namens appellante is gesteld omtrent verweerdens niet naleven van enkele artikelen uit Hoofdstuk 3 van de Awb moet worden verworpen, omdat, zoals volgt uit artikel 7.66 van de WHW, Hoofdstuk 3 van de Awb niet van toepassing is. Voor analoge toepassing van deze artikelen, zoals namens appellante is bepleit, is naar het oordeel van het College, gelet op de uitdrukkelijke bepaling van artikel 7.66 van de WHW, geen plaats.

Ingevolge voormeld artikel 7.43, derde lid, van de WHW is verweerder gehouden de vastgestelde instellingscollegegelden tijdig voor aanvang van het nieuwe studiejaar bekend te maken. In het geval van appellante is het in april 2009 vastgestelde collegegeld eerst in september 2009 aan haar bekend gemaakt, hetgeen naar het oordeel van het College niet kan worden gezien als een tijdige bekendmaking in de zin van voornoemd artikellid.

2.8. Met betrekking tot het bestreden besluit overweegt het College voorts dat het hierbij gaat om een besluit, waarbij een eerder foutief besluit wordt hersteld. Doordat appellante na ontvangst van de acceptgiro met het bedrag van € 1.250,- dat bedrag had betaald en ook overigens aan alle inschrijvingsvoorwaarden had voldaan, was haar inschrijving voor het studiejaar 2009-2010 tot stand gekomen. Met het bestreden besluit wordt daarop in feite teruggekomen. Het College is van oordeel dat het verweerder weliswaar in beginsel is toegestaan een gemaakte fout te herstellen, doch slechts indien en voor zover, gelet op de omstandigheden van het geval, dit niet in strijd komt met algemene rechtsbeginselen of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het College neemt bij de beoordeling hiervan het volgende in aanmerking. Verweerder heeft nagelaten het in april 2009 vastgestelde collegegeld tijdig openbaar te maken en, zoals door verweerder ter zitting is erkend, kon appellante op geen enkele manier weten dat het van haar in juli 2009 gevraagde collegegeld niet juist was. Dit collegegeld was reeds € 100,- hoger dan het collegegeld voor het voorgaande studiejaar, hetgeen temeer de indruk vestigt dat het een opnieuw vastgesteld collegegeld betreft. Voorts had appellante ten tijde van het bestreden besluit het collegegeld reeds betaald en is de correctie van het collegegeld pas aan appellante kenbaar gemaakt na de aanvang van het nieuwe studiejaar. Gelet op dit laatste volgt het College verweerder niet in de opvatting dat de gemaakte fout mocht worden hersteld, omdat dit reeds na zeer korte tijd is gebeurd. Nu appellante na de toezending van de acceptgirokaart er op mocht vertrouwen dat het daarop vermelde bedrag juist was heeft verweerder met het bestreden besluit het gerechtvaardigde vertrouwen van appellante dat het juiste bedrag was vermeld, geschonden.

2.9. Het vorenstaande brengt het College tot het oordeel dat verweerder gelet op alle omstandigheden van het geval met het bestreden besluit en met de handhaving daarvan in bezwaar in strijd heeft gehandeld met het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard en het besluit van 5 oktober 2009 worden vernietigd. Voorts ziet het College aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid van de Awb het primaire besluit te herroepen.

2.10. Verweerder dient gelet op de gegrondverklaring van het beroep op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 5 oktober 2009;
3. herroept het bestreden besluit van begin september 2009;
4. gelast dat de verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,- en in de reiskosten ten bedrage van € 24,60 (zegge: zeshonderden achtenzestig euro en zestig cent).

□

Zaaknummer	: 2009/042
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Nijenhof, Olivier
Datum uitspraak	: 22 februari 2010
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Differentiatie instellingscollegegeld, discriminatie, communautair recht, hardheidsclausule, niet-EU/EER studenten

Artikelen : WHW artikel 7.43 lid 1; WSF 2000 artikel 2.2. onderdeel c; Eerste Protocol EVRM artikel 2; IVESCR artikel 13; Studentenstatuut HvA artikel 3.10 lid 1 en 11.1

Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.5 Ingevolge artikel 2.2, onder c, van de Wet studiefinanciering 2000, gelezen in verbinding met artikel 3 van het Besluit studiefinanciering 2000, worden vreemdelingen met een bepaalde verblijfsstatus gelijkgesteld met Nederlanders. De verblijfsstatus die appellante stelt te hebben, te weten rechtmatig verblijf, hangende een lopende verblijfsprocedure, is hierin niet opgenomen. Appellante heeft niet nader toegelicht, en ook overigens valt niet in te zien, dat zij desondanks wat betreft het voor haar geldende tarief met een Nederlander moet worden gelijkgesteld. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellante niet onder het bereik valt van artikel 7:43, eerste lid, van de WHW.

2.6 Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de hardheidsclausule slechts wordt toegepast in unieke en evident schrijnende gevallen, zoals in onvoorziene persoonlijke omstandigheden die in de weg staan aan het kunnen betalen van het verschuldigde collegegeld. Verweerder heeft zulke omstandigheden in dit geval niet hoeven aannemen. Dat het appellante, naar zij stelt, ontbreekt aan financiële middelen om het door haar verschuldigde collegegeld te voldoen, is hiertoe onvoldoende. Deze omstandigheid is evenmin voldoende voor het oordeel dat aan appellante haar algemene recht op onderwijs wordt ontzegd en het beroep op de door haar ingeroepen verdragsartikelen faalt reeds daarom.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 28 juli 2009 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het haar in rekening gebrachte instellingscollegegeld.

Bij besluit van 1 september 2009 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 12 oktober 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 24 november 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 januari 2010, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. J. Klaas, advocaat te Haarlem, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.43, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool een collegegeld verschuldigd van € 1.620,- door degene die voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en die

a. behoort tot een van de groepen van personen bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000, of

b. de Surinaamse nationaliteit bezit.

Ingevolge het tweede lid is bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan

een universiteit of hogeschool een door het instellingsbestuur vast te stellen collegegeld verschuldigd door degene die niet onder het bereik valt van het eerste lid.

In het krachtens deze bepaling vastgestelde artikel 3.10, eerste lid, van het Studentenstatuut (hierna: de regeling) is bepaald dat de student die zich inschrijft voor een voltijdse bacheloropleiding het wettelijk collegegeld voor een studiejaar is verschuldigd, als bedoeld in artikel 7.43 van de WHW, indien hij of zij voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en hij of zij

- a. de nationaliteit bezit van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (Hierna de EER), of
- b. een niet onder a bedoelde vreemdeling is die studiefinanciering geniet krachtens de Wet studiefinanciering 2000.

In het tweede lid is, voor zover thans van belang, bepaald dat de student die zich inschrijft voor een voltijdse opleiding en niet onder het bereik van het eerste lid valt, het instellingscollegegeld is verschuldigd.

In artikel 11.1 is bepaald dat in gevallen waarin de wet of dit statuut niet voorziet het college van bestuur beslist.

Bij het besluit tot vaststelling van de collegegeldtarieven 2009-2010 is het collegegeld voor niet-EU/EER studenten voor het studiejaar 2009-2010 vastgesteld op € 6.656,-.

2.2 Aan het besluit van 1 september 2009 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat – kort weergegeven – appellante niet onder de in artikel 7:43, eerste lid, van de WHW vermelde categorieën valt, zodat aan haar het instellingscollegegeld in rekening wordt gebracht.

2.3 Appellante betoogt dat haar ten onrechte niet het voor een Nederlandse student geldende tarief in rekening is gebracht, aangezien zij hangende haar verblijfsprocedure rechtmatig hier te lande verblijft en het disproportioneel en onredelijk is om haar het instellingscollegegeld in rekening te brengen, omdat zij niet over een verblijfsvergunning beschikt. Nu vaststaat dat zij dit niet zal kunnen bekostigen, wordt zij feitelijk uitgesloten van het onderwijs. Dit is in strijd met artikel 2 van het 1^e Protocol van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 13 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, aldus appellante.

2.4 Het betoog van appellante dat het besluit van 1 september 2009 tot een ongeoorloofde discriminatie naar nationaliteit leidt, faalt. Voor het gemaakte onderscheid bestaat een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond. Verweerder heeft uiteengezet dat de hoogte van het instellingscollegegeld wordt vastgesteld op bedrijfseconomische gronden en is gebaseerd op de kosten van de extra voorzieningen die voor studenten die niet de nationaliteit hebben van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de EER worden getroffen. De enkele ongemotiveerde betwisting van de hoogte van deze kosten door appellante ter zitting, is niet voldoende om dat niet aan te nemen en niet is betoogd dat de desbetreffende kosten niet door middel van het heffen van collegegeld verhaald mogen worden.

2.5 Ingevolge artikel 2.2, onder c, van de Wet studiefinanciering 2000, gelezen in verbinding met artikel 3 van het Besluit studiefinanciering 2000, worden vreemdelingen met een bepaalde verblijfsstatus gelijkgesteld met Nederlanders. De verblijfsstatus die appellante stelt te hebben, te weten rechtmatig verblijf, hangende een lopende verblijfsprocedure, is hierin niet opgenomen. Appellante heeft niet nader toegelicht, en ook overigens valt niet in te zien, dat zij desondanks wat betreft het voor haar geldende tarief met een Nederlander moet worden gelijkgesteld. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellante niet onder het bereik valt van artikel 7:43, eerste lid, van de WHW.

2.6 Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de hardheidsclausule slechts wordt toegepast in unieke en evident schrijnende gevallen, zoals in onvoorziene persoonlijke omstandigheden die in de weg staan aan het kunnen betalen van het verschuldigde collegegeld. Verweerder heeft zulke omstandigheden in dit geval niet hoeven aannemen. Dat het appellante, naar zij stelt, ontbreekt aan financiële middelen om het door haar verschuldigde collegegeld te voldoen, is hiertoe onvoldoende. Deze omstandigheid is evenmin voldoende voor het oordeel dat aan appellante haar algemene recht op onderwijs wordt ontzegd en het beroep op de door haar ingeroepen verdragsartikelen faalt reeds daarom.

- 2.7 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.
- 2.8 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.
- 2.9 Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2009/043
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 15 februari 2009
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Beleidsvrijheid, differentiatie instellingscollegegeld, hoogte instellingscollegegeld, openbaarmaking
Artikelen : WHW artikel 7.44
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.7. Ingevolge voormeld artikel 7.44 van de WHW heeft verweerder beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de deeltijdopleidingen verschuldigde collegegeld. De omstandigheid dat de daadwerkelijke voor die opleidingen gemaakte kosten niet zouden overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat verweerder de desbetreffende opleidingen niet tegen het nieuwe tarief zou mogen aanbieden. Het College overweegt in dat verband, zoals het eerder heeft overwogen in zijn uitspraak van 11 januari 2010, kenmerk CBHO 2009/037, deze uitspraak is aangehecht, dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 29 juli 2009 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen de vaststelling van de hoogte van het instellingscollegegeld voor haar deeltijdopleiding voor het studiejaar 2009-2010.

Bij besluit van 7 oktober 2009 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 22 oktober 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 2 november 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 januari 2010, waar appellante in persoon en verweerder vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat verweerder de bevoegdheid heeft het instellingscollegegeld zelf vast te stellen. In de collegegeldverhoging is een

onderzoekscaponeent verdisconteerd die niet door de overheid wordt vergoed. Met de onderzoekscaponeent wordt onderzoek gestimuleerd en worden docenten in de gelegenheid gesteld te promoveren. Deze activiteiten komen tevens ten goede aan de deeltijd student.

2.2. In beroep heeft appellante, samengevat weergegeven, aangevoerd dat de verhoging van het collegegeld in verhouding met andere HBO opleidingen erg hoog is, dat het voltijdse onderwijs, waarmee het collegegeld nu gelijkgetrokken is, inhoudelijk voor wat betreft faciliteiten en contacturen verschilt van het deeltijdse onderwijs, en dat verweerder met de term 'bedrijfseconomische gronden' de opgelegde verhoging onvoldoende heeft gemotiveerd. Tevens stelt zij niet tijdig op de hoogte te zijn gebracht van de verhoging van het collegegeld voor het studiejaar 2009-2010.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd dat de bedrijfseconomische overwegingen voor de verhoging van het collegegeld gelegen zijn in de instelling van lectoraten en kenniskringen en het faciliteren van docenten om te promoveren. Voorts heeft verweerder erop gewezen dat de bedrijfsvoering per instelling kan verschillen, zodat een vergelijking met andere HBO instellingen niet opgaat en dat deeltijdstudenten gemiddeld langer over hun studie doen dan voltijdstudenten hetgeen voor de instelling financieel ongunstig is.

2.4. In artikel 7.44, eerste lid, van de WHW, is bepaald dat voor de inschrijving als student voor een deeltijdse opleiding aan een hogeschool het instellingsbestuur het collegegeld vaststelt. Het collegegeld bedraagt ten minste € 567,23.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel is het derde lid van artikel 7.43 van overeenkomstige toepassing. In laatstgenoemd artikellid is bepaald dat het instellingsbestuur tijdig voor de aanvang van het studiejaar zorg draagt voor openbaarmaking van de vastgestelde collegegeldbedragen.

2.5. Uit de gedingstukken en het onderzoek ter zitting is gebleken dat verweerder het oude instellingscollegegeld van € 1.173,00 voor deeltijd onderwijs aan de hogeschool voor het studiejaar 2009-2010 heeft verhoogd en heeft vastgesteld op € 1.620,00.

2.6. Verweerder heeft het bedrag van het verhoogde collegegeld niet openbaar gemaakt, maar pas aan appellante kenbaar gemaakt bij de toezending van een acceptgiro in juli 2009. Hoewel in strijd met de WHW van openbaarmaking in strikte zin derhalve geen sprake is geweest, ziet het college hierin onvoldoende grond om het ingestelde beroep gegrond te verklaren, nu appellante wel een aantal weken voor de aanvang van het studiejaar bekend was met het verschuldigde bedrag van het collegegeld.

2.7. Ingevolge voormeld artikel 7.44 van de WHW heeft verweerder beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de deeltijdopleidingen verschuldigde collegegeld. De omstandigheid dat de daadwerkelijke voor die opleidingen gemaakte kosten niet zouden overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat verweerder de desbetreffende opleidingen niet tegen het nieuwe tarief zou mogen aanbieden. Het College overweegt in dat verband, zoals het eerder heeft overwogen in zijn uitspraak van 11 januari 2010, kenmerk CBHO 2009/037, deze uitspraak is aangehecht, dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat.

2.8. Het vorenstaande brengt het College tot het oordeel dat het verweerder was toegestaan het collegegeld in rekening te brengen naar een bedrag als ten aanzien van appellante is geschied. Het beroep zal ongegrond verklaard worden.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2009/048
Rechter(s) : mrs. De Rijke-Maas, Nijenhof, Kleijn
Datum uitspraak : 22 maart 2010

Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Advies studieadviseur, studievertraging
Artikelen	: WHW artikel 7.51; Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 artikel 2 en 4.2 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Het College overweegt als volgt. Het eerste semester van het studiejaar 2007-2008 is begin februari 2008 geëindigd. Uiterlijk op dat moment moet appellante op de hoogte zijn geweest van de door haar opgelopen studievertraging in dat semester. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellante, door deze vertraging eerst op 15 mei 2008 bij haar studieadviseur te melden, niet heeft voldaan aan de eis in artikel 4.2, eerste lid, van de Regeling. Ofschoon niet onbegrijpelijk is dat appellante betreffende haar gezondheidsproblemen eerst advies inwon bij een psycholoog, heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat de aard van die problemen in de weg stond aan het onverwijld melden van de studievertraging bij haar studieadviseur

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 mei 2009 heeft verweerder een aanvraag van appellante om financiële ondersteuning vanwege studievertraging ten gevolge van ziekte afgewezen.

Bij besluit van 15 oktober 2009 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 20 november 2009, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 februari 2010, waar appellante in persoon is verschenen. Verweerder is, met bericht, niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet:

- de student is aan de desbetreffende instelling ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd,
- de student geniet of heeft in verband met het volgen van de opleiding, bedoeld onder a, dan wel het volgen van dezelfde opleiding aan een andere instelling, studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 genoten,
- in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een in de bijlage van deze wet onder a tot en met g opgenomen instelling studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en
- de in onderdeel c bedoelde bijzondere omstandigheden hebben tot studievertraging geleid of zullen dat naar verwachting doen.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel wordt bij de toepassing van het eerste lid, onder meer, ziekte in aanmerking genomen als bijzondere omstandigheid.

In de Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 (hierna: de Regeling) heeft verweerder nadere regels vastgesteld met betrekking tot het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten. Hierin is, voor zover thans van belang, het volgende bepaald.

In artikel 2 is bepaald dat aanspraak kan worden gemaakt op de Afstudeerfondsregeling indien sprake is van vertraging door overmachtsituaties.

In artikel 3 is bepaald dat ziekte geldt als bijzondere omstandigheid, waarbij sprake is van overmacht.

In artikel 4.2, eerste lid, is, voor zover thans van belang, bepaald dat zodra de student door overmacht studievertraging oploopt dan wel verwacht studievertraging op te lopen, hij zich onverwijld dient te melden bij de studieadviseur wanneer het zich laat aanzien dat de bijzondere omstandigheid een maand of langer zal duren (studievertraging 5 EC of meer), teneinde te overleggen over te nemen maatregelen om de studievertraging zoveel mogelijk te beperken.

2.2. Appellante heeft aan haar aanvraag ten grondslag gelegd dat zij kampt met een eetstoornis en een alcoholverslaving. De studievertraging heeft betrekking op het eerste semester van het studiejaar 2007-2008. Sinds april 2008 is appellante onder behandeling bij een psycholoog. Appellante heeft op 15 mei 2008 een afspraak gemaakt met de studieadviseur om haar ziekte en de daaruit voortvloeiende studievertraging te melden.

2.3. Verweerder heeft zich in het besluit van 15 oktober 2009, gelezen in samenhang met het primaire besluit van 12 mei 2009, op het standpunt gesteld dat – samengevat weergegeven – de aanvraag niet voor inwilliging in aanmerking komt, omdat appellante niet heeft voldaan aan de voorwaarde van het tijdig melden van de studievertraging als bedoeld in artikel 4.2, eerste lid, van de Regeling.

2.4. Appellante betoogt dat haar ten onrechte wordt verweten dat zij de door haar opgelopen studievertraging niet tijdig heeft gemeld. Hiertoe voert zij aan dat sprake was van "langzaam sluipend psychologisch niet-welbevinden". Volgens haar was de meest logische weg om hierover eerst een psycholoog te consulteren en vervolgens pas contact op te nemen met de studieadviseur.

2.5. Het College overweegt als volgt. Het eerste semester van het studiejaar 2007-2008 is begin februari 2008 geëindigd. Uiterlijk op dat moment moet appellante op de hoogte zijn geweest van de door haar opgelopen studievertraging in dat semester. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellante, door deze vertraging eerst op 15 mei 2008 bij haar studieadviseur te melden, niet heeft voldaan aan de eis in artikel 4.2, eerste lid, van de Regeling. Ofschoon niet onbegrijpelijk is dat appellante betreffende haar gezondheidsproblemen eerst advies inwon bij een psycholoog, heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat de aard van die problemen in de weg stond aan het onverwijld melden van de studievertraging bij haar studieadviseur.

2.6. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2009/049
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Nijenhof
Datum uitspraak	: 22 februari 2010
Partijen	: Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, besluit, betalingsherinnering, machtigingsformulier, mededeling
Artikelen	: Awb artikel 1:3 lid 1, 8:2 aanhef en onderdeel a
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid van de Algemene wet

bestuursrecht (Awb) wordt onder besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling, gericht op rechtsgevolg. Ingevolge artikel 8:2, aanhef en onderdeel a kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een algemeen verbindend voorschrift.

2.4.1. De brief van 14 mei 2009 is een betalingsherinnering voor het nog resterende instellingscollegegeld voor dat studiejaar en daarmee niet gericht op het in leven roepen van enig rechtsgevolg. De brief bevat daarom geen voor bezwaar vatbare beschikking.

2.4.2. Het College volgt appelland evenmin in diens redenering dat hij kon opkomen tegen de mededeling op het machtigingsformulier dat hij voor het studiejaar 2009-2010 een instellingscollegegeld € 9.400,- verschuldigd is. Appellant heeft niet gevraagd om ten aanzien van hem vast te stellen, hoeveel instellingscollegegeld hij voor 2009-2010 verschuldigd is. Zoals het College eerder heeft overwogen, (onder meer uitspraak van 11 januari 2010 in zaak 2009/037), is de vaststelling van het instellingscollegegeld geen besluit waartegen beroep openstaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 14 mei 2009 heeft verweerder appelland verzocht het resterende collegegeld over het studiejaar 2008-2009 te voldoen.

Bij brief van 22 juni 2009 heeft appelland daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 16 juli 2009 heeft verweerder appelland voor het studiejaar 2009-2010 herinschrijvingsformulieren met een machtigingsformulier voor het collegegeld ad € 9.400,- toegezonden.

Bij brief van 22 juli 2009 heeft appelland tegen de hoogte van het collegegeld, aldus vermeld op het machtigingsformulier, bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 19 oktober 2009, heeft verweerder de aldus gemaakte bezwaren niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dat besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 10 november 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 22 december 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 januari 2010, waar appelland in persoon, bijgestaan door mr. A.C. Winter, advocaat te Groningen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, ambtenaar in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de brief van 14 juli 2008 heeft verweerder appelland meegedeeld dat hij nog een bedrag diende te voldoen ter aanvulling van het door hem betaalde bedrag tot het verschuldigde instellingscollegegeld ad € 9.300,-.

Op het machtigingsformulier bij de inschrijvingsbescheiden voor het studiejaar 2009-2010 heeft verweerder vermeld dat appelland voor dat studiejaar € 9.400,- verschuldigd is.

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat, zakelijk weergegeven, verweerder hem voor het studiejaar 2008-2009 zonder voorbehoud voor de masteropleiding farmacie voor een collegegeld van € 2.131,- heeft ingeschreven en de brief van 14 mei 2009 dan ook niet juist is.

Indien dat collegegeld tot dat bedrag voor het studiejaar 2008-2009 verschuldigd is, is dat ook van toepassing op het studiejaar 2009-2010, zulks gelet op het bepaalde in artikel 11, onderdeel b van de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2009-2010. Bovendien blijkt ook uit de herinschrijving via Studielink dat hij voor het studiejaar 2008-2009 voor een collegegeld ad € 2.131,- stond ingeschreven voor de masteropleiding farmacie. Appellant mocht er dan ook op vertrouwen dat hij voor het studiejaar 2009-2010 het hogere collegegeld niet behoefde te voldoen, aldus appellant.

2.3. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt onder besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling, gericht op rechtsgevolg.

Ingevolge artikel 8:2, aanhef en onderdeel a kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een algemeen verbindend voorschrift.

2.4.1. De brief van 14 mei 2009 is een betalingsherinnering voor het nog resterende instellingscollegegeld voor dat studiejaar en daarmee niet gericht op het in leven roepen van enig rechtsgevolg. De brief bevat daarom geen voor bezwaar vatbare beschikking.

2.4.2. Het College volgt appellant evenmin in diens redenering dat hij kon opkomen tegen de mededeling op het machtigingsformulier dat hij voor het studiejaar 2009-2010 een instellingscollegegeld € 9.400,- verschuldigd is. Appellant heeft niet gevraagd om ten aanzien van hem vast te stellen, hoeveel instellingscollegegeld hij voor 2009-2010 verschuldigd is. Zoals het College eerder heeft overwogen, (onder meer uitspraak van 11 januari 2010 in zaak 2009/037), is de vaststelling van het instellingscollegegeld geen besluit waartegen beroep openstaat.

2.5. De beroepsgronden falen. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2009/054
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Lubberdink
Datum uitspraak	: 19 april 2010
Partijen	: Appellante tegen Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Beëindiging inschrijving, restitutie collegegeld, Studielink,
Artikelen	: WHW artikel 7.42 lid 1, aanhef en onderdeel c; Inschrijvingsbesluit UvA 2008-2009 artikel 14 lid 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat, indien een student zich via Studielink uitschrijft, die student daarvan een bevestiging krijgt. Appellante heeft de door haar gestelde eerdere uitschrijving niet met een dergelijke bevestiging gestaafd, noch anderszins aannemelijk gemaakt. Voorts heeft verweerder gesteld dat appellante hem desgevraagd te kennen heeft gegeven dat zij de door haar gestelde eerdere afmelding via Studielink in januari 2009 nergens heeft kunnen terugvinden. Onder deze op zichzelf niet bestreden omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder haar ten onrechte eerst per 1 mei 2009 heeft uitgeschreven. Dat appellante, als gesteld, op 1 januari 2009 met een andere opleiding is begonnen, laat onverlet dat het aan haar was om zich desgewenst tijdig en op de voorgeschreven wijze uit te schrijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 april 2009 heeft verweerder een aanvraag van appellante van 31 maart 2009 om beëindiging van haar inschrijving als student en restitutie van het haar rechtens toekomende gedeelte van het betaalde collegegeld met ingang van 1 mei 2009 ingewilligd.

Bij brief van 13 april 2009 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt, voor zover haar inschrijving als student niet is beëindigd per 1 februari 2009 met restitutie van de resterende maanden van het studiejaar.

Bij besluit van 19 november 2009 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 22 november 2009, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 maart 2010, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Boekhorst en ir. K. Streekstra, beiden werkzaam bij verweerder, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) wordt, voor zover thans van belang, op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit of hogeschool, de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een bacheloropleiding beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin het instellingsbestuur dat verzoek heeft ontvangen.

2.2 Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In artikel 14, tweede lid, van het krachtens die bepaling vastgestelde Inschrijvingsbesluit Universiteit van Amsterdam 2008-2009, is, voor zover thans van belang, bepaald dat op schriftelijk verzoek van degene die als student is ingeschreven de inschrijving op grond van artikel 7.42, eerste lid, van de WHW voor het lopende studiejaar wordt beëindigd met inachtneming van de wettelijke wachtmaand(en).

2.3 In het besluit van 19 november 2009 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat uitsluitend het op 31 maart 2009 ingediende verzoek tot beëindiging van de inschrijving bij hem bekend is en de inschrijving van appellante daarom op 1 mei 2009 is beëindigd.

2.4 Appellante betoogt dat verweerder aldus miskent dat zij zich vóór 1 februari 2009 via Studielink, een door de universiteit gebruikt digitaal administratiesysteem, heeft afgemeld en zij reeds op 1 januari 2009 met een nieuwe opleiding is gestart.

2.5 Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat, indien een student zich via Studielink uitschrijft, die student daarvan een bevestiging krijgt. Appellante heeft de door haar gestelde eerdere uitschrijving niet met een dergelijke bevestiging gestaafd, noch anderszins aannemelijk gemaakt. Voorts heeft verweerder gesteld dat appellante hem desgevraagd te kennen heeft gegeven dat zij de door haar gestelde eerdere afmelding via Studielink in januari 2009 nergens heeft kunnen terugvinden. Onder deze op zichzelf niet bestreden omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder haar ten onrechte eerst per 1 mei 2009 heeft uitgeschreven. Dat appellante, als gesteld, op 1 januari 2009 met een andere opleiding is begonnen, laat onverlet dat het aan haar was om zich desgewenst tijdig en op de voorgeschreven wijze uit te schrijven.

- 2.6 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.
- 2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.8. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2009/055
Rechter(s) : mrs. De Rijke-Maas, Nijenhof, Kleijn
Datum uitspraak : 22 maart 2010
Partijen : Appellant tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden : Advies Nuffic, beleidsvrijheid, buitenlands getuigschrift, gelijkwaardig aan Nederlands getuigschrift
Artikelen : WHW artikel 7.24 en 7.28; EVRM artikel 8; Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind artikelen 3, 9 en 10
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.6. Het College volgt appellant niet in zijn betoog en is van oordeel dat verweerder, gelet op het door Nuffic uitgebrachte advies, tot het oordeel heeft mogen komen dat het overgelegde buitenlandse getuigschrift, niet gelijkwaardig is aan een getuigschrift als bedoeld in artikel 7.24 van de WHW. Van enige beleidsvrijheid van verweerder in bijzondere gevallen af te wijken van de toelatingsvereisten is niet gebleken. De door appellant aangevoerde overige omstandigheden en de moeilijkheden die hij stelt te hebben ondervonden bij het volgen van zijn vooropleiding kunnen voor verweerder evenmin aanleiding zijn tot inschrijving over te gaan nu de wet hem daartoe geen ruimte laat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHolland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 september 2009 is namens verweerder afwijzend beslist op het verzoek van appellant te worden ingeschreven aan verweerders instelling.

Bij brief van 9 september 2009 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 17 november 2009, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 23 december 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 15 januari 2010, heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 februari 2010, waar appellant in persoon en zijn gemachtigde [naam gemachtigde] zijn verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. F. Donner, in dienst bij verweerder.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is, zakelijk weergegeven, gebaseerd op de overweging dat het buitenlandse diploma van appellant niet gelijkwaardig is aan een Nederlands getuigschrift en derhalve geen toegang geeft tot het Nederlandse hoger onderwijs. Verweerder heeft daarbij

verwezen naar het advies van het Nuffic. Appellant kan om die reden niet ingeschreven worden aan de opleiding Leisure management van verweerders instelling.

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat het resultaat op "D" niveau van het Ghanese getuigschrift, met "PASS" aangeduid, voldoende zou zijn voor toelating tot het Nederlands hoger onderwijs. Voorts heeft verweerder genoemd dat een voldoende IELTS toets het belangrijkste vereiste voor toelating is. Doordat appellant gescheiden van zijn moeder in Ghana heeft moeten leven – doordat de Nederlandse overheid inbreuk heeft gemaakt op artikel 8 EVRM en de artikelen 3, 9 en 10 van het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind – kon appellant geen school bezoeken van voldoende kwaliteit. De daar behaalde studieresultaten mogen hem dan ook niet worden tegengeworpen. Voorts heeft verweerder beleidsvrijheid in zijn specifieke geval tot inschrijving over te gaan.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd dat Nuffic heeft meegedeeld dat voor toegang tot het hoger onderwijs in Ghana dezelfde eisen worden gesteld als in Nederland. Ook in Ghana zou appellant een aanvullend examen hebben moeten afleggen bij het getoonde diploma, Verweerder meent dat hij op voldoende wijze kenbaar heeft gemaakt aan welke vooropleidingseisen moet zijn voldaan om toegang te krijgen tot het hoger onderwijs aan zijn instelling. Verweerder wijst op de eigen verantwoordelijkheid van appellant om geconstateerde tekorten weg te werken. De leefomstandigheden van appellant kunnen voor verweerder geen reden zijn voorbij te gaan aan het voldoen aan de vooropleidingseisen.

2.4. Ingevolge artikel 7.28, tweede lid, tweede volzin, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur vrijstelling geven van de vooropleidingseisen als gesteld in artikel 7.24 van de WHW, aan de bezitter van een al dan niet in Nederland afgegeven getuigschrift, indien dat getuigschrift naar het oordeel van het instellingsbestuur ten minste gelijkwaardig is aan het artikel 7.24 bedoelde getuigschrift.

2.5 Het College overweegt als volgt.

2.6. Het College volgt appellant niet in zijn betoog en is van oordeel dat verweerder, gelet op het door Nuffic uitgebrachte advies, tot het oordeel heeft mogen komen dat het overgelegde buitenlandse getuigschrift, niet gelijkwaardig is aan een getuigschrift als bedoeld in artikel 7.24 van de WHW. Van enige beleidsvrijheid van verweerder in bijzondere gevallen af te wijken van de toelatingsvereisten is niet gebleken.

De door appellant aangevoerde overige omstandigheden en de moeilijkheden die hij stelt te hebben ondervonden bij het volgen van zijn vooropleiding kunnen voor verweerder evenmin aanleiding zijn tot inschrijving over te gaan nu de wet hem daartoe geen ruimte laat.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2009/057
Rechter(s)	: mrs. Borman, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak	: 17 mei 2010
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Afstudeerdatum, buitenwettelijk begunstigend beleid, consistente toepassing beleid, informatieverstrekking, gelijkheidbeginsel, restitutie collegegeld, terughoudende toetsing, tijdstip aanvraag, uitschrijving
Artikelen	: Inschrijvingsbesluit UvA 2009/2010 artikel 14.3, 16.4
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: 2.6.1. Het door verweerder gevoerde beleid moet, nu het naar zeggen van verweerder niet is gebaseerd op artikel 14.3 gelezen in samenhang met artikel 16.4 van de regeling, worden beschouwd als buitenwettelijk begunstigend beleid. Het beleid houdt immers in dat, in afwijking van artikel 14.3 van de regeling,

ook aanvragen die betrekking hebben op een tijdvak gelegen buiten de reikwijdte van die bepaling (kunnen) leiden tot een toekenning van restitutie van collegegeld.

2.6.2. Buitenwettelijk begunstigend beleid dient door het College terughoudend te worden getoetst. Dit houdt in dat de aanwezigheid en de toepassing van dat beleid als een gegeven wordt aanvaard, met dien verstande dat wordt getoetst of het beleid op consistente wijze is toegepast.

2.6.3. Het College stelt vast dat niet is gebleken dat in het voorliggende geval inbreuk is gemaakt op de consistente toepassing.

2.7. Het betoog van appellant dat de aanvraag tot beëindiging van de opleiding en restitutie tijdig bij verweerder is ingeschreven, faalt. De aanvraag voor het examen dateert van 2 februari 2009. Vast staat dat het formulier tot beëindiging/restitutie en ondertekend op 5 mei 2009 bij verweerder op 1 juli 2009 is binnengekomen, waarmee de termijn ingevolge de 'soepele norm' tussen aanvraag examen en verzoek uitschrijving/restitutie, die op 30 april 2009 afliep, is overschreden. Desgevraagd ter zitting heeft verweerder gezegd dat in verband met feest- en blokdagen in die periode de ontvangst van het formulier op 6 mei 2009 waarschijnlijk als tijdig zou zijn aangemerkt. Appellant heeft verklaard dat door een omissie van zijn kant het formulier pas op 29 juni 2009 naar verweerder is gezonden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 27 juni 2009 heeft appellant verweerder verzocht hem restitutie van collegegeld te verlenen vanaf 1 november 2008 voor het resterende deel van het studiejaar 2008-2009.

Op dat verzoek is bij besluit van 10 juli 2009, namens verweerder afwijzend beslist voor zover restitutie van collegegeld is verzocht voor de maanden gelegen voor 1 juli 2009.

Bij brief van 16 augustus 2009 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 19 november 2009, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 december 2009, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 17 januari 2010.

Bij brief van 8 maart 2010 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2010, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. J.M.C. Krol, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd, zakelijk weergegeven, op de volgende overwegingen. Verweerder hanteert in de praktijk een 'soepele norm' bij de uitvoering van artikel 14.3 van het Inschrijvingsbesluit UvA (hierna: de regeling), te weten dat indien een afgestudeerde buiten de in de regeling gestelde twee maanden na het afleggen van het afsluitend examen, een aanvraag voor het examen doet, die twee maanden worden gerekend vanaf de eerste van de maand volgend op de maand waarin de examenvraag officieel is geregistreerd bij de Studentenadministratie. Dat

beleid is gebaseerd op het gegeven dat tussen de bekendmaking van een laatste tentamencijfer en de uitreiking van het diploma en het daadwerkelijke moment van afstuderen nogal eens tijd zit. Aan appellant is het advies gegeven zich niet uit te schrijven zolang nog niet vast staat op welk tijdstip hij daadwerkelijk zal afstuderen. Dat niet standaard een restitutief formulier wordt uitgereikt door de onderwijsbalie van de faculteit is juist. Appellant is verwezen naar het Studenten Informatie Centrum (hierna: SIC). Tevens wordt verwezen naar de studiegids alsmede de website waarop de regelingen zijn gepubliceerd. Voorts had appellant daarmee bekend kunnen zijn nu hij eerder is afgestudeerd voor de bacheloropleiding. Verweerder stelt tevens dat hij heeft aangetoond dat de omstandigheden van een andere studente niet vergelijkbaar zijn met die van appellant en er deswege geen strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat verweerder zich niet houdt aan het bepaalde in artikel 16.2 van de regeling en consequent afwijkt van de daarin genoemde termijn van twee maanden. Verweerders uitgangspunt om de datum van aanvraag van het getuigschrift als peildatum te nemen, is in strijd met het bepaalde in de wet en de regeling waardoor ongelijke behandeling van gelijke gevallen optreedt. Voorts stelt appellant dat verweerder geen eenduidige informatie verstrekt over de restitutieprocedure. Appellant stelt eveneens dat hij had mogen vertrouwen op de informatie van de balimedewerker van het SIC los van overige aangereikte informatie van verweerder. De door verweerder aangehaalde vergelijking tussen de beëindiging van de bachelor- en de masteropleiding gaat niet op nu hij alleen bij de masteropleiding de opleiding beëindigd en restitutie heeft gevraagd.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het beroep gemotiveerd weersproken.

2.4. Artikel 14.3 van de regeling, luidt als volgt:

“Indien er sprake is van een verzoek tot het afleggen van het afsluitend examen(7.42 lid 1 sub a WHW) dient het verzoek tot beëindiging van de inschrijving binnen twee maanden, gerekend vanaf de eerste maand volgend op de maand waarin het afsluitend examen behaald, te worden ingediend via het daartoe strekkend formulier, te verkrijgen bij de Studentenadministratie of het Service- en Informatiecentrum.”

Artikel 16.2 van de regeling luidt als volgt:

“Terugbetaling van het collegegeld bedoeld in artikel 1, leden 2 en 3, artikel 2, artikel 3 en artikel 6 vindt op dezelfde wijze plaats als in het vorige lid.”

Artikel 16.4 van de regeling luidt als volgt:

“Het verzoek tot terugbetaling, in geval het afsluitend examen is gehaald, geschiedt alleen indien het verzoek om beëindiging van de inschrijving, bedoeld in artikel 14 lid 2 tegelijkertijd is ingediend. Verzoeken ingediend na het verstrijken van de in artikel 14 lid 3 genoemde termijn worden niet in behandeling genomen.”

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat het volgende vast. De datum van het afsluitend examen voor de masteropleiding van appellant is 31 oktober 2008. De aanvraag bij de onderwijsadministratie van de faculteit voor de uitreiking van het getuigschrift van de masteropleiding is op 2 februari 2009 door verweerder geregistreerd. Op 27 juni 2009, bij verweerder binnengekomen op 1 juli 2009, heeft appellant een verzoek ingediend bij het SIC tot beëindiging van de inschrijving en restitutie van het resterende collegegeld over het studiejaar 2008-2009. Verweerder heeft in de regeling de procedure vastgelegd bij afstuderen in combinatie met beëindiging van de opleiding en restitutie van collegegeld en informatie over de regeling gepubliceerd op zijn website.

2.6. Het College overweegt als volgt.

2.6.1. Het door verweerder gevoerde beleid moet, nu het naar zeggen van verweerder niet is gebaseerd op artikel 14.3 gelezen in samenhang met artikel 16.4 van de regeling, worden beschouwd als buitenwettelijk begunstigend beleid. Het beleid houdt immers in dat, in afwijking van artikel 14.3 van de regeling, ook aanvragen die betrekking hebben op een tijdvak gelegen buiten de reikwijdte van die bepaling (kunnen) leiden tot een toekenning van restitutie van collegegeld.

2.6.2. Buitenwettelijk begunstigend beleid dient door het College terughoudend te worden getoetst. Dit houdt in dat de aanwezigheid en de toepassing van dat beleid als een gegeven wordt aanvaard, met dien verstande dat wordt getoetst of het beleid op consistente wijze is toegepast.

2.6.3. Het College stelt vast dat niet is gebleken dat in het voorliggende geval inbreuk is gemaakt op de consistente toepassing.

2.7. Het betoog van appellant dat de aanvraag tot beëindiging van de opleiding en restitutie tijdig bij verweerder is ingeschreven, faalt. De aanvraag voor het examen dateert van 2 februari 2009. Vast staat dat het formulier tot beëindiging/restitutie en ondertekend op 5 mei 2009 bij verweerder op 1 juli 2009 is binnengekomen, waarmee de termijn ingevolge de 'soepele norm' tussen aanvraag examen en verzoek uitschrijving/restitutie, die op 30 april 2009 afliep, is overschreden. Desgevraagd ter zitting heeft verweerder gezegd dat in verband met feest- en blokdagen in die periode ontvangst van het formulier op 6 mei 2009 waarschijnlijk als tijdig zou zijn aangemerkt. Appellant heeft verklaard dat door een omissie van zijn kant het formulier pas op 29 juni 2009 naar verweerder is gezonden.

2.8. Het verdere betoog van appellant dat de informatieverstrekking in zake beëindiging en restitutie bij het behalen van het getuigschrift inadequaats zou zijn, faalt eveneens, nu hij dit niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft verklaard dat van de van 54 afgestudeerde rechtenstudenten die om restitutie van collegegeld voor het resterende deel van het studiejaar 2008-2009 hebben verzocht, 93 procent dit overeenkomstig verweerders beleid hebben gedaan. Het College leidt hieruit af dat de doelgroep met de 'soepele norm' bekend is.

2.9. Het beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt. Het geval waarop appellant zich beroept is gelijk met zijn situatie wat betreft de datum van het afsluitend tentamen en de datum van indienen van het restitutieverzoek, maar verschilt waar het betreft de aanvraagdatum van het master examen. Appellant deed die aanvraag op 2 februari 2009, terwijl in het andere geval die aanvraag op 20 april 2009 is gedaan en ten tijde van het restitutieverzoek de indieningstermijn volgens de 'soepele norm' dus nog niet was verstreken.

2.10. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/001
Rechter(s)	: mrs. Loeb, de Rijke-Maas, Lubberdink
Datum uitspraak	: 19 april 2010
Partijen	: Appellant tegen Technische Universiteit Delft
Trefwoorden	: Financiële ondersteuning, periode gemengde studiefinanciering
Artikelen	: WHW artikel 7.51 lid 1; Regeling afstudeersteun studenten TUD artikel 1.10 en 3.1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. (...) Uit de toelichting op de artikelen 1 en 3 van de Regeling volgt dat met die bepalingen bedoeld is dat opgelopen studievertraging slechts wordt erkend in het geval de bijzondere omstandigheid zich heeft voorgedaan in de periode dat een student gemengde studiefinanciering, bestaande uit basisbeurs en aanvullende lening, ontving. Nu niet in geschil is dat appellant na 1 oktober 2007 geen aanspraak meer had op gemengde studiefinanciering, heeft verweerder, gelet op artikel 7.51, eerste lid, van de WHW gelezen in samenhang met voormelde artikelen van de Regeling, de afwijzing terecht in bezwaar gehandhaafd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Technische Universiteit Delft, gevestigd te Delft, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 november 2008 heeft verweerder een aanvraag van appellant om financiële ondersteuning vanwege studievertraging ten gevolge van zijn lidmaatschap van de Facultaire Studentenraad (hierna: de FSR) van de faculteit Elektrotechniek, Wiskunde en Informatica gedurende de periode 1 september 2006 tot en met 31 augustus 2008 afgewezen.

Bij besluit van 29 mei 2009 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 19 oktober 2009 heeft het College het door appellant daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar te nemen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij besluit van 27 november 2009 heeft verweerder, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant gemaakte bezwaar, voor zover gericht tegen de afwijzing van financiële ondersteuning voor de periode 1 september 2007 tot en met 31 augustus 2008, opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 januari 2010, beroep ingesteld.

Bij brief van 18 februari 2010 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 maart 2010, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. A.G.K. Dibbet, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7:51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de volgende feiten voordoet:

- a. de student is aan de desbetreffende instelling ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd,
- b. de student geniet of heeft in verband met het volgen van de opleiding, bedoeld onder a, dan wel het volgen van dezelfde opleiding aan een andere instelling, studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 genoten,
- c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een in de bijlage van deze wet onder a tot en met g opgenomen instelling studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 (hierna: de WSF 2000) werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en
- d. de in onderdeel c bedoelde bijzondere omstandigheden hebben tot studievertraging geleid of zullen dat naar verwachting doen.

Ingevolge het tweede lid wordt bij de toepassing van het eerste lid onder meer het lidmaatschap van een faculteitsraad van een universiteit in aanmerking genomen als bijzondere omstandigheid.

In de Regeling afstudeersteun studenten (hierna: de Regeling) heeft verweerder nadere regels vastgesteld met betrekking tot het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten.

In artikel 1.10 is bepaald dat onder gemengde studiefinanciering wordt verstaan de financiering, bedoeld in hoofdstuk 3 van de WSF 2000.

In artikel 3.1 is, voor zover thans van belang, bepaald dat voorwaarde voor erkenning van vertraging ten gevolge van een bijzondere omstandigheid onder meer is dat die zich voordoet of heeft voorgedaan in de periode waarin de student recht heeft op gemengde studiefinanciering.

2.2 Verweerder heeft, voor zover thans van belang, aan het besluit van 27 november 2009 ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – de studievertraging ten gevolge van de bestuursactiviteiten van appelland voor de FSR van na 1 oktober 2007 niet wordt erkend, omdat appelland vanaf die dag geen aanspraak meer kon maken op gemengde studiefinanciering.

2.3 Appelland betoogt dat verweerder de door hem opgelopen studievertraging van na 1 oktober 2007 ten onrechte niet heeft erkend. Hiertoe voert hij aan dat hij vanaf die datum een nullening ontving en recht had op een OV-studentenkaart, hetgeen moet worden aangemerkt als studiefinanciering op de voet van hoofdstuk 3 van de WSF 2000. Voorts heeft hij naar de geest van de WHW recht op afstudeeresteun ter hoogte van de basisbeurs, omdat hij van 1 oktober 2007 tot en met 31 augustus 2008 afstudeeresteun ontving op grond van eerdere bestuurlijke activiteiten. Dit moet als voortzetting van de basisbeurs worden beschouwd, aldus appelland.

2.4 Dat betoog faalt. Uit de toelichting op de artikelen 1 en 3 van de Regeling volgt dat met die bepalingen bedoeld is dat opgelopen studievertraging slechts wordt erkend in het geval de bijzondere omstandigheid zich heeft voorgedaan in de periode dat een student gemengde studiefinanciering, bestaande uit basisbeurs en aanvullende lening, ontving. Nu niet in geschil is dat appelland na 1 oktober 2007 geen aanspraak meer had op gemengde studiefinanciering, heeft verweerder, geleet op artikel 7:51, eerste lid, van de WHW gelezen in samenhang met voormelde artikelen van de Regeling, de afwijzing terecht in bezwaar gehandhaafd.

2.5 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/005.2
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak	: 21 juni 2010
Partijen	: Opposante
Trefwoorden	: Tijdig instellen beroep
Artikelen	: Awb artikel 8:55
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2. De door opposante overgelegde brief van 12 maart 2010 van de Dienst Uitvoering Onderwijs raakt niet aan de kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep, maar heeft betrekking op de in die procedure aangevoerde gronden. Deze brief leidt derhalve niet tot een ander dan het in de uitspraak, waarvan verzet, uitgesproken oordeel. Voorts maken de door opposante gestelde ernstige gezondheidsproblemen van haar grootvader en haar oom, hoe betreurenswaardig ook, niet dat niet van haar kon worden verwacht dat zij, eventueel op nader aan te voeren gronden, tijdig beroep zou instellen. Van een situatie waarin redelijkerwijs niet kan worden geverdacht dat zij in verzuim is geweest, is dan ook geen sprake.

Uitspraak in de zaak van:

[naam opposante], wonende te [plaatsnaam], opposante,

1. Procesverloop

Opposante heeft bij brief, gedateerd op 12 maart 2010, verzet gedaan tegen de uitspraak van het College van 26 januari 2010, CBHO 2010/005, waarbij het door haar ingestelde beroep wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk is verklaard.

Het College heeft opposante in de gelegenheid gesteld over het verzet te worden gehoord op 17 mei 2010, waarvan zij gebruik heeft gemaakt.

2. Overwegingen

2.1. In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot vereenvoudigde behandeling van het door opposante ingestelde beroep is overgegaan.

2.2. De door opposante overgelegde brief van 12 maart 2010 van de Dienst Uitvoering Onderwijs raakt niet aan de kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep, maar heeft betrekking op de in die procedure aangevoerde gronden. Deze brief leidt derhalve niet tot een ander dan het in de uitspraak, waarvan verzet, uitgesproken oordeel.

Voorts maken de door opposante gestelde ernstige gezondheidsproblemen van haar grootvader en haar oom, hoe betreurenswaardig ook, niet dat niet van haar kon worden verwacht dat zij, eventueel op nader aan te voeren gronden, tijdig beroep zou instellen. Van een situatie waarin redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest, is dan ook geen sprake.

2.3. Het verzet zal ongegrond worden verklaard.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/007
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, De Rijke-Maas
Datum uitspraak	: 25 maart 2010
Partijen	: Appellant tegen Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden	: Beleidsvrijheid, bijzondere omstandigheden, grenzen van een redelijke beleidsbepaling, selectiecriteria,
Artikelen	: WHW 7.57e; Regeling decentrale selectie geneeskunde Radboud Universiteit Nijmegen 2010-2011 artikel 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Niet in geschil is dat appellante niet voldoet aan de in de regeling neergelegde selectiecriteria. De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve de daarbij in aanmerking te nemen selectiecriteria aan het instellingsbestuur een grote mate van beleidsvrijheid toegekend. Hoewel andere selectiemethoden en -criteria voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde denkbaar zijn, geeft het in beroep aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid tot de in de regeling neergelegde selectiecriteria heeft kunnen besluiten. Hij is daarmee gebleven binnen de grenzen van een redelijke beleidsbepaling. Dat die criteria toegesneden zijn op personen die nog VWO volgen, betekent niet dat verweerder deze criteria niet op het verzoek mocht toepassen. Een ongerechtvaardigde ongelijke behandeling levert dat niet op. 2.5.2. Het betoog dat verweerder ten onrecht geen rekening heeft gehouden met de bijzondere omstandigheden van appellante in het schooljaar 2008-2009 en de onderwijsinspanningen in het studiejaar 2009-2010, faalt evenzeer. De regeling bood hem geen mogelijkheid om dat te doen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante

tegen

het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen, gevestigd te Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 december 2009 heeft verweerder een verzoek van appellante om toelating tot de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde 2010-2011 afgewezen.

Bij besluit van 19 januari 2010 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College binnengekomen op 29 januari 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 10 maart 2010 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 maart 2010, waar appellante, bijgestaan door haar vader [naam vader] en verweerder vertegenwoordigd door mr. L. Strijbosch, R. Laan en L. Vrakking, allen in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij brief van 8 februari 2010 heeft verweerder in het besluit van 19 januari 2010 enige schrijffouten verbeterd, maar dat overigens ongewijzigd gelaten.

2.2. Het in beroep bestreden besluit is gebaseerd op de overweging dat – samengevat – appellante niet aan het selectie criterium dat de betrokkene in het schooljaar 2009-2010 aan het volledig centraal schriftelijk examen VWO meedoet voldoet.

2.3. In beroep heeft appellante aangevoerd dat, samengevat, strikte toepassing van de regeling voorbijgaat aan de omstandigheden bij de voorbereidingen van haar eindexamen VWO 2008-2009 en zij een gelijke onderwijsinspanning levert als vwo-ers in het schooljaar 2009-2010, omdat zij, om aan de selectie mee te kunnen doen, alle relevante vwo-leerstof dient te herhalen, naast de opleiding pedagogische wetenschappen en onderwijskunde die zij volgt.

2.4. Artikel 7.57e, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt – voor zover thans van belang – als volgt:

“Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

- a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,
- b. eventuele nadere selectiecriteria,
- c. regels van administratieve aard, (...),
- d. (...) en
- e. (...), tijdig bekend.”

Artikel 1 en 2 van de krachtens het eerste lid vastgestelde Regeling decentrale selectie geneeskunde aan de Radboud Universiteit Nijmegen 2010-2011 (hierna: de regeling), luiden als volgt:

“ 1. Voor decentrale selectie voor de Bacheloropleiding Geneeskunde Radboud Universiteit Nijmegen, studiejaar 2010-2011, komen uitsluitend degenen in aanmerking die in 2010 deelnemen aan het volledig centraal schriftelijk eindexamen van het VWO (eerste tijdvak vanaf 17 mei 2010). Hieraan gelijkgesteld zijn kandidaten voor wie het bevoegd gezag op grond van artikel 59 eerste lid van het Eindexamenbesluit v.w.o.-h.a.v.o.-m.a.v.o.-v.b.o. heeft toegestaan dat het centraal examen en in voorkomend geval het schoolexamen voor een deel van de vakken in het schooljaar 2008-2009 en voor het andere deel in het schooljaar 2009-2010 wordt afgelegd.

2. Het vakkenpakket waarin het VWO examen wordt afgelegd, voldoet aan de nadere opleidingseisen voor de studie Geneeskunde. Die nadere opleidingseisen voor de opleiding Geneeskunde bij de VO-profielen zoals die vanaf 1 augustus 2007 wordt aangeboden, zijn:

- profiel natuur en techniek met als aanvullende eis biologie;
- profiel natuur en gezondheid met als aanvullende eis natuurkunde.”

In de toelichting bij deze artikelen is het volgende vermeld:

“Ad 1 De gegadigden zullen worden geselecteerd op grond van hun vermogen om naast een reguliere studie-inspanning een voor de opleiding Geneeskunde relevante onderwijsmodule te volgen ter voorbereiding op de toets die zal worden afgenomen op 3 mei 2010. Voor decentrale selectie voor het studiejaar 2010-2011 komen uitsluitend degenen in aanmerking die in 2010 deelnemen aan het volledige centraal schriftelijk eindexamen van het VWO (eerste tijdvak vanaf 17 mei 2010).

Deze beperking is opgenomen om te bereiken dat alle gegadigden een vergelijkbare reguliere studie-inspanning moeten leveren. Zo wordt de Ausgangssituatie waarnaast de hierboven bedoelde extra studie-inspanning geleverd moet worden, voor alle gegadigden zo vergelijkbaar mogelijk. Om dezelfde reden geldt tevens de eis dat het vakkenpakket waarin het v.w.o. examen wordt afgelegd, voldoet aan de nadere opleidingseisen voor de studie Geneeskunde. Die nadere opleidingseisen voor de opleiding Geneeskunde bij de VO-profielen zoals die vanaf 1 augustus 2007 worden aangeboden, zijn:

- profiel natuur en techniek met als aanvullende eis biologie;
- profiel natuur en gezondheid met als aanvullende eis natuurkunde."

2.5.1. Niet in geschil is dat appellante niet voldoet aan de in de regeling neergelegde selectiecriteria. De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve de daarbij in aanmerking te nemen selectiecriteria aan het instellingsbestuur een grote mate van beleidsvrijheid toegekend.

Hoewel andere selectiemethoden en -criteria voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde denkbaar zijn, geeft het in beroep aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid tot de in de regeling neergelegde selectiecriteria heeft kunnen besluiten. Hij is daarmee gebleven binnen de grenzen van een redelijke beleidsbepaling. Dat die criteria toegesneden zijn op personen die nog VWO volgen, betekent niet dat verweerder deze criteria niet op het verzoek mocht toepassen. Een ongerechtvaardigde ongelijke behandeling levert dat niet op.

2.5.2. Het betoog dat verweerder ten onrecht geen rekening heeft gehouden met de bijzondere omstandigheden van appellante in het schooljaar 2008-2009 en de onderwijsinspanningen in het studiejaar 2009-2010, faalt evenzeer. De regeling bood hem geen mogelijkheid om dat te doen.

2.6. Het beroep moet ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/008
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 18 februari 2010
Partijen : Appellant tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden : Bevoegdheid, bindend negatief studieadvies, procesbelang, bezwaartermijn
Artikelen : WHW artikel 7.8b, 7.61, 7.66; Awb 8:54
Uitspraak : Niet-ontvankelijk, onbevoegd
Hoofdoorwegingen : 2.1. Bij het besluit van 20 januari 2010 heeft verweerder de bezwaren van appellant inzake zijn inschrijving voor de studie jaren 2007-2008 en 2008-2009 afgewezen, omdat de termijnen voor het indienen van bezwaren daartegen verstreken zijn. Nu appellant ook na verzoek van het College geen gronden voor zijn beroep heeft ingediend is niet gebleken dat appellant nog belang heeft bij het beroep.
(...)
2.2.2. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW, gelezen in onderlinge samenhang met artikel 7.8b, eerste en tweede lid, voor zover thans van belang, kan een betrokkene beroep instellen bij het college van beroep voor de examens tegen een besluit betreffende een bindend studieadvies.
2.2.3. Dat besluit betreffende het bindend studieadvies, is geen besluit, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het College is derhalve niet bevoegd daarvan kennis te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht, gevestigd te Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2010 heeft verweerder het bezwaar om terug te komen op de inschrijvingen van appelland voor de studiejaren 2007-2008 en 2008-2009 en de voor die jaren afgegeven negatieve bindend studieadvies, afgewezen.

Hiertegen heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 1 februari 2010, beroep ingesteld.

2. Overwegingen

2. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

2.1. Bij het besluit van 20 januari 2010 heeft verweerder de bezwaren van appelland inzake zijn inschrijving voor de studiejaren 2007-2008 en 2008-2009 afgewezen, omdat de termijnen voor het indienen van bezwaren daartegen verstreken zijn. Nu appelland ook na verzoek van het College geen gronden voor zijn beroep heeft ingediend is niet gebleken dat appelland nog belang heeft bij het beroep.

2.2. Voor zover appelland beroep heeft ingesteld tegen de negatief bindend studieadvies voor de opleidingen Fiscaal recht en European Law School overweegt het College als volgt.

2.2.1. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), oordeelt het College bij uitsluiting, voor zover niet op grond van artikel 7.61, eerste lid, beroep openstaat bij een college van beroep voor de examens, dan wel niet op grond van artikel 7.68 beroep openstaat op een college van beroep voor het bijzonder onderwijs, over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van hoofdstuk 7 met het oog op inschrijving, beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dat hoofdstuk, en beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 17.10 van de WHW.

2.2.2. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW, gelezen in onderlinge samenhang met artikel 7.8b, eerste en tweede lid, voor zover thans van belang, kan een betrokkene beroep instellen bij het college van beroep voor de examens tegen een besluit betreffende een bindend studieadvies.

2.2.3. Dat besluit betreffende het bindend studieadvies, is geen besluit, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het College is derhalve niet bevoegd daarvan kennis te nemen.

2.3. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek het College niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel dat het niet bevoegd is kennis te nemen van het beroep.

2.4. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht, wordt als volgt beslist.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep:

1. voor zover het de inschrijvingen betreft niet-ontvankelijk; en

2. verklaart zich voor zover het de negatief bindend studieadviezen betreft niet bevoegd daarvan kennis te nemen.

□

Zaaknummer : 2010/008.2
Rechter(s) : mrs. Borman, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 17 mei 2010
Partijen : Opposant
Trefwoorden : Herhaling aangevoerde gronden, verzet
Artikelen : Awb artikel 8:55
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2. Hetgeen opposant in zijn verzetschrift heeft aangevoerd, raakt niet aan de kennelijke onbevoegdheid van het College van het beroep kennis te nemen, dan wel de kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep, maar vormt slechts een herhaling van de in die procedure aangevoerde gronden. Reeds hierom bestaat geen grond voor een ander dan het in de uitspraak, waarvan verzet, uitgesproken oordeel.

Uitspraak in de zaak van:

[naam opposant], wonende te [woonplaats], opposant,

1. Procesverloop

Opposant heeft bij brief, ingekomen bij het College op 22 februari 2010, verzet gedaan tegen de uitspraak van het College van 15 februari 2010, CBHO 2010/008. In deze uitspraak heeft het College zich onbevoegd verklaard kennis te nemen van het beroep voor zover het de negatief bindende studieadviezen betreft en het beroep voor zover het de inschrijvingen betreft niet-ontvankelijk verklaard.

Het College heeft opposant in de gelegenheid gesteld over het verzet te worden gehoord op 19 april 2010. Hij heeft daarvan geen gebruik gemaakt.

2. Overwegingen

2.1 In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot vereenvoudigde behandeling van het door opposant ingestelde beroep is overgegaan.

2.2 Hetgeen opposant in zijn verzetschrift heeft aangevoerd, raakt niet aan de kennelijke onbevoegdheid van het College van het beroep kennis te nemen, dan wel de kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep, maar vormt slechts een herhaling van de in die procedure aangevoerde gronden. Reeds hierom bestaat geen grond voor een ander dan het in de uitspraak, waarvan verzet, uitgesproken oordeel.

2.3 Het verzet zal ongegrond worden verklaard.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/010
Rechter(s) : mrs. Borman, Kleijn, Troostwijk
Datum uitspraak : 17 mei 2010
Partijen : Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Advies studentendecaan, bijzondere omstandigheden, financiële ondersteuning, informatievoorziening, studievertraging
Artikelen : WHW artikel 7.51 lid 1; Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 artikel 4.2 lid 2
Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen

: 2.5. In het studiejaar 2008-2009 heeft appellante 0 EC behaald. Na het niet behalen van tentamens in januari 2009 was haar studievertraging opgelopen tot 30 EC. Eerst op 12 mei 2009 heeft appellante een afspraak gemaakt met de studentendecaan. Ingevolge de regeling had appellante bij een vertraging van meer dan 15 EC onverwijld een afspraak dienen te maken met de studentendecaan. Dat heeft zij niet gedaan. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellante, door deze vertraging eerst op 12 mei 2009 bij haar studentendecaan te melden, niet heeft voldaan aan de eis in artikel 4.2, tweede lid, van de Regeling. Zij heeft niet aannemelijk gemaakt dat de aard van de problemen in de weg stond aan het onverwijld melden van de studievertraging bij haar studentendecaan nu zij zich zowel in september als december 2008 heeft kunnen melden bij de studieadviseur. Hieraan doet niet af dat appellante en de studieadviseur toen dachten dat de vertraging nog zou kunnen worden ingelopen. Toen de studievertraging meer dan 15 EC bedroeg had appellante zich overeenkomstig de regeling moeten melden bij de studentendecaan. Het betoog van appellante dat met haar geen enkele student op de hoogte was van de regeling, faalt, nu onweersproken is dat de regeling of een uiteenzetting daarvan voldoende door verweerder aan alle studenten is gecommuniceerd door middel van diverse media.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2009 heeft verweerder een aanvraag van appellante om financiële ondersteuning vanwege studievertraging ten gevolge van ziekte afgewezen.

Bij besluit van 7 januari 2010 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 8 februari 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2010, waar appellante in persoon is verschenen. Verweerder is met bericht niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet:

- a. de student is aan de desbetreffende instelling ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd,
- b. de student geniet of heeft in verband met het volgen van de opleiding, bedoeld onder a, dan wel het volgen van dezelfde opleiding aan een andere instelling, studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 genoten,
- c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een in de bijlage van deze wet onder a tot en met g opgenomen instelling studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de

Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en d. de in onderdeel c bedoelde bijzondere omstandigheden hebben tot studievertraging geleid of zullen dat naar verwachting doen.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel wordt bij de toepassing van het eerste lid, onder meer, ziekte in aanmerking genomen als bijzondere omstandigheid.

In de Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 (hierna: de Regeling) heeft verweerder nadere regels vastgesteld met betrekking tot het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten. Hierin is, voor zover thans van belang, het volgende bepaald.

In artikel 2 is bepaald dat aanspraak kan worden gemaakt op de Afstudeerfondsregeling indien sprake is van vertraging door overmachtsituaties.

In artikel 4.2, tweede lid, is bepaald dat na de melding bij de studieadviseur de student zelf verantwoordelijk blijft om bij een oplopende studievertraging van meer dan 15 EC tijdens het studiejaar onverwijld een afspraak te maken met de studentendecaan.

2.2. Appellante heeft aan de aanvraag ten grondslag gelegd dat zij kampt met psychische problemen. De studievertraging heeft betrekking op het studiejaar 2008-2009. Sinds januari 2007 is appellante onder behandeling in verband met psychische klachten. Appellante heeft op 23 september en 11 december 2008 een afspraak gemaakt met de studieadviseur om haar ziekte en de daaruit voortvloeiende studievertraging te melden.

2.3 Verweerder heeft zich in het besluit van 7 januari 2010, gelezen in samenhang met het primaire besluit van 1 oktober 2009, op het standpunt gesteld dat – samengevat weergegeven – de aanvraag niet voor inwilliging in aanmerking komt, omdat appellante niet heeft voldaan aan de voorwaarde van het tijdig melden van de studievertraging als bedoeld in artikel 4.2, tweede lid, van de regeling.

2.4 Appellante betoogt dat haar ten onrechte wordt verweten dat zij de door haar opgelopen studievertraging niet tijdig heeft gemeld bij de studentendecaan. Hiertoe voert zij aan dat de studentenadviseur op het meldingsformulier de doorverwijzing naar de studentendecaan met "N" (niet nodig) heeft gekwalificeerd. Dat van haar in haar psychische staat niet verwacht mocht worden dat zij op eigen initiatief de regeling verder heeft nagezien op consequenties van door haar opgelopen studievertraging. Appellante stelt dat zij niet op de hoogte was van, zoals door verweerder gesteld, de regeling.

2.5 Verweerder heeft in zijn verweer het beroep gemotiveerd weersproken.

2.6 Het College overweegt als volgt.

In het studiejaar 2008-2009 heeft appellante 0 EC behaald. Na het niet behalen van tentamens in januari 2009 was haar studievertraging opgelopen tot 30 EC. Eerst op 12 mei 2009 heeft appellante een afspraak gemaakt met de studentendecaan. Ingevolge de regeling had appellante bij een vertraging van meer dan 15 EC onverwijld een afspraak dienen te maken met de studentendecaan. Dat heeft zij niet gedaan. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat appellante, door deze vertraging eerst op 12 mei 2009 bij haar studentendecaan te melden, niet heeft voldaan aan de eis in artikel 4.2, tweede lid, van de Regeling. Zij heeft niet aannemelijk gemaakt dat de aard van de problemen in de weg stond aan het onverwijld melden van de studievertraging bij haar studentendecaan nu zij zich zowel in september als december 2008 heeft kunnen melden bij de studieadviseur. Hieraan doet niet af dat appellante en de studieadviseur toen dachten dat de vertraging nog zou kunnen worden ingelopen. Toen de studievertraging meer dan 15 EC bedroeg had appellante zich overeenkomstig de regeling moeten melden bij de studentendecaan.

Het betoog van appellante dat met haar geen enkele student op de hoogte was van de regeling, faalt, nu onweersproken is dat de regeling of een uiteenzetting daarvan voldoende door verweerder aan alle studenten is gecommuniceerd door middel van diverse media.

2.7 Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.8 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/011.4
Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak : 21 juni 2010
Partijen : Verzoeker
Trefwoorden : Bijzonder rechtsmiddel, feiten en omstandigheden [nieuwe], herziening
Artikelen : Awb artikel 8:88
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.4. Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 bedoeld zijn door verzoeker niet gesteld. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient daarom als ongegrond te worden afgewezen

Uitspraak in de zaak van:

[naamverzoeker], wonende te [plaatsnaam], verzoeker.

1. Procesverloop

Bij brief van 21 februari 2010 heeft verzoeker het College verzocht de uitspraak van 18 januari 2010 in zaak nr. CBHO 2009/035 te herzien.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 mei 2010, waar verzoeker in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In voormelde uitspraak van 18 januari 2010 heeft het College het beroep van verzoeker tegen het besluit van het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (hierna: de hogeschool), gevestigd te Utrecht, van 14 juli 2009 ongegrond verklaard.

2.2. Aan zijn verzoek heeft verzoeker, kort samengevat, de volgende overwegingen ten grondslag gelegd; dat voormelde uitspraak van 18 januari 2010 onvolledig en onjuist is, omdat het College niet al hetgeen verzoeker heeft aangevoerd heeft meegewogen in zijn uitspraak.

2.3. Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Awb kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van feiten en omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij het college eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.4. Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 bedoeld zijn door verzoeker niet gesteld. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient daarom als ongegrond te worden afgewezen

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer : 2010/013
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas,
Uitspraak : 20 september 2010
Partijen : Appellanten tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden : noodsituaties, persoonlijke omstandigheden, toelating
postpropedeutische fase, vooringenomenheid
Artikelen : WHW artikel 7.54; Regeling toelating postpropedeuse
Diergeneeskunde en Geneeskunde artikel 4, onderdeel c
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Blijkens de regeling kan verweerder studenten van
buiten slechts tot een hoger studiejaar van de opleiding
geneeskunde toelaten, indien sprake is van persoonlijke
omstandigheden, aangeduid als noodsituaties. De door
appellanten gestelde persoonlijke omstandigheden zijn naar het
oordeel van verweerder, mede op basis van een advies van de
studentendecaan, niet van dien aard.
2.4. Niet kan worden geoordeeld dat verweerder zich niet in
redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. De
omstandigheid dat appellanten door de Radboud Universiteit
wegens onvoldoende competentie niet in staat zijn gesteld hun
studie daar te vervolgen is geen omstandigheid die is aan te
merken als een persoonlijke noodsituatie als in de regeling
bedoeld. De wijze, waarop appellanten met betrekking tot de
gedwongen beëindiging van hun studie door de Radboud
Universiteit zijn behandeld, is voor de beoordeling van het
onderhavige beroep niet van belang.
2.5. Het betoog van appellanten dat de commissie Toelating - en
Instroom Hoger Studiejaar met vooringenomenheid tot haar
afwijzend besluit is gekomen, faalt. Het College overweegt daartoe
dat door appellanten daarvoor geen omstandigheden zijn
aangevoerd, die de conclusie rechtvaardigen dat die commissie ten
opzichte van appellanten bevooroordeeld zou zijn geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellanten], wonende te [woonplaats], appellanten,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder,

1. Procesverloop

Bij brieven van 18 mei respectievelijk 9 juni 2009 hebben appellanten verweerder verzocht toegelaten te worden tot de post-propedeutische fase van de opleiding geneeskunde aan verweerdens universiteit.

Bij besluit van 26 oktober 2009 heeft de Commissie Toelating- en Instroom Hoger Studiejaar namens verweerder deze verzoeken afgewezen.

Bij brief, door verweerder ontvangen op 4 november 2009, hebben appellanten daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 26 januari 2010, verzonden op die dag, heeft verweerder de bezwaren ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit hebben appellanten bij brief, ingekomen bij het College op 1 maart 2010, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 1 juli 2010.

Verweerder heeft op 23 juli 2010 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 augustus 2010, waar appellanten in persoon en verweerder vertegenwoordigd door mr. S. Polak en mr. M.A. Merton, beiden in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.54 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan het instellingsbestuur, indien het van oordeel is dat de onderwijscapaciteit, die voor de postpropedeutische fase van een opleiding, waarvoor een beperking van de eerste inschrijving is vastgesteld, niet toereikend is voor een onbeperkte inschrijving, besluiten inschrijving voor de postpropedeutische fase van die opleiding te weigeren aan hen, die niet reeds ingeschreven zijn geweest aan die aan de instelling verbonden opleiding.

Ingevolge artikel 4, onderdeel c, van de Regeling toelating postpropedeuse Diergeneeskunde en Geneeskunde (hierna: de regeling) wordt een verzoek om toelating door de studentendecaan getoetst op persoonlijke omstandigheden c.q. noodsituatie.

2.2. Aan het verzoek hebben appellanten ten grondslag gelegd dat - zakelijk weergegeven - zij van de huidige universiteit, de Radboud Universiteit te Nijmegen, het studieadvies hebben gekregen de studie te beëindigen en geen medewerking kregen zich hernieuwd in te schrijven, zodat ze niet meer in staat zijn hun opleiding daar te vervolgen.

2.3. Blijkens de regeling kan verweerder studenten van buiten slechts tot een hoger studiejaar van de opleiding geneeskunde toelaten, indien sprake is van persoonlijke omstandigheden, aangeduid als noodsituaties. De door appellanten gestelde persoonlijke omstandigheden zijn naar het oordeel van verweerder, mede op basis van een advies van de studentendecaan, niet van dien aard.

2.4. Niet kan worden geoordeeld dat verweerder zich niet in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. De omstandigheid dat appellanten door de Radboud Universiteit wegens onvoldoende competentie niet in staat zijn gesteld hun studie daar te vervolgen is geen omstandigheid die is aan te merken als een persoonlijke noodsituatie als in de regeling bedoeld. De wijze, waarop appellanten met betrekking tot de gedwongen beëindiging van hun studie door de Radboud Universiteit zijn behandeld, is voor de beoordeling van het onderhavige beroep niet van belang.

2.5. Het betoog van appellanten dat de commissie Toelating - en Instroom Hoger Studiejaar met vooringenomenheid tot haar afwijzend besluit is gekomen, faalt. Het College overweegt daartoe dat door appellanten daarvoor geen omstandigheden zijn aangevoerd, die de conclusie rechtvaardigen dat die commissie ten opzichte van appellanten bevooroordeeld zou zijn geweest.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart de beroepen ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/015
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak	: 21 juni 2010
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden	: Bewijsvoering, fraude, gedragingen, geheimhouding, motivering, anonieme verklaring
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Awb artikel 7:12, 8.29; Studentenstatuut INHolland 2009-2010 artikel 41
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoorwegingen	: 2.5.2. Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat er goede gronden zijn dat appellant op 23 december 2009 zich in het schoolgebouw, zodanig heeft gedragen, dat de opgelegde maatregel gerechtvaardigd is. Verweerder komt de bevoegdheid

toe studenten vanwege ongeoorloofd gedrag de toegang tot de school voor een periode te ontzeggen. Op grond van hetgeen door verweerder schriftelijk en ter zitting naar voren is gebracht, staat niet vast dat appellant zich aan dergelijk gedrag schuldig heeft gemaakt. De overgelegde videofoto's maken niet duidelijk dat appellant kennis droeg of kon dragen van het geen de medestudent aan het doen was. Gesteld is dat de medestudent zich de usb-stick tijdelijk heeft toegeëigend en daarmee het lokaal heeft verlaten om op een andere computer gegevens van de usb-stick over te zetten naar een andere gegevensdrager. Het met die student meelopen naar een andere computer en de daartoe gevolgde route zijn, onvoldoende om tot bewijs van het door verweerder gestelde gedrag van appellant te dienen. Dat de medestudent geen rechtsmiddel heeft aangewend tegen de hem opgelegde maatregel maakt dit niet anders.

2.5.3. Verweerder heeft in een memo van 21 januari 2010 een weergave van een verklaring vastgelegd van een getuige over wat zich op 4 december 2009 in het leslokaal zou hebben voorgedaan. Nu de verklaring van de getuige als enige onderbouwing van het gebeuren in onderhavige zaak is aan te merken, had het op de weg van verweerder gelegen om deze eventueel onder geheimhouding als bepaalt in artikel 8:29 van de Awb, aan het College over te leggen. Verweerder heeft dat niet gedaan. Een verklaring die niet bevestigd dan wel ondertekend wordt door degene die de verklaring heeft afgelegd, kan niet als bewijs worden toegelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHolland gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 23 december 2009, heeft verweerder appellant voor drie maanden de toegang ontzegd tot de gebouwen en terreinen van zijn hogeschool te Rotterdam en daarmee aan deelname aan het onderwijs gedurende die periode, op grond van diefstal van een usb-stick met onderwijsmateriaal.

Bij brief van 4 januari 2010 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 5 februari 2010, heeft verweerder het bezwaar in zoverre ongegrond verklaard dat de ontzeggingstermijn is vastgesteld op twee maanden.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 4 maart 2010, beroep ingesteld.

Bij brief van 19 april 2010 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 mei 2010, waar appellant in persoon en verweerder vertegenwoordigd door mr. J. de Jongh en A. Guinote, beiden in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

“Mevrouw Lucassen geeft aan dat de procedure met betrekking tot het schorsen door de directeur goed uitgevoerd is. Tevens legt zij uit dat de schorsingsmaatregel is opgelegd omdat u de voorschriften van INHolland heeft overtreden met uw gedrag. Het gaat er dan niet eens zozeer om of u daadwerkelijk de usb-stick (zelf) heeft ontvreemd. U heeft de schijn gewekt hieraan

meegewerkt te hebben. Dit gedrag valt onder wat INHolland verstaat onder handelen in strijd met algemeen geldende fatsoensnormen.

(...)

Wij zijn van mening dat de procedure om tot schorsing over te gaan goed is uitgevoerd. Dit blijkt uit de door u en door de School of Economics overgelegde stukken. Er is onderzoek gedaan, er is een verklaring van een getuige en er zijn foto's van videobeelden. Op basis van deze informatie is de schorsingsmaatregel terecht opgelegd. Wij zijn echter van mening dat de duur van de schorsing kan worden teruggebracht. U heeft aangegeven in het gesprek dat u begrijpt waarom de School tot de maatregel is overgegaan. U bent het er echter niet mee eens. Uw houding en opstelling tijdens het hoorgesprek geeft reden de schorsingstermijn te verkorten."

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat in tegenstelling tot de door verweerder aangevoerde getuige hij verklaringen van twee medestudenten heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij de usb-stick niet heeft kunnen ontvreemden. Evenmin blijkt uit de videobeelden dat hij meegekeken heeft toen de medestudent op een andere computer bezig was, noch dat een usb-stick werd gebruikt. Indien appellant zeker zou weten dat de medestudent onrechtmatig zou hebben gehandeld, zou hij dat aan de school hebben gemeld. Hij is evenwel slechts met die medestudent meegelopen omdat hij hem kent en met hem samen reist. Dat de medestudent geen bezwaar heeft aangetekend tegen de hem opgelegde maatregel, kan niet betekenen dat appellant iets te verwijten valt.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Vast staat echter dat de usb-stick van de docent is weggenomen voor enige tijd. Dat uit camerabeelden blijkt dat de studenten [naam appellant] en [naam medestudent] samen het lokaal van de docent uit zijn gekomen om vervolgens op een andere verdieping bij een computer te zitten en staan. Nadat zij kennelijk samen iets op de computer hebben bekeken zijn ze weer terug gegaan naar het lokaal van de docent. Een medestudent heeft in het lokaal van de docent gezien wat er is gebeurd en heeft daarover een verklaring afgelegd tegenover een medewerker van de School of Economics. Ook wij zien die verklaring als betrouwbaar. [Naam appellant] moet gezien en begrepen hebben wat er is gebeurd en heeft niets gedaan om het te stoppen."

2.4. Ingevolge artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste en jaar wordt ontzegd.

Artikel 41 van het Studentenstatuut INHolland 2009-2010 luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

"2. Bij overtreding van de voorschriften, regels en aanwijzingen, inclusief het handelen in strijd met de algemeen in Nederland geldende (fatsoens)normen, waarden en goede zeden, al dan niet vastgelegd in wettelijke regels, en het handelen in strijd met andere wettelijke regels, neemt het college van bestuur of een directeur maatregelen. Onder andere kan aan de student, extraneus of cursist de toegang tot gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar worden ontzegd. Dit is ook mogelijk bij reële kans op een overtreding. (...)

3. Voordat het college van bestuur of een directeur maatregelen neemt, wordt de student, extraneus of cursist mondeling of schriftelijk op zijn gedrag aangesproken en hem de gelegenheid geboden zijn gedrag nader toe te lichten. Hierbij wordt ook het principe van hoor en wederhoor toegepast.

Als omstandigheden dat vereisen of zonder meer duidelijk is dat de maatregelen terecht zijn, worden die direct genomen en de student, extraneus of cursist schriftelijk in kennis gesteld. (...)"

2.5. Het College overweegt als volgt.

2.5.1. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.57h van de WHW moet worden aangemerkt als een maatregel met een punitief karakter, die door het College op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.5.2. Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat er goede gronden zijn dat appellant op 23 december 2009 zich in het schoolgebouw, zodanig heeft gedragen, dat de opgelegde maatregel gerechtvaardigd is. Verweerder komt de bevoegdheid toe studenten vanwege ongeoorloofd gedrag de toegang tot de school voor een periode te ontzeggen. Op grond van hetgeen door verweerder schriftelijk en ter zitting naar voren is gebracht, staat niet vast dat

appellant zich aan dergelijk gedrag schuldig heeft gemaakt. De overgelegde videofoto's maken niet duidelijk dat appellant kennis droeg of kon dragen van het geen de medestudent aan het doen was. Gesteld is dat de medestudent zich de usb-stick tijdelijk heeft toegeëigend en daarmee het lokaal heeft verlaten om op een andere computer gegevens van de usb-stick over te zetten naar een andere gegevensdrager. Het met die student meelopen naar een andere computer en de daartoe gevolgde route zijn, onvoldoende om tot bewijs van het door verweerder gestelde gedrag van appellant te dienen. Dat de medestudent geen rechtsmiddel heeft aangewend tegen de hem opgelegde maatregel maakt dit niet anders.

2.5.3. Verweerder heeft in een memo van 21 januari 2010 een weergave van een verklaring vastgelegd van een getuige over wat zich op 4 december 2009 in het leslokaal zou hebben voorgedaan. Nu de verklaring van de getuige als enige onderbouwing van het gebeuren in onderhavige zaak is aan te merken, had het op de weg van verweerder gelegen om deze eventueel onder geheimhouding als bepaalt in artikel 8:29 van de Awb, aan het College over te leggen. Verweerder heeft dat niet gedaan. Een verklaring die niet bevestigd dan wel ondertekend wordt door degene die de verklaring heeft afgelegd, kan niet als bewijs worden toegelaten.

2.5.4. Het bestreden besluit ontbeert om vorengenoemde overwegingen een deugdelijk onderbouwde motivering. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.7. Nu het beroep gegrond zal worden verklaard dient het door appellant betaalde griffierecht op de voet van artikel 7.66 van de WHW juncto 8:74 van de Awb te worden vergoed.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 4 januari 2010;
3. gelast dat de Hogeschool INHolland aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,-- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
4. veroordeelt verweerder tot vergoeding van de reiskosten ten bedrage van € 8,10 (zegge: acht euro en tien cent); het dient door de Hogeschool INHolland aan appellant te worden betaald.

□

Zaaknummer	: 2010/017
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak	: 19 juli 2010
Partijen	: Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Studievertraging, toerekening EC aan periode behaald, wetsinterpretatie
Artikelen	: WHW artikel 7.51, eerste lid; Afstudeerfondsregeling RUG 2008-2009 artikel 5, tweede lid,
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Het College volgt appellant niet in diens betoog dat hij in het tweede semester van het studiejaar 2008-2009 een studievertraging heeft opgelopen van meer van 5 EC. Het overweegt daartoe, zoals het eerder heeft gedaan in de uitspraak van 10 januari 2000, in de zaak nr. CBHO 1999/016, dat studiepunten dienen te worden toegerekend aan de periode waarin deze zijn behaald. Uit het bij de stukken gevoegde tentamenbewijs blijkt dat appellant, anders dan hij stelt, het vak Amerikaanse cultuur, kunst en media eerst op 20 april 2009 heeft behaald, zodat verweerder de daarmee behaalde 10 EC terecht aan het tweede semester van

het studiejaar 2008-2009 heeft toegerekend. Het totaal aantal door appellant in het tweede semester behaalde EC bedraagt aldus geen 17, maar 27, en de vertraging bedraagt 3 EC. Voor financiële ondersteuning in aanmerking te nemen studievertraging in dat semester heeft verweerder terecht niet aangenomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2009 heeft verweerder een aanvraag van appellant om financiële ondersteuning afgewezen.

Bij brief van 1 november 2009 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 3 februari 2010 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 12 maart 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 juni 2010, waar appellant in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student, ten aanzien van wie zich ieder van de volgende feiten voordoet:

- a. de student is aan de desbetreffende instelling ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd,
- b. de student geniet of heeft in verband met het volgen van de opleiding, bedoeld onder a, dan wel het volgen van dezelfde opleiding aan een andere instelling, studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 genoten,
- c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een in de bijlage van deze wet onder a tot en met g opgenomen instelling studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en
- d. de in onderdeel c bedoelde bijzondere omstandigheden hebben tot studievertraging geleid of zullen dat naar verwachting doen.

Ingevolge het tweede lid wordt bij de toepassing hiervan onder meer ziekte in aanmerking genomen als bijzondere omstandigheid.

In de Afstudeerfondsregeling RUG 2008-2009 (hierna: de regeling) heeft verweerder nadere regels vastgesteld met betrekking tot het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten.

In artikel 5, tweede lid, is bepaald dat studievertraging van minder dan één maand (<5 EC) niet leidt tot een toekenning van financiële ondersteuning.

2.2. Appellant heeft aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd dat hij wegens ziekte in het tweede semester van het studiejaar 2008-2009 slechts 17 studiepunten heeft behaald en daarom aanspraak heeft op financiële ondersteuning.

2.3. Verweerder heeft zich in het besluit van 3 februari 2010, gelezen in samenhang met dat van 1 oktober 2009, op het standpunt gesteld dat, samengevat weergegeven, de aanvraag moet worden afgewezen, omdat appelland in het tweede semester van het studiejaar 2008-2009 een studievertraging heeft gehad van minder dan één maand en het bepaalde in artikel 5, tweede lid, van de regeling daarom aan verlening van de gevraagde ondersteuning in de weg staat.

2.4. Appelland betoogt dat verweerder aldus miskent dat hij in het studiejaar 2008-2009 een studievertraging van meer dan 5 EC heeft opgelopen. Hiertoe voert hij aan dat hij in het tweede semester totaal slechts 17 EC heeft behaald en verweerder er ten onrechte vanuit is gegaan dat hij het vak Amerikaanse cultuur, kunst en media ook in het tweede semester van 2008-2009 heeft behaald.

2.5. Verweerder heeft dat gemotiveerd weersproken.

2.6. Het College volgt appelland niet in diens betoog dat hij in het tweede semester van het studiejaar 2008-2009 een studievertraging heeft opgelopen van meer van 5 EC. Het overweegt daartoe, zoals het eerder heeft gedaan in de uitspraak van 10 januari 2000, in de zaak nr. CBHO 1999/016, dat studiepunten dienen te worden toegerekend aan de periode waarin deze zijn behaald.

Uit het bij de stukken gevoegde tentamenbewijs blijkt dat appelland, anders dan hij stelt, het vak Amerikaanse cultuur, kunst en media eerst op 20 april 2009 heeft behaald, zodat verweerder de daarmee behaalde 10 EC terecht aan het tweede semester van het studiejaar 2008-2009 heeft toegerekend. Het totaal aantal door appelland in het tweede semester behaalde EC bedraagt aldus geen 17, maar 27, en de vertraging bedraagt 3 EC. Voor financiële ondersteuning in aanmerking te nemen studievertraging in dat semester heeft verweerder terecht niet aangenomen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/018
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak : 21 juni 2010
Partijen : Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Decentrale selectie, motivering, nadere selectie, selectiecriteria
Artikelen : WHW artikel 7.57e; Awb artikel 7:12
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : Hoewel, gelet op het grote aantal aanmeldingen, nadere selectie noodzakelijk kan zijn om tot een geschikt aantal kandidaten voor de tweede ronde te komen, kan de hiervoor in 2.7 weergegeven beoordeling in het bestreden besluit zonder nadere motivering niet worden aangemerkt als louter een precisering van de uit de onderdelen E en F blijkende selectiecriteria. Aldus is onvoldoende inzichtelijk op welke grond het instellingsbestuur tot het oordeel is gekomen dat voor de gestelde activiteiten van appellante geen punten kunnen worden toegekend. Nu het blijkt het door verweerder gehanteerde scoreformulier mogelijk is dat appellante bij een eventuele maximale score bij de onderdelen E en F alsnog aan de norm voor de tweede ronde voldoet, is verweerders afwijzing voor de toelating tot deze ronde nog immer onvoldoende gemotiveerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2009, verzonden op 4 mei 2009, heeft verweerder appellante afgewezen voor de toelating tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde.

Bij besluit van 3 september 2009 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 december 2009 in zaak nr. 2009/040 heeft het College het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit op het door appellante gemaakte bezwaar neemt.

Bij besluit van 2 februari 2010 heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 15 maart 2010, bij het College ingekomen op 16 maart 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 mei 2010, waar de vader van appellante, mr. [naam vader], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.57e , eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), voor zover thans van belang, kan een instellingsbestuur een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hem zelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, b en c, maakt het instellingsbestuur, indien het toepassing geeft aan het eerste lid, de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen, eventuele nadere selectiecriteria en regels van administratieve aard tijdig bekend.

2.2 Verweerder heeft blijkens het besluit van 2 februari 2010 het door appellante ten behoeve van de eerste ronde van de decentrale selectie ingediende inschrijfformulier herbeoordeeld, hetgeen niet tot hoger puntenaantal heeft geleid. Appellante voldoet volgens verweerder daarom nog steeds niet aan de norm voor toelating tot de tweede ronde van de decentrale selectie. In het besluit is toegelicht aan de hand van welke selectiecriteria de herbeoordeling heeft plaatsgevonden.

2.3 Appellante betoogt dat zij ten onrechte voor meerdere onderdelen te weinig punten heeft gekregen en dat verweerder in strijd heeft gehandeld met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Hiertoe voert zij onder meer aan dat haar werkzaamheden in het Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG) ten onrechte niet zijn aangemerkt als 'werkervaring in de gezondheidszorg' en dat haar activiteiten voor de Toos congrescommissie ten onrechte niet zijn aangemerkt als 'bestuurlijke en/of organisatorische ervaring' met toekenning van het volledige aantal punten voor die onderdelen.

2.4 Het College overweegt als volgt.

2.5 De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan het instellingsbestuur een grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen. Dit laat evenwel onverlet dat de besluitvorming van het instellingsbestuur dient te voldoen aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat de zorgvuldigheid en de deugdelijkheid van de motivering betreft.

2.6 Tussen partijen is niet in geschil dat verweerder voorafgaand aan de door decentrale selectie, anders dan een bij de Informatie Beheer Groep ingediende globale omschrijving, niet

vooraf informatie heeft gegeven over de vereiste bijzondere kwalificaties en de selectiecriteria.

2.7 In het voor de decentrale selectie gehanteerde inschrijfformulier is bij onderdeel E-a 'werkervaring in de gezondheidszorg' ter toelichting vermeld dat het erom gaat dat patiëntcontact een belangrijk onderdeel van de werkzaamheden vormde. Appellante heeft bij dit onderdeel aangegeven dat zij werkzaamheden heeft verricht bij Het Verloskundig Consortium in het UMCG. In een bij het inschrijfformulier gevoegde brief van dr. M.G. van Pampus, coördinator van het cluster waar appellante werkzaam was, is onder meer vermeld dat appellante zelfstandig patiënten ontvangt, vragenlijsten afneemt, bloed prikt en lengte en gewicht meet. In het bestreden besluit is toegelicht dat deze werkzaamheden niet als werkervaring in de gezondheidszorg zijn aangemerkt, omdat – samengevat weergegeven – haar functie te classificeren is als onderzoeksassistente en geen sprake is van een zorgrelatie zoals kenmerkend is voor werken in de gezondheidszorg. De werkzaamheden, hoewel onbezoldigd, zijn volgens verweerder evenmin aan te merken als vrijwilligerswerk, nu die niet gericht zijn op anderen en een maatschappelijk doel ontberen. Voorts is in het inschrijfformulier bij onderdeel F 'Bestuurlijke en/of organisatorische ervaring' ter toelichting het volgende vermeld: "*Bijvoorbeeld een spilfunctie vervuld in (..), of de organisatie van een groot evenement getrokken.*" Appellante heeft bij dit onderdeel aangegeven dat zij vanaf 2008 deel uitmaakte van de Stoso congrescommissie, die jaarlijks een congres organiseert met een aan de sociale of arbeids- en organisatiepsychologie gerelateerd thema. Blijkens het bestreden besluit zijn voor deze activiteiten geen punten toegekend, uitsluitend vanwege de omstandigheid dat niet gebleken is dat appellante in deze commissie een gekwalificeerde bestuursfunctie had als (vice-)voorzitter, penningmeester of secretaris.

2.8 Hoewel, gelet op het grote aantal aanmeldingen, nadere selectie noodzakelijk kan zijn om tot een geschikt aantal kandidaten voor de tweede ronde te komen, kan de hiervoor in 2.7 weergegeven beoordeling in het bestreden besluit zonder nadere motivering niet worden aangemerkt als louter een precisering van de uit de onderdelen E en F blijkende selectiecriteria. Aldus is onvoldoende inzichtelijk op welke grond het instellingsbestuur tot het oordeel is gekomen dat voor de gestelde activiteiten van appellante geen punten kunnen worden toegekend. Nu het blijkens het door verweerder gehanteerde scoreformulier mogelijk is dat appellante bij een eventuele maximale score bij de onderdelen E en F alsnog aan de norm voor de tweede ronde voldoet, is verweerders afwijzing voor de toelating tot deze ronde nog immer onvoldoende gemotiveerd.

2.9 Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Het besluit van 2 februari 2010 komt in aanmerking voor vernietiging vanwege strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2.10 Nu het beroep gegrond zal worden verklaard, dient het door appellante betaalde griffierecht op de voet van artikel 7.66 van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 8:74 van de Awb, te worden vergoed.

2.11 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 2 februari 2010;
3. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt op het door appellante gemaakte bezwaar;
4. gelast dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/020
Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak : 19 juli 2010
Partijen : Appellant tegen Hogeschool INHolland

Trefwoorden	: Gebruikmaken onderwijsvoorzieningen, toezegging, schadevergoeding, voldoening collegegeld
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 1, 7.37 lid 2; Studiegids artikel 12 onderdeel 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Het College volgt appellant niet in diens betoog dat hij in september 2009 geen onderwijs heeft gevolgd. Hij heeft in die maand scriptiebegeleiding ontvangen en zijn scriptie verdedigd. Aldus heeft hij in deze periode gebruik gemaakt van onderwijsvoorzieningen aan verweerders instelling. Verweerder was dan ook gehouden hem het daarvoor verschuldigde collegegeld in rekening te brengen. 2.5.2. Aan het vorenstaande doet niet af dat zijn afstudeerbegeleider appellant, naar deze stelt, heeft gezegd dat hij geen collegegeld verschuldigd zou zijn bij afstuderen in september 2009. Deze afstudeerbegeleider kon aan appellant geen voor verweerder bindende mededelingen doen over het al dan niet verschuldigd zijn van collegegeld. Appellant kon dit weten, aangezien in de studiegids in artikel 12 onder 2 is vermeld dat alleen de Centrale Studentenadministratie inschrijvingen in behandeling neemt en aan mededelingen, verklaringen, uitnodigingen en informatie van (personen) van andere diensten en/of Schools geen rechten kunnen worden ontleend. Onder die omstandigheden kon appellant aan de onjuiste mededeling van de studiebegeleider niet het gerechtvaardigde vertrouwen ontlenen dat hij zich voor het studiejaar 2009-2010 niet behoefde in te schrijven en hij geen collegegeld verschuldigd zou zijn.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHolland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 11 oktober 2009 heeft appellant bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het heffen van collegegeld over de maand september 2009 en verzocht om teruggave van het door hem betaalde bedrag, alsmede vergoeding van de schade die hij heeft geleden wegens het alsnog inschrijven voor die maand

Bij besluit van 18 februari 2010 heeft verweerder het aldus gemaakt bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 26 maart 2010, beroep ingesteld. Bij brief van 30 mei 2010 heeft hij de gronden aangevuld.

Bij brief van 20 mei 2010 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 juni 2010, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J. de Jongh, werkzaam in zijn dienst, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het besluit van 18 februari 2010 is gebaseerd op de overwegingen dat – samengevat weergegeven – appellant voor het afronden van zijn studie in september 2009 ingeschreven diende te zijn, voor teruggave van collegegeld over die maand geen grond bestaat en daarmee ook niet voor de verzochte schadevergoeding.

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat verweerder aldus heeft miskend dat zijn scriptiebegeleider hem in juni 2009 heeft meegedeeld dat hij, indien zijn afstudeerbijeenkomst

voor 1 oktober 2009 zou plaatsvinden, zich voor het studiejaar 2009-2010 niet behoefde in te schrijven en geen collegegeld verschuldigd zou zijn.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder dat gemotiveerd weersproken.

2.4. Artikel 7.32, eerste lid, van de wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), luidt:

“ Ieder die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, dient zich door het instellingsbestuur als student of extraneus te laten inschrijven.”

Artikel 7.37 van de WHW, luidt, voor zover thans van belang:

“2. Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld wordt voldaan, het verschuldigde examengeld is voldaan dan wel, in geval van inschrijving aan de Open Universiteit, het verschuldigde cursusgeld is voldaan.”

2.5. Niet in geschil is dat appellant op 25 september 2009 zijn scriptie heeft verdedigd en op 30 september 2009 zijn getuigschrift heeft ontvangen.

2.5.1. Het College volgt appellant niet in diens betoog dat hij in september 2009 geen onderwijs heeft gevolgd. Hij heeft in die maand scriptiebegeleiding ontvangen en zijn scriptie verdedigd. Aldus heeft hij in deze periode gebruik gemaakt van onderwijsvoorzieningen aan verweerders instelling. Verweerder was dan ook gehouden hem het daarvoor verschuldigde collegegeld in rekening te brengen.

2.5.2. Aan het vorenstaande doet niet af dat zijn afstudeerbegeleider appellant, naar deze stelt, heeft gezegd dat hij geen collegegeld verschuldigd zou zijn bij afstuderen in september 2009. Deze afstudeerbegeleider kon aan appellant geen voor verweerder bindende mededelingen doen over het al dan niet verschuldigd zijn van collegegeld. Appellant kon dit weten, aangezien in de studiegids in artikel 12 onder 2 is vermeld dat alleen de Centrale Studentenadministratie inschrijvingen in behandeling neemt en aan mededelingen, verklaringen, uitnodigingen en informatie van (personen) van andere diensten en/of Schools geen rechten kunnen worden ontleend. Onder die omstandigheden kon appellant aan de onjuiste mededeling van de studiebegeleider niet het gerechtvaardigde vertrouwen ontlenen dat hij zich voor het studiejaar 2009-2010 niet behoefde in te schrijven en hij geen collegegeld verschuldigd zou zijn.

2.5.3. Voor schadevergoeding op de voet van artikel 8:73 van de Algemene wet bestuursrecht bestaat onder die omstandigheden geen aanleiding.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/021
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Lubberdink, Mollee,
Datum uitspraak	: 19 juli 2010
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Aard of belang van onderwijs, inschrijving, extraneus, wetsgeschiedenis,
Artikelen	: WHW artikel 7.34 lid 1, 7.36, 7.37 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: 2.5. Het College heeft eerder (uitspraak van 18 maart 1996 in zaak nr. CBHO 1995/151) als volgt overwogen: “De bepaling van artikel 7.37, eerste lid, aanhef en onder b, van de WHW - voor zover hier van belang - is ontleend aan het bij de zogenoemde Harmonisatiewet (Wet van 7 juli 1988, Stb. 334) aan artikel 40 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (WVO) en in artikel 42 van de Wet op het hoger beroepsonderwijs

(WHBO) toegevoegde vierde lid, onderscheidenlijk ingevoegde tweede lid. Bij de behandeling van het voorstel van wet, dat heeft geleid tot de Harmonisatiewet, heeft de regering op een vraag van leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal naar de betekenis van de bewoordingen "het belang van het onderwijs" in die nieuwe bepalingen van evengenoemde artikelen van de WWO en de WHBO geantwoord (Eerste Kamer, vergaderjaar 1987-1988, 20 469, nr. 245b):

"Ondergetekenden menen dat het de voorkeur verdient hier in één adem te spreken van: de aard of het belang van het onderwijs. Zo komt de terminologie ook thans in de wet al voor (in het huidige artikel 37). Toegespitst op de positie van de extraneus, die uitsluitend is ingeschreven voor het afleggen van examen (onderdelen), kan dit het best worden toegelicht met te wijzen op gevallen waarin het, bijvoorbeeld vanwege het toetsen van practica, niet mogelijk is alle examenonderdelen af te nemen. Het betreft derhalve een praktische maar beperkte grond waarop de inschrijving kan worden geweigerd."

In de geschiedenis van de totstandkoming van de WHW is geen aanknopingspunt te vinden voor het oordeel dat de op het onderhavige punt gelijklopende bewoordingen van thans artikel 7.37, eerste lid, van die wet, thans anders moeten worden uitgelegd.

Het instellingsbestuur staat het dan ook vrij om in gevallen, als in het hiervoor aangehaalde antwoord bedoeld, de inschrijving als extraneus te weigeren, omdat de aard of het belang van het onderwijs zich tegen die inschrijving verzet.

2.5.1. Verweerder heeft – door appellant onweersproken – gesteld dat het in geval van inschrijving van appellant als extraneus niet mogelijk is om van hem de tentamens van de onderwijseenheden, welke hem van de opleiding Aviation resteren, af te nemen, nu practica onlosmakelijk zijn verbonden aan die tentamens en hij deze als extraneus niet kan en mag volgen. Dat appellant, naar hij stelt, voorshands slechts op het oog heeft aan twee tentamens deel te nemen, waarvoor hij geen practica of colleges meer dient te volgen, doet er niet aan af dat de opleiding door hem niet zonder deelname aan practica en colleges kan worden gevolgd en afgerond. Het in beroep aangevoerde geeft daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aard of het belang van het onderwijs zich tegen de inschrijving van appellant als extraneus bij de opleiding Aviation studies verzet

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 4 oktober 2009, heeft appellant verweerder verzocht hem als extraneus in te schrijven voor de opleiding Aviation studies.

Dat verzoek is bij besluit van 14 januari 2010 namens verweerder afgewezen.

Bij brief van 17 januari 2010 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 15 februari 2010 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 maart 2010, beroep ingesteld.

Bij brief van 7 mei 2010 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld, heeft appellant op 2 juni 2010 van repliek gediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 juni 2010, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, werkzaam in zijn dienst, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het besluit van 15 februari 2010 is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het feit dat de vakken die u wilt volgen als extraneus niet uit practica bestaan doet niet ter zake. Het criterium voor het openstaan van de mogelijkheid tot inschrijving als extraneus is dat de aard of het belang van het onderwijs zich niet tegen zo een inschrijving verzet zoals is te lezen in artikel 7.37 lid 1 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek. In de brief van 14 januari is te lezen dat inschrijving als extraneus voor de opleiding Aviation niet mogelijk is omdat de aard van het onderwijs zich tegen zo een inschrijving verzet. De aard van de opleiding vereist dat er intensief gebruik wordt gemaakt van de onderwijsvoorzieningen waaronder de colleges."

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat, zakelijk weergegeven, de motivering van het besluit onvoldoende draagkrachtig is, nu geen plicht bestaat tot het volgen van de colleges en geen intensief gebruik hoeft te worden gemaakt van de onderwijsvoorzieningen. Voorts komt verweerder geen ruimte toe om bij de beslissing over de inschrijving als extraneus onderwijsresultaten uit voorgaande studie jaren te betrekken. Verweerder heeft ook niet gesteld dat het niet mogelijk is alle examenonderdelen af te nemen, indien hij als extraneus staat ingeschreven, aldus appellant.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog uiteengezet dat aan tal van studieonderdelen practica verbonden zijn en appellant als extraneus toegang heeft tot alle tentamenmogelijkheden en niet slechts tot de twee door hem vermelde tentamens, waaraan geen practicum verbonden is. Voorts heeft appellant op 20 juli 2009 een bindend afwijzend studieadvies voor de opleiding Aviation studies gekregen en kan hij zich niet opnieuw inschrijven voor deze opleiding, ook niet als extraneus, aldus verweerder.

2.4. Artikel 7.34, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de WHW, luidt, voor zover thans van belang:

" De inschrijving als student geeft recht op:

"b. de tentamens af te leggen van de onderwijseenheden behorende tot de opleiding, alsmede de examens af te leggen van die opleiding,"

Artikel 7.36 van de WHW, luidt, voor zover thans van belang:

" De inschrijving als extraneus geeft uitsluitend de rechten, vermeld in artikel 7.34, eerste lid onder b en c."

Artikel 7.37, eerste lid, van de WHW, luidt, voor zover thans van belang:

" De inschrijving staat open voor degene die voldoet aan de in titel 2 van dit hoofdstuk gestelde eisen, onverminderd artikel 7.8b, vijfde lid, en met dien verstande dat de inschrijving als extraneus uitsluitend openstaat, indien naar het oordeel van het instellingsbestuur de aard of het belang van het onderwijs zich daartegen niet verzet."

2.5. Het College heeft eerder (uitspraak van 18 maart 1996 in zaak nr. CBHO 1995/151) als volgt overwogen:

"De bepaling van artikel 7.37, eerste lid, aanhef en onder b, van de WHW - voor zover hier van belang - is ontleend aan het bij de zogenoemde Harmonisatiewet (Wet van 7 juli 1988, Stb. 334) aan artikel 40 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (WVO) en in artikel 42 van de Wet op het hoger beroepsonderwijs (WHBO) toegevoegde vierde lid, onderscheidenlijk ingevoegde tweede lid. Bij de behandeling van het voorstel van wet, dat heeft geleid tot de Harmonisatiewet, heeft de regering op een vraag van leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal naar de betekenis van de bewoordingen "het belang van het onderwijs" in die nieuwe bepalingen van de WVO en de WHBO geantwoord (Eerste Kamer, vergaderjaar 1987-1988, 20 469, nr. 245b):

“Ondergetekenden menen dat het de voorkeur verdient hier in één adem te spreken van: de aard of het belang van het onderwijs. Zo komt de terminologie ook thans in de wet al voor (in het huidige artikel 37). Toegespitst op de positie van de extraneus, die uitsluitend is ingeschreven voor het afleggen van examens (onderdelen), kan dit het best worden toegelicht met te wijzen op gevallen waarin het, bijvoorbeeld vanwege het toetsen van practica, niet mogelijk is alle examenonderdelen af te nemen. Het betreft derhalve een praktische maar beperkte grond waarop de inschrijving kan worden geweigerd.”

In de geschiedenis van de totstandkoming van de WHW is geen aanknopingspunt te vinden voor het oordeel dat de op het onderhavige punt gelijklopende bewoordingen van thans artikel 7.37, eerste lid, van die wet, thans anders moeten worden uitgelegd.

Het instellingsbestuur staat het dan ook vrij om in gevallen, als in het hiervoor aangehaalde antwoord bedoeld, de inschrijving als extraneus te weigeren, omdat de aard of het belang van het onderwijs zich tegen die inschrijving verzet.

2.5.1. Verweerder heeft – door appelland onweersproken – gesteld dat het in geval van inschrijving van appelland als extraneus niet mogelijk is om van hem de tentamens van de onderwijsseenheden, welke hem van de opleiding Aviation resteren, af te nemen, nu practica onlosmakelijk zijn verbonden aan die tentamens en hij deze als extraneus niet kan en mag volgen. Dat appelland, naar hij stelt, voorshands slechts op het oog heeft aan twee tentamens deel te nemen, waarvoor hij geen practica of colleges meer dient te volgen, doet er niet aan af dat de opleiding door hem niet zonder deelname aan practica en colleges kan worden gevolgd en afgerond. Het in beroep aangevoerde geeft daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aard of het belang van het onderwijs zich tegen de inschrijving van appelland als extraneus bij de opleiding Aviation studies verzet.

2.5.2. Onder die omstandigheden komt het College aan beoordeling van het door verweerder in het verweerschrift ingenomen subsidiaire standpunt dat hij appelland ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 7.8d, vijfde lid, van de WHW, niet kon inschrijven niet toe.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/021.4
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak	: 15 november 2010
Partijen	: Verzoeker
Trefwoorden	: Herziening, kennelijk misslag
Artikelen	: Awb artikel 8:88
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 van de Awb bedoeld heeft verzoeker niet gesteld. Ter zitting heeft appelland desgevraagd bevestigd dat het verzoek niet op nieuwe feiten of omstandigheden berust, maar dat de uitspraak een kennelijke misslag vormt, die moet worden hersteld. 2.6. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in voormelde bepaling bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient derhalve te worden afgewezen. Overigens is van een misslag als door verzoeker gesteld geen sprake.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam verzoeker], wonende te [woonplaats], verzoeker.

1. Procesverloop

Bij brief van 7 september 2010 heeft verzoeker het College verzocht zijn uitspraak van 19 juli 2010 in zaak nr. CBHO 2010/021 te herzien.

Het College heeft het verzoek ter zitting behandeld op 18 oktober 2010, waar verzoeker, bijgestaan door mr. S.M.M. Teklenburg, advocaat te Eindhoven, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Bij uitspraak van 19 juli 2010 heeft het College het door verzoeker tegen een besluit van het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam van 15 februari 2010 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

2.2 Aan het verzoek tot herziening heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – in rechtsoverweging 2.5.1 van de uitspraak wordt miskend dat aan de twee vakken die verzoeker van de propedeuse van de opleiding Aviation resteren en waarvoor hij zich als extraneus wil inschrijven, geen practica zijn verbonden. Eventuele practica na de propedeuse zijn in dit verband niet van belang, aldus verzoeker. De uitspraak is een kennelijke misslag, omdat het College daarbij buiten de rechtsstrijd van partijen is getreden, aldus verzoeker.

2.3 Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van feiten en omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij het college eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.4 Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 van de Awb bedoeld heeft verzoeker niet gesteld. Ter zitting heeft appellant desgevraagd bevestigd dat het verzoek niet op nieuwe feiten of omstandigheden berust, maar dat de uitspraak een kennelijke misslag vormt, die moet worden hersteld.

2.5 Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in voormelde bepaling bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient derhalve te worden afgewezen. Overigens is van een misslag als door verzoeker gesteld geen sprake.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer	: 2010/022
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Kleijn,
Datum uitspraak	: 16 augustus 2010
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Leeftijdgrens collegegeld, instellingscollegegeld, wettelijk collegegeld, tweede inschrijving, onbillijkheid van overwegende aard, overgangsrecht
Artikelen	: WHW artikel 7.43 lid 1; Inschrijvingsbesluit UvA 2009-2010 artikel 4.2, 6.1, 19.1, 19.2, 20
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: 2.5 Appellant betoogt tevergeefs dat verweerder heeft miskend dat artikel 19.1 van de regeling van toepassing is. Wat betreft de opleiding Econometrie & Operationele Research heeft hij zijn bachelordiploma niet voor 1 september 2009 behaald. Verder

is hij op 1 december 2006 begonnen met de masteropleiding Actuariële wetenschappen. Niet in geschil is dat de nominale duur van die opleiding één jaar bedraagt, zodat artikel 19.1 voor het studiejaar 2009-2010 daarvoor niet de betekenis heeft, die appellant daaraan gehecht wil zien.

Voorts heeft verweerder artikel 19.2 van de regeling terecht evenmin op appellant van toepassing geacht, nu hij niet is ingeschreven voor een doctoraalopleiding. Naar verweerder onweersproken heeft gesteld, is de mogelijkheid om ingeschreven te zijn voor de doctoraalvariant van opleidingen binnen de Faculteit Bedrijfskunde en Economie per 1 september 2006 beëindigd. Hetgeen appellant in dit kader heeft aangevoerd, maakt het voorgaande niet anders.

De door appellant ter zitting gestelde persoonlijke omstandigheden leiden ten slotte niet tot het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 20 van de regeling, door het in rekening gebrachte collegegeld, is veroorzaakt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 3 oktober 2009 heeft appellant bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het hem in rekening gebrachte instellingscollegegeld.

Bij besluit van 3 maart 2010 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 12 april 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 juli 2010, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. R.F. Bakker, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. F. Boekhorst, werkzaam bij verweerdere universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.43, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool een collegegeld verschuldigd van € 1.620,- door degene die voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en die

- a. behoort tot een van de groepen van personen bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000, of
- b. de Surinaamse nationaliteit bezit.

Ingevolge het tweede lid is bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool een door het instellingsbestuur vast te stellen collegegeld verschuldigd door degene die niet onder het bereik valt van het eerste lid.

Bij artikel 4.2 van het krachtens die laatste bepaling vastgestelde Inschrijvingsbesluit Universiteit van Amsterdam 2009-2010 (hierna: de regeling) is, voor zover thans van belang, bepaald dat degene die afkomstig is uit een land buiten de EER, niet in aanmerking komt voor het wettelijke collegegeld en niet valt onder het overgangsregime ex artikel 19, voor een masteropleiding een collegegeld verschuldigd is van € 9.000,-.

Bij artikel 6.1 is bepaald dat degene die zich als voltijd- of deeltijdstudent aan de UvA wil inschrijven voor meerdere opleidingen, slechts eenmaal het hoogst verschuldigde tarief betaalt.

Bij artikel 19.1 is, voor zover thans van belang, bepaald dat voor degene die afkomstig is uit een land buiten de EER:

- en die vóór het studiejaar 2006-2007 reeds onafgebroken stond ingeschreven als student voor een bacheloropleiding van de UvA;

- en die zijn bacheloropleiding behaalt vóór 1 september 2009;

- en zich aansluitend, uiterlijk per 1 september 2009, inschrijft voor een masteropleiding aan de UvA;

gedurende de nominale duur van de masteropleiding de instellingscollegegeldtarieven gelden zoals die gelden voor studenten uit een land van de EER.

Bij artikel 19.2 is, voor zover thans van belang, bepaald dat voor degene die afkomstig is uit een land buiten de EER en die vóór het studiejaar 2006-2007 reeds onafgebroken stond ingeschreven als student voor een doctoraalopleiding, de instellingscollegegeldtarieven gelden zoals die gelden voor studenten uit een land van de EER. Deze overgangsregeling geldt voor de inschrijving voor een doctoraalopleiding tot en met 31 augustus 2012.

Bij artikel 20 is bepaald dat het College van Bestuur van de regeling kan afwijken, indien een bepaling zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard.

2.2. Appellant heeft zich voor het studiejaar 2009-2010 ingeschreven voor de bacheloropleiding Econometrie & Operationele Research en de masteropleiding Actuariële wetenschappen binnen de Faculteit Bedrijfskunde en Economie. Verweerder heeft hem € 9.000,- aan instellingscollegegeld in rekening gebracht.

2.3. Aan het besluit van 3 maart 2010 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – appellant valt onder de in artikel 7.43, eerste lid, van de WHW vermelde categorieën, noch de in de artikelen 19.1 en 19.2 van de regeling neergelegde overgangsregeling, zodat aan hem het uit artikel 4.2, gelezen in verbinding met artikel 6.1 van de regeling, voortvloeiende collegegeldtarief in rekening is gebracht. Voor toepassing van artikel 20 van de regeling bestaat geen aanleiding, aldus dat besluit.

2.4. Appellant betoogt dat hem ten onrechte niet het in artikel 7.43, eerste lid, van de WHW geregelde collegegeld in rekening is gebracht. Hiertoe voert hij aan dat hij valt onder artikel 19.1 van de regeling, omdat hij vóór het studiejaar 2006-2007 onafgebroken stond ingeschreven als student voor de bacheloropleidingen van Econometrie & Operationele Research en Actuariële wetenschappen, hij in november 2006 zijn bachelor Actuariële wetenschappen heeft behaald en hij vanaf december 2006 stond ingeschreven voor de masteropleiding Actuariële wetenschappen. Ten aanzien van artikel 19.2 van de regeling is de motivering van verweerder volgens hem innerlijk tegenstrijdig en verweerder heeft ten onrechte ook de periode 1996-2001 in de beoordeling betrokken. Appellant heeft ter zitting bij het College nog persoonlijke omstandigheden gesteld die volgens hem van belang zijn.

2.5. Appellant betoogt tevergeefs dat verweerder heeft miskend dat artikel 19.1 van de regeling van toepassing is. Wat betreft de opleiding Econometrie & Operationele Research heeft hij zijn bachelordiploma niet voor 1 september 2009 behaald. Verder is hij op 1 december 2006 begonnen met de masteropleiding Actuariële wetenschappen. Niet in geschil is dat de nominale duur van die opleiding één jaar bedraagt, zodat artikel 19.1 voor het studiejaar 2009-2010 daarvoor niet de betekenis heeft, die appellant daaraan gehecht wil zien.

Voorts heeft verweerder artikel 19.2 van de regeling terecht evenmin op appellant van toepassing geacht, nu hij niet is ingeschreven voor een doctoraalopleiding. Naar verweerder onweersproken heeft gesteld, is de mogelijkheid om ingeschreven te zijn voor de doctoraalvariant van opleidingen binnen de Faculteit Bedrijfskunde en Economie per 1 september 2006 beëindigd. Hetgeen appellant in dit kader heeft aangevoerd, maakt het voorgaande niet anders.

De door appellant ter zitting gestelde persoonlijke omstandigheden leiden ten slotte niet tot het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 20 van de regeling, door het in rekening gebrachte collegegeld, is veroorzaakt.

2.6. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/023
Rechter(s) : mrs. Loeb, Troostwijk, Klein
Datum uitspraak : 16 augustus 2010
Partijen : Appellant tegen Open Universiteit Nederland
Trefwoorden : Onderwijsprestatie instelling, restitutie cursusgeld, restitutiegronden
Artikelen : Inschrijvingsvoorwaarden OUNL 2009-2010 artikel 12c, 13b, 13c
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Appellant betoogt in beroep dat het cursusgeld ten onrechte niet is gerestitueerd, nu de universiteit geen of nagenoeg geen prestatie heeft geleverd. Dit betoog faalt, reeds omdat het aldus gestelde geen grond vormt voor restitutie van het cursusgeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant, wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Open Universiteit Nederland, gevestigd te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 7 december 2009 heeft appellant verweerder verzocht om zijn inschrijving voor de opleiding 'Afstudeertraject managementwetenschappen' te beëindigen en hem het voor die opleiding betaalde cursusgeld te restitueren.

Bij besluit van 18 december 2009 heeft verweerder, voor zover thans van belang, het verzoek om restitutie van het cursusgeld afgewezen.

Bij besluit van 25 maart 2010 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, ter post bezorgd op 2 mei 2010 en bij het College ingekomen op 10 mei 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 juli 2010, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, werkzaam bij verweerdere universiteit, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In gevolge artikel 12c van de door verweerder vastgestelde Inschrijvingsvoorwaarden 2009-2010 (hierna: de Regeling) eindigt de inschrijving, onder meer, op verzoek van degene die is ingeschreven.

In gevolge artikel 13b bestaat bij tussentijdse beëindiging van de inschrijving op eigen verzoek van degene die is ingeschreven, recht op restitutie naar rato van de resterende inschrijvingsduur, indien sprake is van ernstige ziekte van de student op grond waarvan degene die is ingeschreven gedwongen wordt te verzoeken om zijn inschrijving te beëindigen, zulks ter beoordeling van het bevoegd gezag van de Open Universiteit Nederland.

In gevolge artikel 13c bestaat bij tussentijdse beëindiging van de inschrijving op andere,

onder artikel 12 genoemde gronden geen recht op restitutie.

2.2. Verweerder heeft aan het besluit van 25 maart 2010 ten grondslag gelegd dat geen sprake is van omstandigheden, als bedoeld in artikel 13b van de Regeling en daarom geen grond bestaat voor kwijtschelding van het cursusgeld.

2.3. Appellant betoogt in beroep dat het cursusgeld ten onrechte niet is gerestitueerd, nu de universiteit geen of nagenoeg geen prestatie heeft geleverd. Dit betoog faalt, reeds omdat het aldus gestelde geen grond vormt voor restitutie van het cursusgeld.

2.4. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/026
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 4 oktober 2010
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden	: Afdoening buiten zitting, belang, tegemoetkomen aan bezwaar
Artikelen	: Awb artikel 8:54
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt. Bij het besluit van 16 september 2010 is verweerder alsnog geheel aan het bezwaar van appellante tegemoet gekomen. Het College stelt vast dat appellante aldus geen belang meer heeft bij zijn beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

tegen

het college van bestuur van Hogeschool INHolland, gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 maart 2010 heeft verweerder het bezwaar van appellante van 22 januari 2010 tegen het besluit inzake haar tussentijdse uitschrijving inclusief restitutie collegegeld over het studiejaar 2009-2010, deels gegrond en deels ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief van 4 mei 2010, ingekomen bij het College op 12 mei 2010, beroep ingesteld.

Bij besluit gedagtekend 16 september 2010 heeft verweerder het bezwaar van appellante alsnog gegrond verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

Bij het besluit van 16 september 2010 is verweerder alsnog geheel aan het bezwaar van appellante tegemoet gekomen. Het College stelt vast dat appellante aldus geen belang meer heeft bij haar beroep.

2.2. Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.4. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
2. gelast dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/027
Rechter(s) : mr. Lubberdink
Datum uitspraak : 4 oktober 2010
Partijen : Appellant tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden : Afdoening buiten zitting, belang, tegemoetkomen aan bezwaar
Artikelen : Awb artikel 8:54
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.
Bij het besluit van 16 september 2010 is verweerder alsnog geheel aan het bezwaar van appellant tegemoet gekomen. Het College stelt vast dat appellant aldus geen belang meer heeft bij zijn beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [plaatsnaam], appellant,

tegen

het college van bestuur van Hogeschool INHolland, gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 maart 2010 heeft verweerder het bezwaar van appellant van 22 januari 2010 tegen het besluit inzake zijn tussentijdse uitschrijving inclusief restitutie collegegeld over het studiejaar 2009-2010, deels gegrond en deels ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 4 mei 2010, ingekomen bij het College op 12 mei 2010, beroep ingesteld.

Bij besluit gedagtekend 16 september 2010 heeft verweerder het bezwaar van appellant alsnog gegrond verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

Bij het besluit van 16 september 2010 is verweerder alsnog geheel aan het bezwaar van appellant tegemoet gekomen. Het College stelt vast dat appellant aldus geen belang meer heeft bij zijn beroep.

2.2. Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.4. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
2. gelast dat de verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer : 2010/028
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak : 8 oktober 2010
Partijen : Appellant tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden : Ontbreken diploma, niet inschrijving, opleidingseisen, oproepen deskundige
Artikelen : WHW artikel 7.24 lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5.1 Op grond van hetgeen door de deskundige uiteen is gezet staat naar het oordeel van het College vast dat appellant de opleiding Management Economie en Recht aan de ROC ASA te Amersfoort niet heeft gevolgd en hem deswege dan ook nimmer een diploma is verstrekt.
2.5.2 Reeds op grond van hetgeen in 2.5.1 is overwogen heeft verweerder de inschrijving aan voornoemde opleiding kunnen weigeren op de grond dat appellant niet voldoet aan de opleidingseisen voor het hoger beroepsonderwijs.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHolland, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 maart 2010 heeft verweerder geweigerd appellant in te schrijven voor de opleiding Management Economie en Recht.

Bij besluit van 7 april 2010 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 mei 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 20 juli 2010 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 augustus 2010, waar appellant in persoon en vertegenwoordigd door mr. K.I. Meijering, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

Na het sluiten van het onderzoek ter zitting heeft het College het onderzoek heropend.

Het College heeft de zaak opnieuw behandeld ter zitting van 20 september 2010, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij verweerder is verschenen. Appellant is niet verschenen. Tevens is, daartoe als deskundige door het College opgeroepen, verschenen mevrouw J. Abbink, werkzaam als teammanager Handel bij het ROC ASA Amersfoort.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.24, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, geldt voor de inschrijving voor een

opleiding in het hoger beroepsonderwijs als vooropleidingseis het bezit van een diploma van een middenkaderopleiding.

2.2. Verweerder heeft aan het besluit van 7 april 2010 ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – het door appelland bij zijn inschrijving overgelegde diploma, afgegeven door het ROC te Amersfoort, van de beroepsopleiding Hoofd Magazijn, niveau 4, is vervalst en hij ook overigens geen diploma heeft overgelegd dat toegang geeft tot het hoger beroepsonderwijs. Wat betreft het door appelland overgelegde diploma is erop gewezen dat het ROC te Amersfoort ontkent dit diploma aan appelland te hebben afgegeven. Verder heeft verweerder aangegeven dat het diploma en bijbehorende cijferlijst een opvallende gelijkenis vertonen met die van een andere persoon die zich tegelijkertijd met appelland voor dezelfde opleiding heeft ingeschreven.

2.3. Appelland betoogt dat verweerder ten onrechte stelt dat het door hem overgelegde diploma vervalst is. Hiertoe voert hij aan dat hij bij zijn inschrijving het originele diploma heeft overgelegd, waarvan een kopie is gemaakt waarop is aangetekend 'kopie conform origineel'. Verder wijst hij op een aantal e-mails van voormalige klasgenoten, waarin die hebben gereageerd op een verzoek van appelland om te bevestigen dat hij aan het ROC te Amersfoort heeft gestudeerd en voornamelijk diploma heeft gehaald.

2.4 Tijdens de zitting van 20 september 2010 heeft de deskundige, desgevraagd, uiteengezet dat appelland blijkens de administratie van het ROC geen onderwijs heeft gevolgd aan voornoemde opleiding en hem geen daaraan verbonden diploma heeft uitgereikt. De deskundige heeft meegedeeld dat indien een origineel diploma verloren is gegaan betrokkene een gewaarmerkt kopie van een in het archief aanwezige kopie kan worden verstrekt na verificatie van diens gegevens. Appelland heeft verzocht hem een kopie van het diploma van voornoemde opleiding te verstrekken waarbij hij stelde dat het origineel verloren was gegaan. Van zijn diploma was echter in het archief geen kopie aanwezig. Na een gesprek met de deskundige waarbij hij uitgenodigd werd met schriftelijke bewijzen te komen dat hij ingeschreven heeft gestaan, heeft hij niets meer van zich laten horen. Op een uit de administratie van het ROC afkomstige namenlijst van de klas waarin appelland zou hebben gezeten komen een aantal personen die voor appelland een verklaring hebben opgemaakt niet voor. Ook appelland komt op die lijst niet voor.

2.5 Het college overweegt als volgt.

2.5.1 Op grond van hetgeen door de deskundige uiteen is gezet staat naar het oordeel van het College vast dat appelland de opleiding Management Economie en Recht aan de ROC ASA te Amersfoort niet heeft gevolgd en hem deswege dan ook nimmer een diploma is verstrekt.

2.5.2 Reeds op grond van hetgeen in 2.5.1 is overwogen heeft verweerder de inschrijving aan voornoemde opleiding kunnen weigeren op de grond dat appelland niet voldoet aan de opleidingseisen voor het hoger beroepsonderwijs.

2.6 Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/029
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak	: 20 september 2010
Partijen	: Appelland tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, evenredigheid, huis- en ordemaatregel, Klachtencommissie, sanctie, schorsing, verwijtbaar gedrag, ongewenst gedrag
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Awb artikel 3:4, tweede lid; Studentenstatuut HvA artikel 1.6 lid 2, 7.1 lid 4, 7.2 en 12
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Gelet op de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht is naar het oordeel van het College voldoende komen vast te staan dat appelland zich aan het hem verweten gedrag heeft schuldig gemaakt. Het College ziet in

hetgeen appelland tegen het verslag van het gesprek van 15 september 2009 heeft aangevoerd, geen reden om te twifelen dat in dit gesprek voldoende duidelijk is aangegeven dat, onder meer, verweerder het veelvuldig en op ongepaste wijze contact opnemen met medestudenten niet kan tolereren. Verweerder heeft appelland daarom met recht verweten dat na dit gesprek opnieuw een daartoe strekkende klacht van een medestudente is binnengekomen. Het betoog van appelland dat deze medestudente en verweerder zijn sms-berichten verkeerd uitleggen en dat hij geen foutieve intenties had, maakt dit niet anders, nu, wat ook zij van zijn werkelijke intenties, zijn uitlatingen en sms-berichten naar de medestudente, gezien hun formulering, eenvoudig verkeerd kunnen worden uitgelegd en hij zich hiervan na het gesprek van 15 september 2009 bewust had behoren te zijn.

2.7. Het College is evenwel van oordeel dat de maatregel die verweerder naar aanleiding hiervan heeft opgelegd, niet kan worden aangemerkt als een evenredige sanctie. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat zich na het gesprek van 15 september 2009 geen andere incidenten hebben voorgedaan dan hetgeen is gesteld in het e-mailbericht van 14 december 2009. Dit e-mailbericht, alsmede de overige, achteraf op schrift gestelde, verklaringen van de klagers, zijn niet zodanig ernstig dat zij een schorsing als thans opgelegd, rechtvaardigen. De gevolgen van een schorsing als de onderhavige zijn voor appelland zeer verstrekend. Reeds ten tijde van de schorsing was voorzienbaar dat hij als gevolg daarvan een negatief bindend studieadvies zou krijgen, waardoor de continuïteit van de door hem gevolgde opleiding ernstig in gevaar komt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 januari 2010 heeft verweerder appelland een disciplinaire maatregel opgelegd en hem de toegang tot de gebouwen en terreinen van verweerdere hogeschool ontzegd tot 31 augustus 2010.

Bij besluit van 12 april 2010 heeft verweerder het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 20 mei 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 augustus 2010, waar appelland in persoon, bijgestaan door mr. R. Zwiere, advocaat te Almere, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd.

In artikel 1.6, tweede lid, van het door verweerder vastgestelde Studentenstatuut 2009-2010 is bepaald dat de doelstelling van verweerders hogeschool wordt gerealiseerd op een wijze die getuigt van respect voor de uiteenlopende godsdienstige, culturele, levensbeschouwelijke en maatschappelijke overtuigingen en stromingen, voor zover deze in overeenstemming zijn met de Grondwet.

In artikel 7.1, vierde lid, is bepaald dat van studenten en medewerkers wordt verwacht dat zij respectvol met elkaar omgaan en daarbij de doelstelling van de stichting zoals omschreven in artikel 1.6, lid 2 in acht nemen.

In artikel 7.2 is, voor zover thans van belang, bepaald dat bij overtreding van het bepaalde in artikel 7.1 en de daarop gebaseerde voorschriften het college van bestuur, respectievelijk de domeinvoorzitter namens het college van bestuur, een student de toegang tot de gebouwen, terreinen en andere voorzieningen van de hogeschool ontzeggen voor de duur van ten hoogste één jaar.

In de eveneens door verweerder vastgestelde Regeling ongewenst gedrag zijn nadere regels neergelegd over onder meer de installatie van een klachtencommissie voor klachten over ongewenst gedrag, de daarvoor geldende procedures en op te leggen maatregelen.

2.2. Verweerder heeft aan het besluit om appellant de disciplinaire maatregel op te leggen ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – appellant zich intimiderend en hinderlijk heeft gedragen tegenover medestudenten en medewerkers van de hogeschool.

2.3. Appellant betoogt dat het besluit op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen, omdat hij in de eerste fase van de procedure onvoldoende in kennis is gesteld van de klachten en daardoor niet in staat was adequaat te reageren. Voorts bestrijdt appellant de door de klagers afgelegde verklaringen en de duiding ervan en stelt hij nimmer de intentie te hebben gehad om medestudenten of medewerkers van de hogeschool lastig te vallen of te intimideren.

2.4. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.57h van de WHW moet worden aangemerkt als een maatregel met een punitief karakter, die door het College op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.5. Uit het dossier blijkt, voor zover thans van belang, het volgende. Op 15 september 2009 hebben de domeinvoorzitter Management en Recht en de opleidingsmanager HBO-rechten een gesprek gevoerd met appellant, onder meer over klachten over het gedrag van appellant door in dat gesprek niet bij naam genoemde personen. In het, door appellant betwiste, verslag van dit gesprek is vermeld dat de klachten inhielden dat appellant schreeuwt, dat hij niet om kan gaan met feedback, dat hij geen gehoor geeft aan verzoeken van docenten om de klas te verlaten en dat hij medestudenten steeds belt en sms-berichten stuurt. Verder is vermeld dat is gewezen op de mogelijkheid dat hij bij herhaald wangedrag kan worden geschorst. In een e-mailbericht van 14 december 2009 heeft een studente geklaagd dat, samengevat weergegeven, appellant ongepaste opmerkingen tegen haar maakt en haar ongepaste sms-berichten stuurt. Bij het besluit van 19 januari 2010 heeft verweerder, naast voormeld e-mailbericht van 14 december 2009, de overige klachten van studenten en medewerkers van de hogeschool gevoegd, die aanleiding waren voor het gesprek van 15 september 2009.

2.6. Gelet op de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht is naar het oordeel van het College voldoende komen vast te staan dat appellant zich aan het hem verweten gedrag heeft schuldig gemaakt. Het College ziet in hetgeen appellant tegen het verslag van het gesprek van 15 september 2009 heeft aangevoerd, geen reden om te twijfelen dat in dit gesprek voldoende duidelijk is aangegeven dat, onder meer, verweerder het veelvuldig en op ongepaste wijze contact opnemen met medestudenten niet kan tolereren. Verweerder heeft appellant daarom met recht verweten dat na dit gesprek opnieuw een daartoe strekkende klacht van een medestudente is binnengekomen. Het betoog van appellant dat deze medestudente en verweerder zijn sms-berichten verkeerd uitleggen en dat hij geen foutieve intenties had, maakt dit niet anders, nu, wat ook zij van zijn werkelijke intenties, zijn uitlatingen en sms-berichten naar de medestudente, gezien hun formulering, eenvoudig verkeerd kunnen worden uitgelegd en hij zich hiervan na het gesprek van 15 september 2009 bewust had behoren te zijn.

2.7. Het College is evenwel van oordeel dat de maatregel die verweerder naar aanleiding hiervan heeft opgelegd, niet kan worden aangemerkt als een evenredige sanctie. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat zich na het gesprek van 15 september 2009 geen andere incidenten

hebben voorgedaan dan hetgeen is gesteld in het e-mailbericht van 14 december 2009. Dit e-mailbericht, alsmede de overige, achteraf op schrift gestelde, verklaringen van de klagers, zijn niet zodanig ernstig dat zij een schorsing als thans opgelegd, rechtvaardigen. De gevolgen van een schorsing als de onderhavige zijn voor appellant zeer verstrekkend. Reeds ten tijde van de schorsing was voorzienbaar dat hij als gevolg daarvan een negatief bindend studieadvies zou krijgen, waardoor de continuïteit van de door hem gevolgde opleiding ernstig in gevaar komt.

2.8 Ten overvloede merkt het College op dat het niet duidelijk is geworden waarom verweerder de klagers niet conform artikel 12 van de Regeling ongewenst gedrag heeft doorverwezen naar de Klachtencommissie ongewenst gedrag.

2.9 Het beroep is gegrond. Het besluit van 12 april 2010 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

2.10 Ingevolge artikel 7:66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74 van de Awb, dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht terug te betalen.

2.11 Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 12 april 2010;
3. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt op het door appellant gemaakte bezwaar;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro) en wijst de Hogeschool van Amsterdam te Amsterdam aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden;
5. gelast dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer	: 2010/032
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak	: 8 oktober 2010
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden	: (Meewerken aan) diploma fraude, wettelijke grondslag beëindiging inschrijving, motivering besluit, zelf voorzien in zaak
Artikelen	: WHW artikel 7.24 lid 2; Awb artikel 7:12, 8:72 lid 4
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat hij appellants inschrijving heeft kunnen beëindigen. De gronden waarop verweerder een inschrijving kan beëindigen zijn in de wet vastgelegd. Daaronder vallen niet de door verweerder aangevoerde gronden. 2.7. Daarnaast kan onder bijzondere omstandigheden de inschrijving worden geweigerd dan wel beëindigd. Omdat niet reeds op grond van het enkele feit dat het diploma van appellant, zoals aannemelijk is, moet zijn gebruikt bij de vervalsing door [naam fraudeur] onomstotelijk vaststaat dat appellant zich heeft schuldig gemaakt aan medewerking aan het vervalsen van een diploma, doen zulke omstandigheden zich hier naar het oordeel van het College niet voor. 2.8. Het bestreden besluit ontbeert om vorengenoemde overwegingen een wettelijke grondslag en daarmee een deugdelijk onderbouwde motivering. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht

(hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking. Gelet op de grond voor deze vernietiging ziet het College aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb het besluit van 15 maart 2010 te herroepen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHolland, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2010 heeft verweerder geweigerd appelland in te schrijven voor de opleiding Management Economie en Recht.

Bij besluit van 28 april 2010 heeft verweerder het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland per fax, bij het College ingekomen op 4 juni 2010, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 2 juli 2010.

Verweerder heeft op 17 augustus 2010 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 september 2010, waar appelland in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. A.M.C. le Loux, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij de Hogeschool INHolland, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.24, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, geldt voor de inschrijving voor een opleiding in het hoger beroepsonderwijs als vooropleidingseis het bezit van een diploma van een middenkaderopleiding.

2.2. Verweerder heeft aan het besluit van 28 april 2010 ten grondslag gelegd dat -samengevat weergegeven - appelland heeft meegewerkt aan het vervalsen van een diploma door [naam fraudeur] door zijn eigen diploma aan deze voor fraude beschikbaar te stellen. Appelland heeft zijn aandeel in het gebruik van zijn diploma niet nader willen toelichten.

2.3 Appelland heeft ontkend dat hij heeft meegewerkt aan het vervalsen van een diploma. Hij heeft ook ten stelligste ontkend dat hij zijn diploma heeft afgegeven aan [naam fraudeur].

2.4 Verweerder heeft - samengevat weergegeven - nog aangevoerd dat het meewerken van appelland aan de vervalsing het voor verweerder onmogelijk maakt het noodzakelijke toelatingsonderzoek te verrichten. Daarmee ondermijnt appelland de doelstelling van INHolland om op een bepaald niveau onderwijs aan te bieden. Op grond daarvan is besloten hem niet in te schrijven voor de opleiding Management Economie en Recht per 1 februari 2010.

2.5 Ter zitting heeft appelland zijn collegekaart getoond. Daarmee staat, ook volgens verweerder, vast dat appelland per 1 februari 2010 door verweerder is ingeschreven. Het moet er dan ook voor worden gehouden, dat verweerder de inschrijving van appelland heeft willen beëindigen

2.6 Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat hij appellands inschrijving heeft kunnen beëindigen. De gronden waarop verweerder een inschrijving kan beëindigen zijn in de wet vastgelegd. Daaronder vallen niet de door verweerder aangevoerde gronden.

2.7 Daarnaast kan onder bijzondere omstandigheden de inschrijving worden geweigerd dan wel beëindigd. Omdat niet reeds op grond van het enkele feit dat het diploma van appelland, zoals aannemelijk is, moet zijn gebruikt bij de vervalsing door [naam fraudeur] onomstotelijk vaststaat

dat appellant zich heeft schuldig gemaakt aan medewerking aan het vervalsen van een diploma, doen zulke omstandigheden zich hier naar het oordeel van het College niet voor.

2.8 Het bestreden besluit ontbeert om vorengenoemde overwegingen een wettelijke grondslag en daarmee een deugdelijk onderbouwde motivering. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking. Gelet op de grond voor deze vernietiging ziet het College aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb het besluit van 15 maart 2010 te herroepen.

2.9 Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.10 Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 28 april 2010;
3. herroept het besluit van 15 maart 2010 en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit van 28 april 2010;
4. gelast dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,- en in de reiskosten ten bedrage van € 19,70, tesamen € 893,70 (zegge: achthonderddriennegentig euro en zeventig cent).

□

Zaaknummer : 2010/035
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 4 november 2010
Partijen : Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Adequate postbehandeling, stage buitenland, studentenhuus, zaakwaarnemer
Artikelen : Awb artikel 3:14, 6:7, 6:8, 6:11, 7:3 aanhef en onderdeel a
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Appellante stelt ten betoge daarvan dat zij woont in een studentenhuus en het ontvangen van poststukken soms lastig is, omdat meerdere mensen van hetzelfde adres gebruik maken. Aangezien de medebewoners onregelmatig aanwezig zijn, is het aanwijzen van een waarnemer bij afwezigheid niet eenvoudig. Bovendien bestond voor haar geen aanleiding om een waarnemer aan te wijzen, omdat zij niet op aan afwijzing rekende, aldus appellante.
2.5. Dat betoog faalt. Het was aan appellante om zodanige maatregelen te treffen dat zij desgewenst rechtsmiddelen kon aanwenden tegen een eventueel door haar onjuist geachte afwijzing van haar verzoek. Verweerder mocht de gevolgen van haar keuze om dat niet te doen voor haar rekening laten, als hij heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2010 heeft verweerder het bezwaar van appellante tegen een afwijzing van 18 december 2009 van haar verzoek om financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 augustus 2010, beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 oktober 2010, waar appellante bijgestaan door haar moeder [naam moeder], is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Awb, gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een bezwaar- of beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2. De termijn waarbinnen tegen de afwijzing bezwaar kon worden gemaakt liep af op 1 februari 2010. De brief, waarbij het bezwaar is gemaakt, is op 9 maart 2010 door verweerder ontvangen, zodat het bezwaar niet is gemaakt.

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de bezwaartermijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4. Appellante stelt ten betoge daarvan dat zij woont in een studentenhuis en het ontvangen van poststukken soms lastig is, omdat meerdere mensen van hetzelfde adres gebruik maken. Aangezien de medebewoners onregelmatig aanwezig zijn, is het aanwijzen van een waarnemer bij afwezigheid niet eenvoudig. Bovendien bestond voor haar geen aanleiding om een waarnemer aan te wijzen, omdat zij niet op aan afwijzing rekende, aldus appellante.

2.5. Dat betoog faalt. Het was aan appellante om zodanige maatregelen te treffen dat zij desgewenst rechtsmiddelen kon aanwenden tegen een eventueel door haar onjuist geachte afwijzing van haar verzoek. Verweerder mocht de gevolgen van haar keuze om dat niet te doen voor haar rekening laten, als hij heeft gedaan.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummers	: 2010/037 en 2010/037.1
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 30 augustus 2010
Partijen	: Verzoeker tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Buitenlands getuigschrift, gelijkwaardigheid getuigschrift, toets 21+, geldigheidsduur toets, vooropleiding, vrijstelling
Artikelen	: WHW artikel 7.24, 7.28 lid 2, 7.29; OER opleiding IB&M artikel 2.5 lid 6
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Verzoeker beschikt niet over de door artikel 7.24 WHW vereiste vooropleiding voor de inschrijving voor de opleiding International Business & Management. Verweerder heeft hem

geen vrijstelling hoeven verlenen van bedoelde eis met toepassing van artikel 7.28, tweede lid. Van de eerste in deze bepaling vermelde situatie is geen sprake, omdat de door verzoeker verkregen diploma's niet bij ministeriële regeling als gelijkwaardig zijn aangemerkt aan het vereiste diploma. Verweerder was niet gehouden verzoeker in aanmerking te laten komen voor de tweede daar vermelde situatie, te weten een gelijkwaardig achten van bedoelde diploma's. Dat verweerder dit laatste wel had moeten doen, is niet gebleken. Hiertoe is in het bijzonder van belang dat het College aanneemt dat ook voor de inschrijving in het studiejaar 2004-2005 deze situatie niet van toepassing is geoordeeld. Het College ziet geen reden te twifelen aan de stelling van verweerder dat verzoeker toen met toepassing van artikel 7.29 is vrijgesteld, dat wil zeggen op basis van een onderzoek naar de geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs, het colloquium doctum of de 21+toets. Het resultaat van een dergelijk onderzoek werd indertijd aan betrokkenen meegedeeld in brieven als de overgelegde brief van 17 januari 2005. Dat zo'n onderzoek indertijd een beperkter strekking had dan thans en plaatsvond in een "intakegesprek", doet er niet aan af dat van een dergelijk onderzoek sprake was.

2.4.2. De inschrijving in het studiejaar 2004-2005 is dus geschied met een vrijstelling op grond van artikel 7.29 WHW. Uit artikel 2.5, zesde lid, van de regeling vloeit voort dat het resultaat van een 21+toets 24 maanden geldig is. Aangezien de toelating op basis van de 21+toets aan verzoeker is bevestigd bij brief van de HES van 17 januari 2005, was de geldigheidsduur van het resultaat van de toets ten tijde van de thans beoogde inschrijving voor het studiejaar 2010-2011 reeds lang verstreken.

2.4.3. Het voorgaande brengt mee dat verweerder de inschrijving terecht afhankelijk stelt van het succesvol afleggen van een nieuwe 21+toets. Verweerder heeft in het door verzoeker aangevoerde geen aanleiding hoeven zien op het punt van de geldigheidsduur van het resultaat van de 21+toets af te wijken van de regeling, zo de regeling al een mogelijkheid tot afwijking kent. Hiertoe wordt overwogen dat verweerder uiteen heeft gezet dat de toets anders is dan zes jaar geleden, omdat deze is afgestemd op de inhoud van het huidige studieprogramma, dat anders is dan zes jaar geleden. Bovendien is geen sprake van een korte onderbreking in de inschrijving. Verzoeker is vier hele studiejaar niet ingeschreven is geweest (2006-2007 tot en met 2009-2010).

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam verzoeker], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2010 heeft verweerder het bezwaar om appellant niet in te schrijven voor het studiejaar 2010-2011 afgewezen.

Tegen dat besluit heeft verzoeker bij brief, gedagtekend 12 augustus 2010 en bij het College ingekomen op 17 augustus 2010, beroep ingesteld en bij faxbericht van 19 augustus respectievelijk brief van 23 augustus 2010 heeft hij de voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen inhoudende dat verzoeker alsnog wordt ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011 voor de opleiding International Business & Management aan verweerdere hogeschool.

Verweerder heeft op 25 augustus 2010 een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 augustus 2010, waar verzoeker in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.28, tweede lid, van de WHW, kan het instellingsbestuur vrijstelling verlenen van de in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseisen aan de bezitter van een al dan niet in Nederland afgegeven diploma dat niet in de in de eerste volzin genoemde ministeriële regeling is opgenomen, indien dat diploma naar het oordeel van het instellingsbestuur tenminste gelijkwaardig is aan het in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde diploma.

Ingevolge artikel 7.29, eerste lid, van de WHW, kan het instellingsbestuur personen van eenentwintig jaar en ouder die niet voldoen aan de in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseis noch daarvan krachtens artikel 7.28 zijn vrijgesteld, van die vooropleidingseis vrijstellen, indien zij bij een onderzoek door een door het instellingsbestuur in te stellen commissie hebben blij gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs.

Ingevolge artikel 2.5, zesde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de opleiding International Business & Management, hierna de regeling, heeft een behaalde 21+ toets een geldigheidsduur van 2 jaar.

2.3. Het beroep is gericht tegen verweerders besluit van 10 augustus 2010, waarin verweerder het bezwaar van verzoeker afwijst, dat hij niet wordt ingeschreven voor het studiejaar 2010-2011 voor de opleiding International Business & Management, omdat hij thans niet beschikt over de juiste vooropleidingseisen. Dat hij in het verleden op grond van een 21+ regeling is ingeschreven geweest, doet daar niet aan af nu deze is verjaard.

2.4. De voorzitter overweegt ten aanzien van het beroep als volgt.

2.4.1. Verzoeker beschikt niet over de door artikel 7.24 WHW vereiste vooropleiding voor de inschrijving voor de opleiding International Business & Management. Verweerder heeft hem geen vrijstelling hoeven verlenen van bedoelde eis met toepassing van artikel 7.28, tweede lid. Van de eerste in deze bepaling vermelde situatie is geen sprake, omdat de door verzoeker verkregen diploma's niet bij ministeriële regeling als gelijkwaardig zijn aangemerkt aan het vereiste diploma. Verweerder was niet gehouden verzoeker in aanmerking te laten komen voor de tweede daar vermelde situatie, te weten een gelijkwaardig achten van bedoelde diploma's. Dat verweerder dit laatste wel had moeten doen, is niet gebleken. Hiertoe is in het bijzonder van belang dat het College aanneemt dat ook voor de inschrijving in het studiejaar 2004-2005 deze situatie niet van toepassing is geoordeeld. Het College ziet geen reden te twijfelen aan de stelling van verweerder dat verzoeker toen met toepassing van artikel 7.29 is vrijgesteld, dat wil zeggen op basis van een onderzoek naar de geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs, het colloquium doctum of de 21+toets. Het resultaat van een dergelijk onderzoek werd indertijd aan betrokkenen meegedeeld in brieven als de overgelegde brief van 17 januari 2005. Dat zo'n onderzoek indertijd een beperkter strekking had dan thans en plaatsvond in een "intakegesprek", doet er niet aan af dat van een dergelijk onderzoek sprake was.

2.4.2. De inschrijving in het studiejaar 2004-2005 is dus geschied met een vrijstelling op grond van artikel 7.29 WHW. Uit artikel 2.5, zesde lid, van de regeling vloeit voort dat het resultaat van

een 21+toets 24 maanden geldig is. Aangezien de toelating op basis van de 21+toets aan verzoeker is bevestigd bij brief van de HES van 17 januari 2005, was de geldigheidsduur van het resultaat van de toets ten tijde van de thans beoogde inschrijving voor het studiejaar 2010-2011 reeds lang verstreken.

2.4.3. Het voorgaande brengt mee dat verweerder inschrijving terecht afhankelijk stelt van het succesvol afleggen van een nieuwe 21+toets. Verweerder heeft in het door verzoeker aangevoerde geen aanleiding hoeven zien op het punt van de geldigheidsduur van het resultaat van de 21+toets af te wijken van de regeling, zo de regeling al een mogelijkheid tot afwijking kent. Hiertoe wordt overwogen dat verweerder uiteen heeft gezet dat de toets anders is dan zes jaar geleden, omdat deze is afgestemd op de inhoud van het huidige studieprogramma, dat anders is dan zes jaar geleden. Bovendien is geen sprake van een korte onderbreking in de inschrijving. Verzoeker is vier hele studie jaren niet ingeschreven is geweest (2006-2007 tot en met 2009-2010).

2.5. Gelet op het vorenoverwogene komt de voorzitter tot het oordeel dat verweerder op juiste gronden in bezwaar zijn besluit heeft gehandhaafd. Het beroep zal ongegrond dienen te worden verklaard.

2.6. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, nu het beroep ongegrond zal worden verklaard. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer	: 2010/037.4
Rechter(s)	: mrs. Troostwijk, De Rijke-Maas, Mollee
Datum uitspraak	: 27 september 2010
Partijen	: Verzoeker
Trefwoorden	: Herziening, feiten en omstandigheden [nieuwe]
Artikelen	: Awb artikel 8:88
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 bedoeld zijn door verzoeker niet gesteld. De stukken die hij alsnog heeft overgelegd waren hem reeds vóór de uitspraak van 30 augustus 2010 bekend en had hij ook reeds vóór of bij de behandeling van zijn beroep kunnen overleggen. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient daarom als ongegrond te worden afgewezen

Uitspraak in de zaak van:

[naam verzoeker], wonende te [plaatsnaam], verzoeker,

1. Procesverloop

Bij brief van 3 september 2010 heeft verzoeker het College verzocht de uitspraak van 30 augustus 2010 in zaak nr. CBHO 2010/037 te herzien.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 september 2010, waar verzoeker in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In voormelde uitspraak van 30 augustus 2010 heeft de voorzitter het beroep van verzoeker tegen het besluit van het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: de hogeschool), gevestigd te Amsterdam, van 10 augustus 2010 ongegrond verklaard.

2.2. Aan zijn verzoek heeft verzoeker, kort samengevat, het volgende ten grondslag gelegd; dat voormelde uitspraak van 30 augustus 2010 onvolledig en onjuist is, omdat de voorzitter niet al hetgeen verzoeker heeft aangevoerd heeft meegewogen in zijn uitspraak. Voorts stelt verzoeker dat tijdens de zitting van 26 augustus 2010 door de voorzitter toegezegd zou zijn dat op 27 augustus 2010 alsnog ingebrachte stukken mee zouden wegen in zijn beslissing.

2.3. Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Awb kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van feiten en omstandigheden die:

- hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
- bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- waren zij bij het college eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.4. Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 bedoeld zijn door verzoeker niet gesteld. De stukken die hij alsnog heeft overgelegd waren hem reeds vóór de uitspraak van 30 augustus 2010 bekend en had hij ook reeds vóór of bij de behandeling van zijn beroep kunnen overleggen. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in het hiervoor weergegeven artikel 8:88 van de Awb bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient daarom als ongegrond te worden afgewezen

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer	: 2010/039
Rechter(s)	: mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 20 december 2010
Partijen	: Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Beoordelingsvrijheid, bijzondere omstandigheden, financiële ondersteuning, hardheidsclausule
Artikelen	: WHW artikel 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel e; Uitvoeringsbesluit RUG 2009-2010 artikel 4 aanhef en onderdeel e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: Het College is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het voortduren van de inschrijving van appellante niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Daarbij heeft verweerder in aanmerking kunnen nemen dat, zoals in het verweerschrift en ter zitting is aangegeven, door studenten geregeld verzoeken om beëindiging van de inschrijving worden ingediend wegens financiële omstandigheden en dat dergelijke omstandigheden in beginsel onvoldoende bijzonder zijn voor een geslaagd beroep op de hardheidsclausule. Voorts wordt overwogen dat van appellante mocht worden verwacht dat zij, na het ontslag door haar werkgever, op een eerder moment dan 24 november 2009 op de juiste wijze een verzoek om beëindiging zou doen. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 maart 2010 heeft verweerder het verzoek van appellante van 24 november 2009 om haar inschrijving voor de deeltijdopleiding 'Fiscaal Recht' te beëindigen afgewezen.

Bij besluit van 29 juli 2010 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 september 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 november 2010, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam bij verweerdere universiteit, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) wordt, ter beoordeling van het instellingsbestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin betrokkene het verzoek heeft gedaan.

Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In artikel 4, aanhef en onder 4, van de Uitvoeringsregeling RUG 2009-2010 (hierna: de regeling) is, voor zover thans van belang, bepaald dat het schriftelijk verzoek tot beëindiging van de inschrijving door de student of extraneus kan worden gedaan, indien het voortduren van de inschrijving een onbillijkheid van overwegende aard oplevert (hardheidsclausule).

2.2. Aan het besluit van 29 juli 2010 is ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – niet een van de beëindigingsgronden in artikel 7.42 van de WHW van toepassing is. Appellante heeft geen omstandigheden aangevoerd die een beroep op de hardheidsclausule in artikel 4, aanhef en onder 4, van de regeling, rechtvaardigen, aldus verweerder.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden die maken dat het voortduren van de inschrijving een onbillijkheid van overwegende aard oplevert. Hiertoe voert zij aan dat haar werkgever, die de studie voor haar financierde, haar kort na de inschrijving voor het studiejaar 2009-2010 ontsloeg en dat zij zelf gezien haar financiële situatie de studie niet kan bekostigen. Verder wijst ze erop dat ze geen gebruik heeft gemaakt van aan de opleiding gerelateerde studiefaciliteiten, alsmede dat zij buiten haar schuld geen adreswijziging kon doorgeven.

2.4. Aan verweerder komt ten aanzien van artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 4, aanhef en onder 4, van de regeling, beoordelingsvrijheid toe. Het standpunt van verweerder dienaangaande dient derhalve terughoudend te worden getoetst.

2.5. Het College is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het voortduren van de inschrijving van appellante niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Daarbij heeft verweerder in aanmerking kunnen nemen dat, zoals in het verweerschrift en ter zitting is aangegeven, door studenten geregeld verzoeken om beëindiging van de inschrijving worden ingediend wegens financiële omstandigheden en dat dergelijke omstandigheden in beginsel onvoldoende bijzonder zijn voor een geslaagd beroep op de hardheidsclausule. Voorts wordt overwogen dat van appellante mocht worden verwacht dat zij, na het ontslag door haar werkgever, op een eerder moment dan 24 november 2009 op de juiste wijze een verzoek om beëindiging zou doen. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet

tot een ander oordeel.

2.6. Gezien het vorenstaande zal het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/040
Rechter(s) : mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak : 20 december 2010
Partijen : Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Motivering decentrale selectie, nadere selectie, selectiecriteria
Artikelen : WHW artikel 7.57e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.7.1 Ten aanzien van het criterium "werkervaring in de gezondheidszorg" overweegt het College als volgt.
In het voor de decentrale selectie gehanteerde inschrijfformulier is bij onderdeel E-a vermeld dat het erom gaat dat patiëntcontact een belangrijk onderdeel van de werkzaamheden vormde. Appellante heeft bij dit onderdeel aangegeven dat zij werkzaamheden heeft verricht bij Het Verloskundig Consortium in het UMCG. In een bij het inschrijfformulier gevoegde brief van dr. M.G. van Pampus, coördinator van het cluster waar appellante werkzaam was, is onder meer vermeld dat appellante zelfstandig patiënten ontvangt, vragenlijsten afneemt, bloed prikt en lengte en gewicht meet. In het bestreden besluit is toegelicht dat deze werkzaamheden niet als werkervaring in de gezondheidszorg zijn aangemerkt, omdat – samengevat weergegeven – de functie te classificeren is als onderzoeksassistente en geen sprake is van een zorgrelatie zoals kenmerkend is voor werken in de gezondheidszorg.
Verweerder heeft zijn betoog nader geadstrueerd door overlegging van de bijlagen 2 en 3 bij het verweerschrift, waarin - kort samengevat - uiteen wordt gezet wat het doel en de methode is van het 'HyRAS studie' onderzoek.
Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid ervoor heeft kunnen kiezen werkervaring in de gezondheidszorg alleen met punten te belonen indien het verrichte werk bestaat uit het verlenen van zorg aan patiënten. De werkervaring die appellante heeft opgedaan, heeft verweerder terecht niet als zodanig aangemerkt. De verrichte werkzaamheden komen neer op het verzamelen van gegevens ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek. Dat deze gegevens worden verkregen in contact met personen die zelf gezondheidsklachten hebben gehad of soms nog hebben, doet er niet aan af dat de werkzaamheden als zodanig niet zijn gericht op het verlenen van zorg aan deze personen in hun hoedanigheid van patiënt. Verweerder heeft dan ook op goede gronden geen punten voor dit onderdeel toegekend.
2.7.2 Vaststaat dat aan appellante 17 punten zijn toegekend, inclusief twee punten die zijn toegekend voor werkervaring buiten de gezondheidszorg (in de bodega) en twee punten die extra zijn toegekend in verband met de omvang van alle verrichte werkzaamheden. Uitgaande van dit laatste puntenaantal, dat op zichzelf niet in geschil is, zou het puntentotaal bij toekenning van punten voor de activiteiten die vallen onder vrijwilligerswerk (twee punten) en bestuurlijke ervaring (twee punten) uitkomen op 21 punten. Nu de waardering voor de twee laatstvermelde criteria niet onredelijk kan worden geacht, betekent dit dat appellante ingeval van de in haar situatie maximaal mogelijke toekenning van

punten voor de categorieën E (werkervaring) en F (Bestuurlijke ervaring) niet komt aan het – niet betwiste – vereiste totaal van 23 punten. Dit betekent dat bespreking van de vraag of verweerder mocht afzien van verdere toekenning van punten voor vrijwilligerswerk en bestuurlijke werkzaamheden in het midden kan blijven, tenzij sprake zou zijn van aanspraak op extra punten op grond van honorering van andere door appellante aangevoerde argumenten. Hierop zal het College in het navolgende ingaan. 2.8 Appellante heeft in beroep aangevoerd dat zij de overtuiging heeft dat verweerder op de onderdelen H tot en met K van het inschrijfformulier extra punten had moeten toekennen indien meer geschoolde beoordelaars het inschrijfformulier zouden hebben beoordeeld. Het College is van oordeel dat verweerder met de gevolgde procedure, die voorziet in een beoordeling van de inschrijfformulieren door ouderejaarsstudenten die tevoren met het oog op deze beoordeling geïnstrueerd zijn en die werken onder supervisie van een derde beoordelaar, niet in strijd heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van hem mocht worden verwacht. Dat verweerder bij de beoordeling van de factoren motivatie, reflectie op het toekomstige beroep en keuze van het onderwijsprogramma zou hebben gehandeld in strijd met het gelijkheidsbeginsel, is niet gebleken

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2009, verzonden op 4 mei 2009, heeft verweerder appellante afgewezen voor de toelating tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde.

Bij besluit van 3 september 2009 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 december 2009 in zaak nr. 2009/040 heeft het College het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat verweerder een nieuw besluit op het door appellante gemaakte bezwaar neemt.

Bij besluit van 2 februari 2010 heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 juni 2010 in zaak nr. 2010/018 heeft het College het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat verweerder een nieuw besluit op het door appellante gemaakte bezwaar neemt.

Bij besluit van 30 juli 2010 heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 september 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 november 2010, waar appellante bijgestaan door haar vader, mr. [naam vader], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends en drs. R.J. Hiemstra, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57e , eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), voor zover thans van belang, kan een instellingsbestuur een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hem zelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, b en c, maakt het instellingsbestuur, indien het toepassing geeft aan het eerste lid, de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen, eventuele nadere selectiecriteria en regels van administratieve aard tijdig bekend.

2.2. Verweerder heeft blijkens het besluit van 30 juli 2010 het door appellante ten behoeve van de eerste ronde van de decentrale selectie ingediende inschrijfformulier herbeoordeeld, hetgeen niet tot een hoger puntenaantal heeft geleid. Appellante voldoet volgens verweerder daarom nog steeds niet aan de norm voor toelating tot de tweede ronde van de decentrale selectie. In het besluit is toegelicht aan de hand van welke selectiecriteria de herbeoordeling heeft plaatsgevonden.

2.3. Appellante betoogt dat zij ten onrechte voor meerdere onderdelen te weinig punten heeft gekregen en dat verweerder in strijd heeft gehandeld met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Hiertoe voert zij onder meer aan dat haar werkzaamheden in het Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG) ten onrechte niet zijn aangemerkt als 'werkervaring in de gezondheidszorg' en dat haar activiteiten voor de Stoso congrescommissie ten onrechte niet zijn aangemerkt als 'bestuurlijke en/of organisatorische ervaring' met toekenning van het volledige aantal punten voor die onderdelen.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.5. De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan het instellingsbestuur een grote beleidsvrijheid toegekend. Dit laat evenwel onverlet dat de besluitvorming van het instellingsbestuur dient te voldoen aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat de zorgvuldigheid en de deugdelijkheid van de motivering betreft.

2.6. Tussen partijen is niet in geschil dat verweerder voorafgaand aan de decentrale selectie, anders dan een bij de Informatie Beheer Groep, thans Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO), ingediende globale omschrijving, geen informatie vooraf heeft gegeven over de vereiste bijzondere kwalificaties en de selectiecriteria. Deze tekortkoming doet er evenwel niet aan af dat verweerder, gelet op het grote aantal aanmeldingen, gehouden was een selectie te maken. In het bestreden besluit, zoals toegelicht ter zitting, heeft verweerder aangegeven hoe deze selectie heeft plaatsgevonden. In aanmerking nemende dat verweerder met stelligheid heeft verklaard dat de beoordeling in alle gevallen heeft plaatsgevonden aan de hand van de door hem vermelde criteria en met dezelfde waardering, is het college van oordeel dat evenvermelde tekortkoming op zichzelf niet hoeft te leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. Wel is uiteraard van belang of de door verweerder verrichte toetsing aan de criteria en diens waardering in het onderhavige geval de rechterlijke toets kunnen doorstaan.

2.7.1 Ten aanzien van het criterium "werkervaring in de gezondheidszorg" overweegt het College als volgt.

In het voor de decentrale selectie gehanteerde inschrijfformulier is bij onderdeel E-a vermeld dat het erom gaat dat patiëntcontact een belangrijk onderdeel van de werkzaamheden vormde. Appellante heeft bij dit onderdeel aangegeven dat zij werkzaamheden heeft verricht bij Het Verloskundig Consortium in het UMCG. In een bij het inschrijfformulier gevoegde brief van dr. M.G. van Pampus, coördinator van het cluster waar appellante werkzaam was, is onder meer vermeld dat appellante zelfstandig patiënten ontvangt, vragenlijsten afneemt, bloed prikt en lengte en gewicht meet. In het bestreden besluit is toegelicht dat deze werkzaamheden niet als werkervaring in de gezondheidszorg zijn aangemerkt, omdat – samengevat weergegeven – de functie te classificeren is als onderzoeksassistente en geen sprake is van een zorgrelatie zoals kenmerkend is voor werken in de gezondheidszorg. Verweerder heeft zijn betoog nader geadstrueerd door overlegging van de bijlagen 2 en 3 bij het verweerschrift, waarin - kort samengevat - uiteen wordt gezet wat het doel en de methode is van het 'HyRAS studie' onderzoek.

Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid ervoor heeft kunnen kiezen werkervaring in de gezondheidszorg alleen met punten te belonen indien het verrichte werk bestaat uit het verlenen van zorg aan patiënten. De werkervaring die appellante heeft opgedaan, heeft verweerder terecht niet als zodanig aangemerkt. De verrichte werkzaamheden komen neer op het verzamelen van gegevens ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek. Dat deze gegevens

worden verkregen in contact met personen die zelf gezondheidsklachten hebben gehad of soms nog hebben, doet er niet aan af dat de werkzaamheden als zodanig niet zijn gericht op het verlenen van zorg aan deze personen in hun hoedanigheid van patiënt. Verweerder heeft dan ook op goede gronden geen punten voor dit onderdeel toegekend.

2.7.2 Vaststaat dat aan appellante 17 punten zijn toegekend, inclusief twee punten die zijn toegekend voor werkervaring buiten de gezondheidszorg (in de bodega) en twee punten die extra zijn toegekend in verband met de omvang van alle verrichte werkzaamheden. Uitgaande van dit laatste puntenaantal, dat op zichzelf niet in geschil is, zou het puntentotaal bij toekenning van punten voor de activiteiten die vallen onder vrijwilligerswerk (twee punten) en bestuurlijke ervaring (twee punten) uitkomen op 21 punten. Nu de waardering voor de twee laatstvermelde criteria niet onredelijk kan worden geacht, betekent dit dat appellante ingeval van de in haar situatie maximaal mogelijke toekenning van punten voor de categorieën E (werkervaring) en F (Bestuurlijke ervaring) niet komt aan het – niet betwiste – vereiste totaal van 23 punten. Dit betekent dat bespreking van de vraag of verweerder mocht afzien van verdere toekenning van punten voor vrijwilligerswerk en bestuurlijke werkzaamheden in het midden kan blijven, tenzij sprake zou zijn van aanspraak op extra punten op grond van honorering van andere door appellante aangevoerde argumenten. Hierop zal het College in het navolgende ingaan.

2.8 Appellante heeft in beroep aangevoerd dat zij de overtuiging heeft dat verweerder op de onderdelen H tot en met K van het inschrijfformulier extra punten had moeten toekennen indien meer geschoolde beoordelaars het inschrijfformulier zouden hebben beoordeeld. Het College is van oordeel dat verweerder met de gevolgde procedure, die voorziet in een beoordeling van de inschrijfformulieren door ouderejaarsstudenten die tevoren met het oog op deze beoordeling geïnstrueerd zijn en die werken onder supervisie van een derde beoordelaar, niet in strijd heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van hem mocht worden verwacht. Dat verweerder bij de beoordeling van de factoren motivatie, reflectie op het toekomstige beroep en keuze van het onderwijsprogramma zou hebben gehandeld in strijd met het gelijkheidsbeginsel, is niet gebleken.

2.9 Nu niet gebleken is dat verweerder tekort is geschoten door in andere dan de in 2.7.2 besproken categorieën geen extra punten toe te kennen, houdt verweerder besluit om appellante niet toe te laten tot de volgende fase van de decentrale selectieprocedure stand.

2.10 Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.11 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/043.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 29 september 2010
Partijen	: Verzoekster tegen Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: BaMa-structuur, CRI-HO, instellingscollegegeld, wettelijk collegegeld, graad, tweede opleiding, voortgezette opleiding, wetsinterpretatie
Artikelen	: WHW artikel 7.45; Awb artikel 8:81, 8:84
Uitspraak	: Verzoek toegewezen
Hoofdoverwegingen	: Voorts is de voorzitter van oordeel dat verzoeksters afgeronde voortgezette opleiding van juni 2002 niet valt onder het regiem zoals dat op 1 september 2002 is ingevoerd en ook daarna niet daaronder is gebracht en dat aan deze opleiding geen graad in de zin van de BaMa-structuur was verbonden. Uit de voorzitter ter beschikkingstaande stukken blijkt niet dat verzoekster volgens het CRI-HO eerder een graad in de zin van de BaMa-structuur heeft behaald. Derhalve moet er van worden uitgegaan dat de door verzoekster bestreden beslissing van 16 september 2010 zal moeten worden herroepen.

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak krachtens artikel 8:84 van de Algemeen wet bestuursrecht (Awb) ter openbare zitting van 29 september 2010:

Verzoekster : [naam verzoekster], wonende [woonplaats]
Gemachtigde : mr. W. Lindeboom, advocaat te Den Haag,
Verweerder : college van bestuur van Hogeschool Rotterdam,
gevestigd te Rotterdam
Gemachtigde[n] : A.M.J.B.H. van den Assum, werkzaam bij verweerder
Voorzitter : mr. B.K. Olivier
Secretaris : mr. W.C.P. Beijk

Bij besluit van 16 september 2010 heeft verweerder het verzoek van verzoekster haar tegen het wettelijk collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 in te schrijven voor de masteropleiding Pedagogiek Urban Education, afgewezen.

Bij brieven van 27 september 2010 heeft verzoekster daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 27 september 2010, heeft verzoekster de Voorzitter van het College, als voorzitter, verzocht een voorlopige voorziening te treffen inhoudende dat zij zolang in het geschil niet onherroepelijk is beslist het onderwijs kan volgen zonder het instellingscollegegeld te voldoen.

De voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 29 september 2010, waar verzoekster in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, zijn verschenen. Hij heeft het verzoek toegewezen en daartoe overwogen dat verzoekster totdat in de hoofdzaak onherroepelijk is beslist blijft ingeschreven voor de betreffende masteropleiding zonder gelijktijdig haar instellingscollegegeld te voldoen, onder voorwaarde van betaling van het wettelijk collegegeld

Besluiten zijn uitvoerbaar, ook als daartegen rechtsmiddelen zijn uitgevoerd.

In de onderhavige zaak is de wetgeving van toepassing zoals ingevoerd met ingang van 1 september 2002, de zogenaamde BaMa-structuur en die welke is ingevoerd met ingang van 1 september 2010, wet van 4 februari 2010, Versterking Bestuur, Stb. 2010, 119, met betrekking tot het verschuldigd zijn van wettelijk collegegeld. Daarbij geldt dat slecht één bachelor- of één masteropleiding tegen het wettelijk collegegeld kan worden gevolgd. Voor een tweede bachelor- of masteropleiding dient een instellingscollegegeld te worden voldaan, met uitzondering voor opleidingen in de gezondheidszorg of op het gebied van onderwijs, voor zover dit geen tweede opleiding op het zelfde terrein zijn.

Kort gezegd: wettelijk collegegeld is verschuldigd voor het doorlopen van één opleiding die tot een graad leidt.

Voorts is de voorzitter van oordeel dat verzoeksters afgeronde voortgezette opleiding van juni 2002 niet valt onder het regiem zoals dat op 1 september 2002 is ingevoerd en ook daarna niet daaronder is gebracht en dat aan deze opleiding geen graad in de zin van de BaMa-structuur was verbonden.

Uit de voorzitter ter beschikkingstaande stukken blijkt niet dat verzoekster volgens het CRI-HO eerder een graad in de zin van de BaMa-structuur heeft behaald. Derhalve moet er van worden uitgegaan dat de door verzoekster bestreden beslissing van 16 september 2010 zal moeten worden herroepen. Het verzoek komt dan ook voor toewijzing in aanmerking. Verweerder zal worden veroordeeld in de proceskosten en het griffierecht.

Beslissing

De voorzitter:

1. wijst het verzoek toe;
2. gelast dat verweerder aan verzoekster het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,-- (zegge: eenenveertig) vergoedt;
3. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij verzoekster in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874; het dient door verweerder aan appellant te worden betaald.

□

Zaaknummer : 2010/044.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 8 oktober 2010
Partijen : Verzoeker tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden : huis- en ordemaatregel, misdragingen jegens personeel, punitieve karakter van de sanctie, samenloop WHW en strafrecht
Artikelen : WHW artikel 7.57h
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : Gelet op het verweerschrift mede zoals nader ter zitting is onderbouwd, is de vraag aan de orde of verweerder gelet op de reikwijdte van artikel 7.57h van de WHW en gelet op de in de strafzaak uitgesproken veroordeling nog wel een maatregel mocht opleggen.
Deze vraag zal in de hoofdzaak, die op de zitting 15 november 2010 van het College zal worden behandeld, moeten worden beantwoord. Te verwachten valt dat daarin kort daarna uitspraak zal worden gedaan. Aangezien verzoeker thans de gelegenheid heeft de nog niet behaalde tentamens af te leggen en in aanmerking genomen dat verzoeker niet betwist dat hij zich jegens werkneemster heeft misdragen ziet de voorzitter thans onvoldoende aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak krachtens artikel 8:84 van de Algemeen wet bestuursrecht (Awb) ter openbare zitting van 8 oktober 2010:

Verzoeker : [naam verzoeker] wonende te [woonplaats]
Gemachtigde : mr. F. Ben Saddek, advocaat te Rotterdam,
Verweerder : het college van bestuur van Hogeschool INHolland, gevestigd te Den Haag
Gemachtigde : mr. S. Lucassen, bijgestaan door S. Weezel, beiden in dienst van verweerder
Voorzitter : mr. B.K. Olivier
Secretaris : mr. W.C.P. Beijk

Bij brief van 20 augustus 2010, heeft verweerder verzoeker vooralsnog voor onbepaalde tijd de toegang ontzegd tot de gebouwen en terreinen van zijn hogeschool te Rotterdam en daarmee aan deelname aan het onderwijs gedurende die periode, op grond van intimiderend en bedreigend gedrag tegenover een medewerkster van de hogeschool.

Bij brief van 25 augustus 2010 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 27 september 2010, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard en de ontzeggingstermijn vastgesteld op twaalf maanden met de mogelijkheid deel te kunnen blijven nemen aan de herkansingen voor niet behaalde propedeuse vakken.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 27 september 2010, beroep ingesteld en de Voorzitter, gelijktijdig verzocht een voorlopige voorziening te treffen. De gronden zijn aangevuld bij brief van 30 september 2010.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.57h van de WHW moet worden aangemerkt als een maatregel met een punitief karakter, die door het College op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

Het bestreden besluit is, zakelijk weergegeven, gebaseerd op de overwegingen dat door het gedrag van [naam verzoeker], het gedurende een periode van 6 maanden in het studiejaar 2009-2010 buitensporig te sms'en en te telefoneren naar een medewerkster van de hogeschool dat daar bedreiging en intimidatie van uitging. De betreffende medewerkster is daardoor ernstig

beschadigd en in haar werkzaamheden voor de hogeschool belemmerd. Dit alles heeft tevens grote invloed op de op de organisatie van de hogeschool.

Verweerder heeft ter zitting gepersisterd bij zijn standpunt. Dat ook in de strafzaak het tot een bestraffing is gekomen is juist mede een rechtvaardiging om de thans bestreden maatregel te nemen.

Verweerder bevestigt desgevraagd dat onder condities verzoeker in het studiejaar 2010-2011 deel kan blijven nemen aan de herkansingen van de 6 eerder niet gehaalde propedeuse tentamens in een andere vestiging dan die te Rotterdam doch niet wordt toegelaten voor tentamens van het tweede studiejaar.

De voorzitter overweegt in het licht van het door verzoeker ter zitting gestelde en door verweerder gegeven nadere toelichting op de maatregel als volgt.

Namens verzoeker is onder meer aangevoerd de opgelegde maatregel onevenredig te achten, dit te meer nu verzoeker ook al door de strafrechter is bestraft.

Gelet op het verweerschrift mede zoals nader ter zitting is onderbouwd, is de vraag aan de orde of verweerder gelet op de reikwijdte van artikel 7.57h van de WHW en gelet op de in de strafzaak uitgesproken veroordeling nog wel een maatregel mocht opleggen.

Deze vraag zal in de hoofdzaak, die op de zitting 15 november 2010 van het College zal worden behandeld, moeten worden beantwoord. Te verwachten valt dat daarin kort daarna uitspraak zal worden gedaan. Aangezien verzoeker thans de gelegenheid heeft de nog niet behaalde tentamens af te leggen en in aanmerking genomen dat verzoeker niet betwist dat hij zich jegens werkneemster heeft misdragen ziet de voorzitter thans onvoldoende aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

Het verzoek zal moeten worden afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzitter wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer	: 2010/044
Rechter(s)	: mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak	: 20 december 2010
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool INHolland
Trefwoorden	: Invloed op leerklimaat, ne bis in idem, ongewenst en intimiderend gedrag, huis- en ordemaatregel, strafrechtelijk veroordeling
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Studiegids Hogeschool INHolland artikel 41.2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Appellant betoogt dat het besluit van 27 september 2010 voldoende is gemotiveerd, omdat hij niet beschikt over de regelgeving in de Studiegids 2009-2010, waarop het besluit is gebaseerd. 2.3. Deze stelling kan niet leiden tot het oordeel dat het besluit van 27 september 2010 onvoldoende is gemotiveerd. Overigens heeft verweerder onweersproken gesteld dat de digitale versie van de Studiegids 2009-2010 via de website van verweerdere hogeschool was te raadplegen. Het betoog faalt derhalve. 2.4 Appellant betoogt voorts dat verweerder geen evenredige belangenafweging heeft gemaakt. Hiertoe voert hij aan dat de maatregel te laat is opgelegd, namelijk eerst tien dagen voor aanvang van het academisch jaar, zodat hij geen gelegenheid meer had om zich voor een andere hogeschool in te schrijven. Verder voert hij aan dat hij voor dezelfde feiten op grond waarvan

de maatregel is opgelegd, reeds strafrechtelijk is veroordeeld en dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat de medewerkster zowel privé als in haar werkzaamheden voor verweerders hogeschool wordt belemmerd. Hij stelt hiertoe dat deze medewerkster volgens de Officier van Justitie opgelucht was toen ze hoorde dat de dader slechts een verliefde student betrof en dat hij haar een excuusbrief heeft gestuurd. In de twee maanden nadat de identiteit van appellant als dader bekend was geworden en waarin hij de gebouwen en terreinen van de hogeschool nog mocht betreden, heeft hij op geen enkele wijze meer contact met de medewerkster gezocht. Ten slotte voert appellant aan dat niet duidelijk is waarom niet kon worden volstaan met een kortere of een geheel voorwaardelijke straf, dan wel een schorsing uitsluitend voor de locatie Rotterdam.

2.4.1. Niet in geschil is dat appellant strafrechtelijk is veroordeeld tot een werkstraf van 70 uren subsidiair 35 dagen hechtenis wegens de in 2.2 beschreven handelingen jegens de medewerkster van verweerders hogeschool.

2.4.2. Het betoog dat verweerder de maatregel te laat heeft opgelegd, wordt niet gevolgd. Verweerder heeft in dit verband onbestreden gesteld dat eerst rond 10 augustus 2010 duidelijk werd dat appellant degene was die zich schuldig had gemaakt aan de strafbare feiten jegens de medewerkster. Nu de maatregel op 20 augustus 2010 is opgelegd, is van onvoldoende voortvarend handelen van de zijde van verweerder geen sprake.

Voorts maakt het feit dat appellant reeds strafrechtelijk is veroordeeld, niet dat hem niet ook de maatregel als bedoeld in artikel 7.57h van de WHW mocht worden opgelegd. Deze maatregel heeft immers een ander doel dan de strafrechtelijke sanctie, namelijk het bewaken van de goede gang van zaken in de gebouwen en tot de terreinen van de instelling van een hogeschool of universiteit. Reeds gelet op de ernst van de gedragingen van appellant acht het College het voldoende aannemelijk dat de medewerkster ingeval van aanwezigheid van appellant in haar werkzaamheden voor verweerders hogeschool wordt belemmerd. Hetgeen appellant heeft aangevoerd ter betwisting daarvan, is onvoldoende voor een ander oordeel. Verder is voldoende aannemelijk dat de handelingen van appellant ook het functioneren van de andere medewerkers en het algehele leerklimaat binnen verweerders hogeschool negatief beïnvloeden. Wat betreft het betoog dat de schorsing beperkt had kunnen blijven tot de locatie Rotterdam, wordt overwogen dat verweerder ter zitting onweersproken heeft verklaard dat de door appellant gevolgde opleiding niet wordt aangeboden op locaties van zijn hogeschool waar de medewerkster niet werkzaam is.

Gezien het voorgaande is het College van oordeel dat de maatregel niet onevenredig is met de aan appellant verweten gedragingen. Daarbij wordt ook in aanmerking genomen dat verweerder de mogelijkheid voor appellant heeft opengelaten om gedurende de ontzegging de ontbrekende onderdelen van zijn propedeuse te behalen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant] wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHolland, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 augustus 2010 heeft verweerder appellant tot nader order de toegang ontzegd tot de gebouwen en terreinen van verweerders hogeschool.

Bij besluit van 27 september 2010 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en bepaald dat de maatregel tot 31 augustus 2011 van kracht blijft.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 september 2010, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 30 september 2010.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 november 2010, waar appellant in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. F. Ben-Saddek, advocaat te Rotterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S.E. Lucassen, in dienst van Hogeschool INHolland, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57h, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd.

In artikel 41, tweede lid, van de Studiegids 2009-2010 is bepaald dat, voor zover thans van belang, bij overtreding van de voorschriften, regels en aanwijzingen, inclusief het handelen in strijd met de algemeen in Nederland geldende (fatsoens)normen, waarden en goede zeden, al dan niet vastgelegd in wettelijke regels, en het handelen in strijd met andere wettelijke regels, het college van bestuur maatregelen neemt. Onder andere kan aan de student de toegang tot gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar worden ontzegd. Toegang kan ook worden ontzegd, indien buiten de hogeschool door een student een misdrijf is begaan en direct of indirect daardoor het belang van Hogeschool INHolland of bij de hogeschool werkzame personen wordt geschaad.

2.2. Aan het besluit van 27 september 2010 is ten grondslag gelegd dat appellant zich gedurende een periode van zes maanden via sms-berichten en telefonisch veelvuldig ongewenst, intimiderend en bedreigend heeft uitgelaten jegens een medewerkster van de hogeschool (hierna: de medewerkster) en haar familie. De medewerkster wordt volgens verweerder door het handelen van appellant zowel in haar werkzaamheden voor de hogeschool als privé belemmerd. Het handelen van appellant heeft verder grote invloed op de organisatie van de hogeschool. Gezien de door appellant behaalde studieresultaten en de spijt die hij heeft betuigd, wordt hem gedurende de ontzeggingsperiode wel de mogelijkheid geboden om de ontbrekende onderdelen van zijn propedeuse te behalen.

2.3. Appellant betoogt dat het besluit van 27 september 2010 onvoldoende is gemotiveerd, omdat hij niet beschikt over de regelgeving in de Studiegids 2009-2010, waarop het besluit is gebaseerd.

2.3.1. Deze stelling kan niet leiden tot het oordeel dat het besluit van 27 september 2010 onvoldoende is gemotiveerd. Overigens heeft verweerder onweersproken gesteld dat de digitale versie van de Studiegids 2009-2010 via de website van verweerders hogeschool was te raadplegen. Het betoog faalt derhalve.

2.4. Appellant betoogt voorts dat verweerder geen evenredige belangenafweging heeft gemaakt. Hiertoe voert hij aan dat de maatregel te laat is opgelegd, namelijk eerst tien dagen voor aanvang van het academisch jaar, zodat hij geen gelegenheid meer had om zich voor een andere hogeschool in te schrijven. Verder voert hij aan dat hij voor dezelfde feiten op grond waarvan de maatregel is opgelegd, reeds strafrechtelijk is veroordeeld en dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat de medewerkster zowel privé als in haar werkzaamheden voor verweerders hogeschool wordt belemmerd. Hij stelt hiertoe dat deze medewerkster volgens de Officier van Justitie opgelucht was toen ze hoorde dat de dader slechts een verliefde student betrof en dat hij haar een excuusbrief heeft gestuurd. In de twee maanden nadat de identiteit van appellant als dader bekend was geworden en waarin hij de gebouwen en terreinen van de hogeschool nog mocht betreden, heeft hij op geen enkele wijze meer contact met de medewerkster gezocht. Ten slotte

voert appellant aan dat niet duidelijk is waarom niet kon worden volstaan met een kortere of een geheel voorwaardelijke straf, dan wel een schorsing uitsluitend voor de locatie Rotterdam.

2.4.1. Niet in geschil is dat appellant strafrechtelijk is veroordeeld tot een werkstraf van 70 uren subsidiair 35 dagen hechtenis wegens de in 2.2 beschreven handelingen jegens de medewerkster van verweerders hogeschool.

2.4.2. Het betoog dat verweerder de maatregel te laat heeft opgelegd, wordt niet gevolgd. Verweerder heeft in dit verband onbestreden gesteld dat eerst rond 10 augustus 2010 duidelijk werd dat appellant degene was die zich schuldig had gemaakt aan de strafbare feiten jegens de medewerkster. Nu de maatregel op 20 augustus 2010 is opgelegd, is van onvoldoende voortvarend handelen van de zijde van verweerder geen sprake.

Voorts maakt het feit dat appellant reeds strafrechtelijk is veroordeeld, niet dat hem niet ook de maatregel als bedoeld in artikel 7.57h van de WHW mocht worden opgelegd. Deze maatregel heeft immers een ander doel dan de strafrechtelijke sanctie, namelijk het bewaken van de goede gang van zaken in de gebouwen en tot de terreinen van de instelling van een hogeschool of universiteit. Reeds gelet op de ernst van de gedragingen van appellant acht het College het voldoende aannemelijk dat de medewerkster ingeval van aanwezigheid van appellant in haar werkzaamheden voor verweerders hogeschool wordt belemmerd. Hetgeen appellant heeft aangevoerd ter betwisting daarvan, is onvoldoende voor een ander oordeel. Verder is voldoende aannemelijk dat de handelingen van appellant ook het functioneren van de andere medewerkers en het algehele leerklimaat binnen verweerders hogeschool negatief beïnvloeden. Wat betreft het betoog dat de schorsing beperkt had kunnen blijven tot de locatie Rotterdam, wordt overwogen dat verweerder ter zitting onweersproken heeft verklaard dat de door appellant gevolgde opleiding niet wordt aangeboden op locaties van zijn hogeschool waar de medewerkster niet werkzaam is.

Gezien het voorgaande is het College van oordeel dat de maatregel niet onevenredig is met de aan appellant verweten gedragingen. Daarbij wordt ook in aanmerking genomen dat verweerder de mogelijkheid voor appellant heeft opengelaten om gedurende de ontzegging de ontbrekende onderdelen van zijn propedeuse te behalen.

2.5. Gezien het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer	: 2010/045.1
Rechter	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 26 oktober 2010
Partijen	: Verzoeker tegen CBE Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden	: Bevoegdheid College, CBE procespartij, overgangsrecht, tijdstip besluit CBE
Artikelen	: WHW 7.66 lid 1; Awb 8:81
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Er is geen overgangsrecht vastgesteld dat ertoe strekt dat laatstvermelde bepaling ook geldt voor besluiten, genomen vóór 1 september 2010. Naar voorlopig oordeel is daarom op het besluit van 22 juli 2010 voormeld artikel, zoals dat luidde ten tijde van dit besluit, van toepassing en staat tegen dit besluit geen beroep bij het College open.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam verzoeker], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen (hierna: het CBE).

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 maart 2010 heeft de examencommissie Psychologie een aanvraag van verzoeker om een tweede verlenging van de geldigheidstermijn van de propedeuseresultaten van de opleiding Psychologie afgewezen

Bij besluit van 22 juli 2010, verzonden op 19 augustus 2010, heeft het CBE het daartegen door verzoeker ingestelde beroep ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 30 september 2010, beroep ingesteld. Tevens heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 18 oktober 2010, waar verzoeker, bijgestaan door mr. S.M.M. Teklenburg, advocaat te Eindhoven, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. B. Maat, in dienst van de Radboud Universiteit Nijmegen, vergezeld van dr. B.T.M. Hofstede, waarnemend voorzitter van de examencommissie Psychologie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), zoals dat luidde ten tijde van het besluit van 22 juli 2010, oordeelt het College bij uitsluiting, voor zover niet op grond van artikel 7.61, eerste lid, beroep openstaat op een college van beroep voor de examens, dan wel niet op grond van artikel 7.68 beroep openstaat op een college van beroep voor het bijzonder onderwijs, over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen een beslissing, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van hoofdstuk 7 van de wet met het oog op inschrijving, beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dat hoofdstuk en beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 17.10 van de wet.

Op 1 september 2010 is de Wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de WHW in werking getreden. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van die wet oordeelt het College over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

2.2. Er is geen overgangsrecht vastgesteld dat ertoe strekt dat laatstvermelde bepaling ook geldt voor besluiten, genomen vóór 1 september 2010. Naar voorlopig oordeel is daarom op het besluit van 22 juli 2010 voormeld artikel, zoals dat luidde ten tijde van dit besluit, van toepassing en staat tegen dit besluit geen beroep bij het College open.

2.3. Gezien het vorenstaande dient het verzoek te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer : 2010/046
Rechter(s) : mrs. Mollee, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 20 december 2010
Partijen : Appellant tegen CBE Technische Universiteit Delft
Trefwoorden : Bevoegdheid, doorzending, tijdstip uitspraak CBE
Artikelen : WHW artikel 7.66 [oud], 7.66 [1 september 2010]; Awb artikel 6:15
Uitspraak : Onbevoegd
Hoofdoverwegingen : 2.1. (...) Op 1 september 2010 is de Wet van 4 februari 2010 wijziging van de WHW in werking getreden. Ingevolge het daarbij gewijzigde artikel 7.66, eerste lid, van de WHW oordeelt het College vanaf dat tijdstip over het beroep dat door een

betrokkene is ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

2.2. In voormelde wetswijziging is geen overgangsrecht opgenomen dat ertoe strekt dat het gewijzigde artikel 7.66, eerste lid, van de WHW ook geldt voor besluiten van vóór 1 september 2010.

2.3. Het College is van oordeel dat de uitspraak van 30 augustus 2010 van het CBE geen beslissing is op grond van artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, zoals dat luidde ten tijde van die uitspraak. Tegen de uitspraak van het CBE staat dan ook geen beroep open bij het College. Het College is derhalve onbevoegd om van het beroepschrift kennis te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van beroep voor de examens van de Technische Universiteit Delft (hierna: het CBE), te Delft .

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2010 heeft de Werkgroep Inschaling van de Faculteit Bouwkunde van de Technische Universiteit Delft de aanvraag van appelland om met zijn hbo-masteropleiding toegelaten te worden tot de masteropleiding Bouwkunde richting Urbanisatie afgewezen en hem ingeschaald op een bacheloropleiding Bouwkunde.

Bij uitspraak van 30 augustus 2010, verzonden op 31 augustus 2010, heeft het CBE het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 11 oktober 2010, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 november 2010, waar appelland in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.H. Koopman, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: de WHW), zoals dat luidde ten tijde van het besluit van 22 juli 2010, oordeelt het College bij uitsluiting, voor zover niet op grond van artikel 7.61, eerste lid, beroep openstaat op een college van beroep voor de examens, over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen een beslissing, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van hoofdstuk 7 van de wet met het oog op inschrijving, beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dat hoofdstuk en beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 17.10 van de wet.

Op 1 september 2010 is de Wet van 4 februari 2010 tot wijziging van de WHW in werking getreden. Ingevolge het daarbij gewijzigde artikel 7.66, eerste lid, van de WHW oordeelt het College vanaf dat tijdstip over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

2.2. In voormelde wetswijziging is geen overgangsrecht opgenomen dat ertoe strekt dat het gewijzigde artikel 7.66, eerste lid, van de WHW ook geldt voor besluiten van vóór 1 september 2010.

2.3. Het College is van oordeel dat de uitspraak van 30 augustus 2010 van het CBE geen beslissing is op grond van artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, zoals dat luidde ten tijde van die uitspraak. Tegen de uitspraak van het CBE staat dan ook geen beroep open bij het College. Het College is derhalve onbevoegd om van het beroepschrift kennis te nemen.

2.4. Het beroepschrift dient dan ook op grond van artikel 6:15 Awb te worden doorgezonden aan de Sector bestuursrecht van de rechtbank Rotterdam.

2.5. Nu het CBE appellant verwezen heeft naar het College, ziet het College daarin, gelet op overweging 2.3, aanleiding te bepalen dat het CBE aan appellant het griffierecht en de reiskosten vergoedt.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart zich onbevoegd;
2. bepaalt dat het beroepschrift wordt doorgezonden aan de Sector bestuursrecht van de rechtbank Rotterdam;
3. gelast dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
4. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 7,10 (zegge: zeven euro en tien cent).

□

Zaaknummer : 2010/051
Rechter(s) : mrs. Mollee, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 15 november 2010
Partijen : Appellant tegen CBE UvA
Trefwoorden : Indieningstermijn, motivering, termijnoverschrijding, terpostbezorging
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 3 [zoals dat gold voor 1-9-2010]; Awb artikel 6:9, 6:11
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Het College overweegt dat volgens vaste jurisprudentie de tijdige ter post bezorging in een geval als het onderhavige dient te blijken uit een door TNT op de enveloppe geplaatst poststempel. Appellant heeft zijn stelling dat hij het beroepschrift op 5 september 2010 heeft gepost, niet aannemelijk gemaakt. Op de ter zitting door verweerder overgelegde enveloppe zijn noch postzegels, noch een poststempel aanwezig. Nu het bewijs van tijdige terpostbezorging ontbreekt en het beroepschrift niet voor het einde van de termijn door verweerder is ontvangen dient er op grond van artikel 6:9 van de Awb van te worden uitgegaan dat het beroepschrift niet tijdig is ingediend.
2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder had moeten concluderen dat sprake was van overmacht, is niet gebleken. Verweerder heeft alvorens het beroep niet-ontvankelijk te verklaren nog nadere inlichtingen gevraagd aan appellant, die deze bij brief van 15 september 2010 heeft gegeven. Nu het beroepschrift eerst op 8 september 2010 door verweerder is ontvangen, verweerder daarnaast beschikte over een enveloppe zonder poststempel en gelet op de door appellant nader verstrekte inlichtingen, heeft verweerder terecht besloten af

te zien van het horen van appelland op het beroep en het beroepschrift kennelijk niet-ontvankelijk te verklaren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2010 heeft verweerder een door appelland ingediend beroep tegen een besluit van 9 augustus 2010 kennelijk niet-ontvankelijk verklaard wegens termijnoverschrijding.

Tegen dat besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 19 oktober 2010, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 november 2010, waar appelland in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. F. Boekhorst, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.61, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), zoals deze bepaling gold voor 1 september 2010, wordt een beroepschrift ingediend binnen vier weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2. Nu het beroepschrift door verweerder op 8 september 2010 is ontvangen, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 6 september 2010.

2.3. Appelland heeft aangevoerd dat het beroepschrift op grond van artikel 6:9 tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) tijdig is ingediend, omdat het binnen een week na het verstrijken van de beroepstermijn door verweerder is ontvangen en door hem tijdig, op 5 september 2010, ter post is bezorgd.

2.4. Het College overweegt dat volgens vaste jurisprudentie de tijdige ter post bezorging in een geval als het onderhavige dient te blijken uit een door TNT op de enveloppe geplaatst poststempel. Appelland heeft zijn stelling dat hij het beroepschrift op 5 september 2010 heeft gepost, niet aannemelijk gemaakt. Op de ter zitting door verweerder overgelegde enveloppe zijn noch postzegels, noch een poststempel aanwezig. Nu het bewijs van tijdige terpostbezorging ontbreekt en het beroepschrift niet voor het einde van de termijn door verweerder is ontvangen dient er op grond van artikel 6:9 van de Awb van te worden uitgegaan dat het beroepschrift niet tijdig is ingediend.

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder had moeten concluderen dat sprake was van overmacht, is niet gebleken. Verweerder heeft alvorens het beroep niet-ontvankelijk te verklaren nog nadere inlichtingen gevraagd aan appelland, die deze bij brief van 15 september 2010 heeft gegeven. Nu het beroepschrift eerst op 8 september 2010 door verweerder is ontvangen, verweerder daarnaast beschikte over een enveloppe zonder poststempel en gelet op de door appelland nader verstrekte inlichtingen, heeft verweerder terecht besloten af te zien van het horen van appelland op het beroep en het beroepschrift kennelijk niet-ontvankelijk te verklaren.

2.6. Het argument van appelland dat verweerders besluit moet worden vernietigd omdat het ondeugdelijk is gemotiveerd kan hem niet baten, reeds omdat, wat die motivering ook is, het College ambtshalve dient na te gaan of een beroepschrift bij verweerder tijdig is ingediend.

2.7. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer : 2010/068 en 2010/068.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 22 december 2010
Partijen : Appelland tegen CBE Hogeschool Zeeland
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, termijnen, voorlopige voorziening
Artikelen : WHW artikel 7.8b, 7.60, 7.61, 7.66; Awb artikel 8:72 lid 5, 8:81, 8:86; Onderwijs- en Examenregeling Hogeschool Zeeland artikel 8.2 en 8.3
Uitspraak : Gegrond, voorziening toegewezen
Hoofdoverwegingen : 2.4.4. Ter zitting heeft de vertegenwoordiger van het CBE verklaard dat indien voor het verslag een voldoende beoordeling zou zijn afgegeven, appelland zijn propedeuse zou hebben gehaald en een negatief bindend studieadvies niet meer aan de orde zou zijn.
Het besluit van de examencommissie maakt geen melding van de in augustus ingeleverde opdracht. Even min is in dat besluit ingegaan op het advies van de Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies.
Naar het voordeel van de voorzitter is het besluit van de examencommissie niet in overeenstemming met artikel 8 van de OER. Het CBE heeft dit niet onderkend.
Voorts had het CBE moeten ingaan op het beroep dat appelland in zijn beroep bij het CBE heeft gedaan op ongelijke behandeling. Ook op de vraag of "deadlines" echt voorbij waren, geeft de examencommissie geen uitsluit. Dit klemt ter meer nu de Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies kennelijk van oordeel was dat het op de zitting van die commissie getoond verslag van de opdracht beoordeeld zou moeten worden. De voorzitter acht dat oordeel niet onbegrijpelijk nu de eerder in juli ingeleverde opdracht wel in behandeling is genomen en de voorzitter niet is gebleken dat, voordat appelland in augustus de nieuwe opdracht inleverde uitdrukkelijk aan appelland kenbaar was gemaakt dat dit niet meer ingeleverd kon worden, omdat de termijn daarvoor voorbij was.
2.5. (...)Tevens ziet de voorzitter, mede gelet op de eerder door de voorzitter van het CBE getroffen voorlopige voorziening, aanleiding ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb een voorlopige voorziening te treffen. Inhoudende dat appelland het onderwijs kan blijven volgen tot 6 weken na de bekendmaking van het door het CBE opnieuw te nemen besluit.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Zeeland (hierna: het CBE), gevestigd te Vlissingen, verweerder

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2010 heeft de examencommissie Bouwkunde appelland een bindend negatief studievoortgangadvies gegeven.

Bij brief van 9 september 2010 heeft appelland daartegen beroep bij het CBE ingesteld. Hangende dat beroep heeft de voorzitter van het CBE een voorlopige voorziening getroffen.

Bij besluit van 1 november 2010, verzonden 3 november 2010, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appelland bij mail van 16 november 2010, en bevestigd bij brief, bij het College ingekomen op 23 november 2010, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het CBE heeft op 8 december 2010 een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 september 2010, waar appelland in persoon, bijgestaan door zijn vader [naam vader] en mr. C.J. M. Holla, advocaat, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. A.E.J. Eversdijk Haanraads, vice-voorzitter van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt: "Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

Artikel 8.2 van de Onderwijs- en examenregeling Hogeschool Zeeland (hierna: de OER) luidt als volgt:

"1. Iedere student in het tweede jaar van inschrijving die de propedeutische fase nog niet heeft behaald, ontvangt uiterlijk op 15 maart van het tweede Jaar van inschrijving een schriftelijke waarschuwing. In deze waarschuwingsbrief staat vermeld hoeveel studiepunten de student op dat moment heeft behaald.

2. Iedere student in het tweede jaar van inschrijving met minder dan de 60 studiepunten behorende bij de propedeutische fase ontvangt uiterlijk op 31 juli van het tweede jaar van inschrijving een schriftelijk voornemen tot het uitbrengen van een negatief bindend studieadvies.

3. De student die een schriftelijk voornemen heeft ontvangen, wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord door de Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies.

4. Uiterlijk 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving wordt het voorgenomen negatief bindend studieadvies omgezet in een negatief bindend studieadvies, indien de student nog steeds minder dan 60 studiepunten behorende bij de propedeutische fase heeft behaald en er mede op basis van de hoorzitting van de Hoorcommissie geen reden is om aan te nemen dat er sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden.

Artikel 8.3 van de OER luidt als volgt:

1. Alvorens een negatief bindend studieadvies wordt uitgebracht, wordt de betreffende student in de gelegenheid gesteld te worden gehoord door de Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies.
2. De student kan zijn zienswijze met betrekking tot het studieadvies kenbaar maken bij de Hoorcommissie wanneer
 - de student van mening is dat cijfers door een docent niet zijn ingeleverd bij de examencommissie of cijfers niet of onjuist zijn vastgesteld door de examencommissie;
 - de student van mening is dat de examencommissie niet of onvoldoende rekening heeft gehouden met bijzondere persoonlijke omstandigheden.Deze omstandigheden zijn:
 - a. ziekte;
 - b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis;
 - c. zwangerschap;
 - d. bijzondere familieomstandigheden;
 - e. lidmaatschap van een medezeggenschapsraad, opleidingscommissie of studentenraad;
 - f. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid, dan wel van een vergelijkbare organisatie van enige omvang, bij wie de behartiging van het algemeen maatschappelijk belang op de voorgrond staat en die daartoe daadwerkelijk activiteiten ontplooit;
 - g. door het College van Bestuur aan te geven omstandigheden waarin betrokkene activiteiten ontplooit in het kader van de organisatie en het bestuur van de Instelling;
 - h. de omstandigheid dat de onderwijsprogrammering zodanig is dat de student redelijkerwijs niet in staat is geweest het vastgestelde resultaat te behalen.
 - i. andere dan de hiervoor genoemde omstandigheden, dit ter beoordeling van de examencommissie.
3. De Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies brengt een niet-bindend, maar zwaarwegend advies uit aan de examencommissie omtrent het studieadvies.
4. Besluiten van de examencommissie met betrekking tot het studieadvies als bedoeld in lid 1 en 2 die afwijken van het advies van de Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies dienen deugdelijk te worden gemotiveerd aan de student."

2.2. Het CBE heeft in zijn besluit van 3 november 2010 overwogen dat de aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet zodanig van invloed zijn geweest dat deze het niet halen van de propedeuse hebben veroorzaakt. Voorts staat vast dat een verslag buiten de daartoe gestelde termijnen is ingediend. Dat met het op tijd inleveren van het verslag de vereiste punten zou zijn behaald is onhoudbaar nu het gepleegde plagiaat niet betwist is.

2.3. Appellant betoogt dat de beoordeling van het in augustus ingeleverde opdracht achterwege is gebleven, dat ten onrecht wordt gesteld dat hij het verslag van het stagebezoek niet tijdig heeft ingeleverd en dat daardoor ten onrechte studiepunten van het 2^e studiejaar niet zijn meegenomen in de beoordeling en er sprake is van ongelijke behandeling. Een student waarmee hij heeft samengewerkt heeft wel de kans gekregen, om zelfs nog na 31 augustus 2010 de opdracht in te leveren.

2.4. De voorzitter overweegt als volgt.

2.4.1. De examencommissie heeft in haar besluit van 31 augustus 2010 vastgesteld dat appellant 52.5 studiepunten heeft behaald en daarmee niet de 60 studiepunten die bij de propedeutische fase behoren zoals door de Hogeschool Zeeland in de OER is vastgesteld en heeft mitsdien het negatief bindend studieadvies afgegeven.

2.4.2. Voor het geven van een negatief bindend studieadvies komen gelet op artikel 7.8b van de WHW uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

2.4.3. Vast staat dat appellant zijn laatste verslag in augustus 2010 heeft ingeleverd derhalve voor het einde van de propedeutische fase die op 31 augustus 2010 afliep.

2.4.4. Ter zitting heeft de vertegenwoordiger van het CBE verklaard dat indien voor het verslag een voldoende beoordeling zou zijn afgegeven, appellant zijn propedeuse zou hebben gehaald en een negatief bindend studieadvies niet meer aan de orde zou zijn.

Het besluit van de examencommissie maakt geen melding van de in augustus ingeleverde opdracht. Even min is in dat besluit ingegaan op het advies van de Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies.

Naar het voordeel van de voorzitter is het besluit van de examencommissie niet in overeenstemming met artikel 8 van de OER. Het CBE heeft dit niet onderkend.

Voorts had het CBE moeten ingaan op het beroep dat appellant in zijn beroep bij het CBE heeft gedaan op ongelijke behandeling. Ook op de vraag of "deadlines" echt voorbij waren, geeft de examencommissie geen uitsluitel. Dit klemte ter meer nu de Hoorcommissie Negatief Bindend Studieadvies kennelijk van oordeel was dat het op de zitting van die commissie getoond verslag van de opdracht beoordeeld zou moeten worden. De voorzitter acht dat oordeel niet onbegrijpelijk nu de eerder in juli ingeleverde opdracht wel in behandeling is genomen en de voorzitter niet is gebleken dat, voordat appellant in augustus de nieuwe opdracht inleverde uitdrukkelijk aan appellant kenbaar was gemaakt dat dit niet meer ingeleverd kon worden, omdat de termijn daarvoor voorbij was.

Het CBE heeft dit in zijn besluit niet onderkend.

2.5. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is gegrond. Het besluit komt voor vernietiging in aanmerking.

Tevens ziet de voorzitter, mede gelet op de eerder door de voorzitter van het CBE getroffen voorlopige voorziening, aanleiding ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb een voorlopige voorziening te treffen. Inhoudende dat appellant het onderwijs kan blijven volgen tot 6 weken na de bekendmaking van het door het CBE opnieuw te nemen besluit.

2.6. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De voorzitter:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van het CBE van 1 november 2010;
3. draagt het CBE op opnieuw te beslissen echter niet eerder dan nadat het op 17 augustus 2010 ingeleverde verslag alsnog is beoordeeld;
4. treft de voorlopige voorziening dat appellant het onderwijs kan blijven volgen tot 6 weken na de bekendmaking van het door het CBE opnieuw te nemen besluit;
5. gelast dat het CBE aan appellant de door hem betaalde griffierechten ten bedrage van € 82,- (zegge: tweeëntachtig euro) vergoedt;
6. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,- en in de reiskosten ten bedrage van € 30,90 (zegge: vierhonderdzevenenzestig euro en negentig cent); het dient door het CBE aan appellant te worden betaald.

□

Zaaknummer	: 2010/072 en 2010/072.1
Rechter	: mr. Mollee
Datum uitspraak	: 22 december 2010
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, CBE procespartij, CBE procedure, positie secretaris CBE, samenstelling CBE, verwerende procespartij
Artikelen	: WHW artikelen 7 8b, 7.62 en 7.66 lid 1; Studentenstatuut HvA artikel 9.1 lid 9 en 9.12; Reglement van orde CBE
Uitspraak	: Gegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. De voorzitter volgt het CBE niet in zijn standpunt dat

in de onderhavige procedure de examencommissie HBO-rechten als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt. Op grond van artikel 7.66, eerste lid van de WHW, zoals dat artikel luidt met ingang van 1 september 2010, oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het CBE is zulk een orgaan. Uit de tekst van de wet, noch uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de wetgever daarop enige restrictie heeft aangebracht voor beslissingen van een orgaan van een bijzondere instelling, die als privaatrechtelijk zijn aan te merken.

(...)

2.3.3. Op grond van voormelde bepalingen van de WHW dient het CBE een beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van het CBE, te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep te behandelen in enkelvoudige samenstelling.

Bij het stellen van nadere regels, zoals in artikel 7.62 bedoeld, mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.

Volgens artikel 9.12 van het Studentenstatuut kan het CBE bepalen dat een zaak, indien deze spoedeisend is, wordt behandeld door een door het CBE te bepalen aantal leden.

Ter zitting is door het CBE gesteld dat het beroep van appellant in verband met het spoedeisend karakter daarvan met toepassing van deze bepaling is behandeld door een enkelvoudige kamer, bestaande uit een enkel lid, de voorzitter van het CBE.

Nu de WHW uitdrukkelijk geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden, is het besluit van het CBE om in spoedeisende gevallen behandeling door een enkelvoudige kamer te laten plaatsvinden in strijd met de wet. De voorzitter voegt hier nog aan toe dat in de uitspraak van 14 september 2010 ten onrechte is vermeld dat zij is geweest door de voorzitter en de secretaris. Indien en voor zover dit inderdaad het geval is geweest, is dit eveneens in strijd met de wet; de secretaris is immers, blijkens artikel 9.1, negende lid van het Studentenstatuut, geen lid van het CBE.

De uitspraak van het CBE van 14 september 2010, die is geweest door een enkelvoudige kamer, moet derhalve wegens strijd met de wet worden vernietigd.

(...)

2.3.5. Voor het vaststellen van een bindend studieadvies komen uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking.

Appellant heeft aan het einde van het tweede studiejaar zijn propedeuse niet behaald, maar beroept zich daarvoor op persoonlijke omstandigheden, die daaraan in de weg zouden hebben gestaan.

De examencommissie heeft bij haar besluit tot het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies mede in aanmerking genomen dat, ook al wordt aangenomen dat appellant, zoals hij zelf heeft gesteld, door persoonlijke omstandigheden ongeveer twee maanden niet in de gelegenheid is geweest om voldoende tijd aan zijn studie te besteden, de geringe resultaten die hij over het gehele studiejaar heeft behaald in redelijkheid tot het oordeel kunnen leiden dat appellant zodanig onder de norm heeft gepresteerd dat hij niet geschikt is voor de opleiding en niet verwacht mag worden dat hij binnen redelijke termijn de opleiding HBO-rechten met succes zal kunnen afronden.

Appellant had aan het einde van het tweede studiejaar in totaal 52 van de 60 studiepunten behaald uit de propedeutische fase. In het tweede studiejaar heeft hij 7 punten behaald uit de propedeutische fase en 10 punten uit het eerste jaar van de hoofdfase, totaal 17 studiepunten.

In redelijkheid kan worden geoordeeld dat een dergelijk gering studieresultaat niet uitsluitend kan worden verklaard door de door appelland beschreven persoonlijke omstandigheden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2010 heeft de examencommissie van de opleiding HBO-rechten van de Hogeschool van Amsterdam appelland een bindend afwijzend studieadvies gegeven.

Bij brief van 18 augustus 2010 heeft appelland daartegen beroep ingesteld bij het CBE.

Bij uitspraak van 14 september 2010, verzonden 13 oktober 2010, heeft de voorzitter van het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 24 november 2010, beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het CBE heeft op 14 december 2010 een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 december 2010, waar appelland in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, secretaris bij het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Artikel 7.8b, derde lid, van de WHW luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt: "Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

Ingevolge artikel 6.3 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Hogeschool van Amsterdam, wordt een bindend afwijzend studieadvies gegeven, indien de student aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald.

2.2. De voorzitter van het CBE heeft in haar uitspraak overwogen dat het CBE slechts kan beoordelen of de besluitvorming, die geleid heeft tot het bindend afwijzend studieadvies, heeft voldaan aan de formele voorschriften en of de examencommissie de onderhavige beslissing in redelijkheid heeft kunnen nemen. Zij stelt vast dat appelland met 52 van de 60 studiepunten aan het einde van het tweede jaar van inschrijving van de propedeuse niet voldaan heeft aan de norm en dat er geen incorrecte besluitvorming heeft plaatsgevonden.

2.3. De voorzitter overweegt als volgt.

2.3.1. De voorzitter volgt het CBE niet in zijn standpunt dat in de onderhavige procedure de examencommissie HBO-rechten als verwerende procespartij had moeten worden aangemerkt. Op grond van artikel 7.66, eerste lid van de WHW, zoals dat artikel luidt met ingang van 1 september 2010, oordeelt het College over het beroep tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs, genomen op grond van deze wet en de daarop gebaseerde regelingen. Het CBE is zulk een orgaan. Uit de tekst van de wet, noch uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de wetgever daarop enige restrictie heeft aangebracht voor beslissingen van een orgaan van een bijzondere instelling, die als privaatrechtelijk zijn aan te merken.

2.3.2. Aangezien het beroep bij het CBE door appellant is ingesteld vóór 1 september 2010 zijn op dat beroep de procedureregels, zoals deze luiden vóór die datum van toepassing. Overigens luiden deze procedureregels, zoals hieronder aangegeven, na deze datum niet anders.

Artikel 7.60, tweede en derde lid van de WHW, luidde ten tijde van belang als volgt:

"2. Het college van beroep heeft drie of vijf leden. Het aantal plaatsvervangende leden is niet groter dan het aantal leden. Het college houdt voltallig zitting.

3. Het college kan besluiten kamers in te stellen. Indien het college daartoe besluit, bestaat het college uit ten minste zes en ten hoogste vijftien leden. Het aantal plaatsvervangende leden is niet groter dan het aantal leden. Elke kamer heeft drie of vijf leden. Zij houdt voltallig zitting."

Artikel 7.62 van de WHW, voor zover hier van belang, luidde:

"1. Het college van beroep voor de examens stelt een reglement van orde vast, waarin nadere regels worden gesteld ten aanzien van:

- a. de omvang en samenstelling van het college van beroep,
- b. indien nodig, de splitsing in kamers, alsmede de verdeling van de werkzaamheden over de verschillende kamers"

Bij de Hogeschool van Amsterdam zijn nadere regels als hier bedoeld opgenomen in Hoofdstuk 9 van het Studentenstatuut en in het Reglement van Orde van het College van Beroep van de Hogeschool van Amsterdam. Daarin is onder meer bepaald dat het CBE bestaat uit een voorzitter, twee plaatsvervangende voorzitters, zes leden en zes plaatsvervangende leden, verdeeld over drie kamers van drie leden, de voorzitter daarbij inbegrepen.

2.3.3. Op grond van voormelde bepalingen van de WHW dient het CBE een beroep voltallig, dan wel in een voltallige kamer van het CBE, te behandelen. De wet biedt geen ruimte om een beroep te behandelen in enkelvoudige samenstelling.

Bij het stellen van nadere regels, zoals in artikel 7.62 bedoeld, mogen geen van de wet afwijkende regels worden gesteld.

Volgens artikel 9.12 van het Studentenstatuut kan het CBE bepalen dat een zaak, indien deze spoedeisend is, wordt behandeld door een door het CBE te bepalen aantal leden. Ter zitting is door het CBE gesteld dat het beroep van appellant in verband met het spoedeisend karakter daarvan met toepassing van deze bepaling is behandeld door een enkelvoudige kamer, bestaande uit een enkel lid, de voorzitter van het CBE.

Nu de WHW uitdrukkelijk geen ruimte biedt om een beroep te behandelen in een kamer met minder dan drie leden, is het besluit van het CBE om in spoedeisende gevallen behandeling door een enkelvoudige kamer te laten plaatsvinden in strijd met de wet.

De voorzitter voegt hier nog aan toe dat in de uitspraak van 14 september 2010 ten onrechte is vermeld dat zij is gewezen door de voorzitter en de secretaris. Indien en voor zover dit inderdaad het geval is geweest, is dit eveneens in strijd met de wet; de secretaris is immers, blijkens artikel 9.1, negende lid van het Studentenstatuut, geen lid van het CBE.

De uitspraak van het CBE van 14 september 2010, die is gewezen door een enkelvoudige kamer, moet derhalve wegens strijd met de wet worden vernietigd.

Nu, gelet hierop, nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak

2.3.4. Nu het CBE opnieuw uitspraak zal moeten doen op het beroep van appelland, dient nog wel op het verzoek van appelland te worden beoordeeld of een voorlopige voorziening dient te worden getroffen, die hem in staat stelt om hangende de verdere procedure rond het afwijzend studieadvies zijn studie te vervolgen. Daarbij komt in een geval als dit de vraag aan de orde of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat het bindend afwijzend studieadvies in rechte niet in stand kan blijven. Voor zover de beoordeling hiervan meebrengt dat het geschil in de hoofdzaak wordt beoordeeld, heeft het oordeel van de voorzitter een voorlopig karakter en is het niet bindend voor de beslissing in een mogelijk toekomstig beroep tegen het door het CBE nieuw te nemen besluit.

2.3.5. Voor het vaststellen van een bindend studieadvies komen uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. Appelland heeft aan het einde van het tweede studiejaar zijn propedeuse niet behaald, maar beroept zich daarvoor op persoonlijke omstandigheden, die daaraan in de weg zouden hebben gestaan.

De examencommissie heeft bij haar besluit tot het uitbrengen van een bindend afwijzend studieadvies mede in aanmerking genomen dat, ook al wordt aangenomen dat appelland, zoals hij zelf heeft gesteld, door persoonlijke omstandigheden ongeveer twee maanden niet in de gelegenheid is geweest om voldoende tijd aan zijn studie te besteden, de geringe resultaten die hij over het gehele studiejaar heeft behaald in redelijkheid tot het oordeel kunnen leiden dat appelland zodanig onder de norm heeft gepresteerd dat hij niet geschikt is voor de opleiding en niet verwacht mag worden dat hij binnen redelijke termijn de opleiding HBO-rechten met succes zal kunnen afronden.

Appelland had aan het einde van het tweede studiejaar in totaal 52 van de 60 studiepunten behaald uit de propedeutische fase. In het tweede studiejaar heeft hij 7 punten behaald uit de propedeutische fase en 10 punten uit het eerste jaar van de hoofdfase, totaal 17 studiepunten. In redelijkheid kan worden geoordeeld dat een dergelijk gering studieresultaat niet uitsluitend kan worden verklaard door de door appelland beschreven persoonlijke omstandigheden.

2.3.6. Hetgeen door appelland is aangevoerd omtrent het in gebreke blijven van de studentendecaan om hem in verband met zijn persoonlijke omstandigheden ondersteuning te verlenen, kan aan de voorgaande conclusie niet afdoen.

2.4. Op bovenstaande gronden acht de voorzitter geen redelijke mate van waarschijnlijkheid aanwezig dat het bindend afwijzend studieadvies in rechte geen stand kan houden; het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen moet daarom worden afgewezen.

2.5. Gelet op de gegrondverklaring van het beroep is er aanleiding te bepalen dat het CBE aan appelland het griffierecht en de reiskosten vergoedt.

3. Beslissing

De Voorzitter:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van het CBE van 14 september 2010;
3. bepaalt dat het CBE een nieuw besluit zal nemen op het beroep van appelland;
4. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
5. gelast dat het CBE aan appelland het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
6. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij appelland in verband met de behandeling van het beroep gemaakte reiskosten ten bedrage van € 13,- (zegge: dertien euro).

© 2010, Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 j^o het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2010/

Juni 2010
Bureau
College van Beroep
voor het hoger onderwijs

Lange Voorhout 9-13
2514 EA Den Haag
Postbus 636
2501 CP Den Haag
Tel: 070-3765400
06-31749275
Fax: 070-3563275
E-mail: info@cbho.nl
Website: www.CBHO.nl